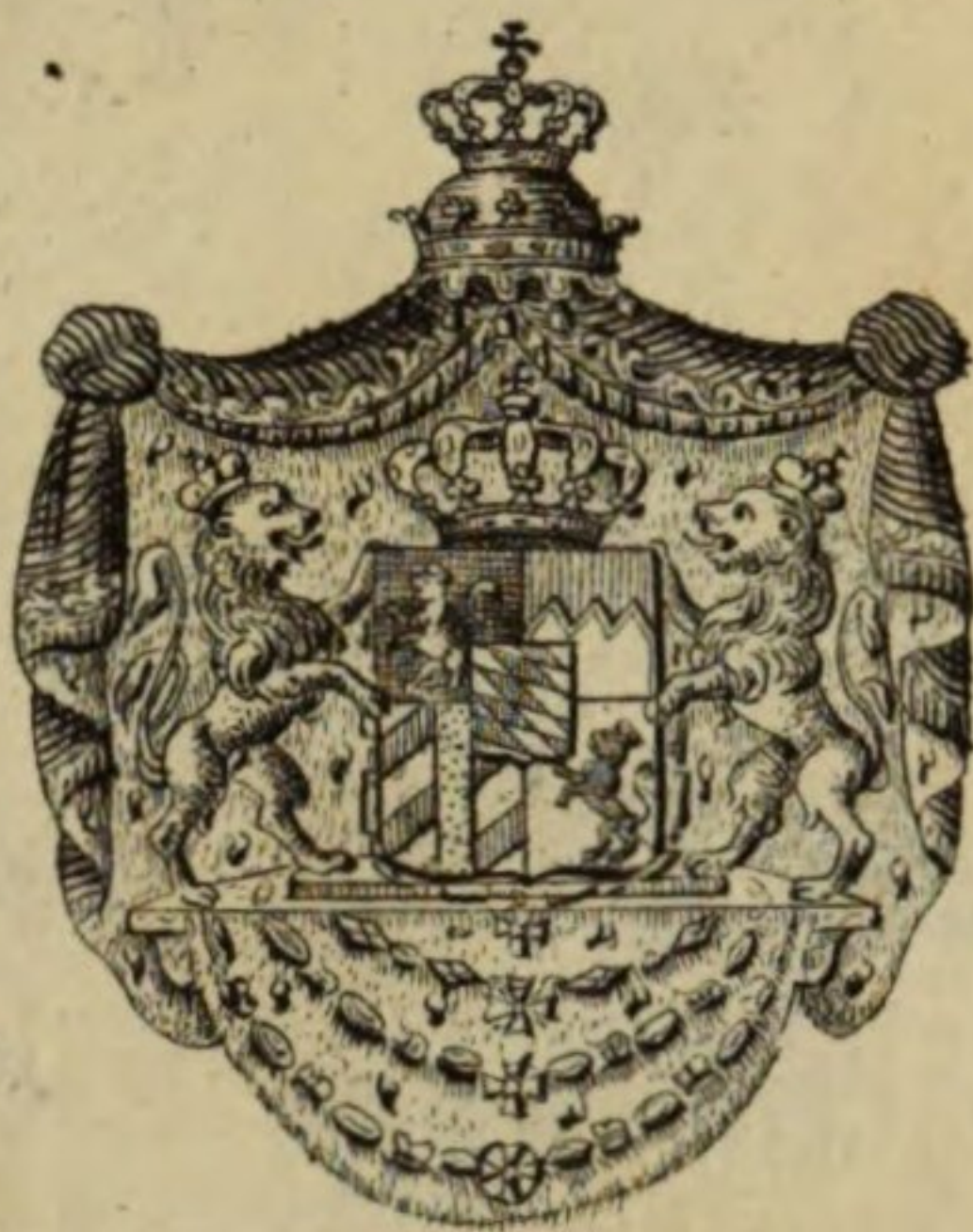

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

Path 8.

Med
Path spec.
to am

~~356~~

PAULI ADÁMI M.D.

LOIMIATRI C.R. EMERITI

BIBLIOTHECA

LOIMICA.

R

. VINDOBONAE,

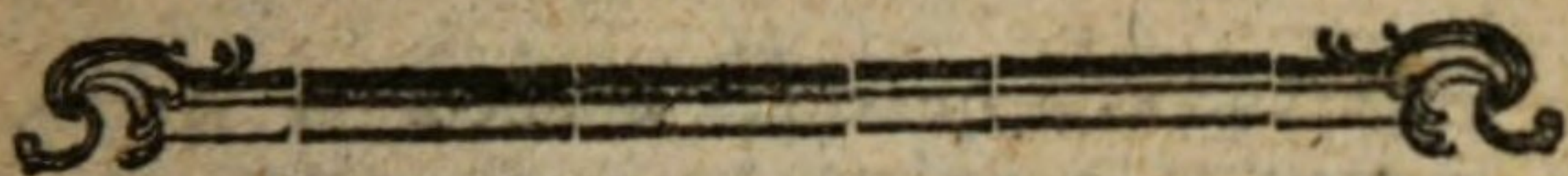
APUD RUDOLPHUM GRAEFFER.

1784.

PARS PRIMA
CHRONOLOGICAM
MEMORIAM
EPIDEMIARUM
ET CUM PRIMIS
PESTIUM
OMNIS AEVI COMPLECTENS.

Quemadmodum prosperarum rerum meminisse,
aliquid in se et voluptatis et utilitatis habet, ita
pariter infaustos eventus subinde memoria revol-
vere est decorum: hos nempe omni studio evitare
satagendo, illas consecretando.

MONITA.

En hostes humani generis atrocissimos! en diras clades, quas illi per diversas orbis plagas diversis populis mutuis successibus nullo non tempore adeo frequenter intulerunt, & non raro totam illorum extinctionem minati sunt! en denique sylvam integram Scriptorum ceu totidem Ducum Medicorum, qui adversus eorundem saevitiam partim castra metati sunt suis consiliis, partim aciem struxerunt calamis, partim etiam dimicarunt cum praesentissimo vitae suae periculo!

Et tamen, quod oppido mireris, post tot tantasque multorum hostium incursiones & clades, post tot tantasque lucubrationes, ac impensas operas, nullum hucusque praesidium, asylum nullum reperias, in quod te tuto, certoque recipere possis, sartamque serves tuam, tuorumque salutem.

Percurras, quaeso, classicorum Aucto-
rum Pathologias omnes, adeas publicas Pro-
fessorum palestras, an non de omni alio par-
vi etiam momenti morbo, deque ejus natu-
ra, causis, signis etc. plurima verba, imo
paginas plures conscriptas, & remedia, in
quibus certius confidere queas, reperi-
es; de morbis autem epidemicis, & cum primis de
Peste parum, aut ne hilum quidem, aut mis-
ceri quadrata rotundis?

Exemplo sit omnium instar Celeberr-
mus ille Reformator, & Lumen Medicinae
HER. BOERHAAVE, qui in suis Institutio-
nibus Pathologicis nihil, & in Aphorismis
de cognoscendis, & curandis morbis parum
doctrinae, idque solum in genere; in specie
autem dedit nihil de morbis singularibus e-
pidemicis, & de Peste.

Adeo jejunam, adeo mancam, adeo du-
biam, controversamque horum terribilium
morborum theoriam hucusque existere, mira-
ri sane non desines, si tot tantasque, ab
omnibus retro saeculis habitas eos observan-
di occasiones, & confarcinatas de iisdem re-
lationes, sylvamque hancce integram Autho-
rum animo expendas, & hac in re copiam ino-
pem te fecisse, merito doleas, obstupescas-
que.

Sae.

Saepius serio cogitanti, qui hoc factum sit, ut Pestis, & aliorum epidemicorum morborum theoria, post tot elapsa saecula, adhuc semper inter desiderata Medica reponi debuerit, sequentes causae se se mihi obtulerunt: 1. Vicissitudo temporum, Scientiarum, et cum primis Philosophiae, Historiaeque naturalis, verae parentis Medicinae; 2. Magistratum modo vel indifferencia, cunctatio, & conniventia nimia, vel modo nimia severitas, vel male collocata parsimonia; 3. Medicorum et Observatorum sciorum, vel cerebroforum arrogantia, incuria, inperitia, credulitas, inconstantia, et controversiae. 4. Systematum praedilecta fabricatio.

Morbos istos (epidemicos, et epizooticos puta) quod attinet, ita penitus animo meo jam hinc ab anno 1767. insedit ejus rei studium, ut non tam alia de causa vitam mihi prorogari exoptarim, quam ut istiusmodi aliquo conamine communi hominum utilitati interserviam. At vero, ut verbis SYDENHAMI fatear, singuli me dies docent, quam sit arduum coeptum id, et periculosa planum aleae (mihi prae caeteris, qui post plura sinistra fata & injurias, post tot tolerata tredecim integris annis taedia et labores, ex omni tandem in caepto hoc pergendi occasione excussus sum) cum apud Scriptores rei Medicae vix deprehendi queant vestigia, quibus

bus adjutus, per rerum avia, spinis & sentibus impedita, iter facias; cum, quae promittunt subsidia Authores, et lumina ostentant, magis ignes fatui sint, quam verae faeces, et in salebras potius, ac praecipitia sequentem agant, quam mentem fideliter et recta dirigant, in genuina naturae Methodo indaganda, atque invenienda: utpote quorum scripta fere omnia Hypothesibus innituntur, quas peperit lascivientis ingenii et phantasiae luxuria, ipsaque adeo morborum phoenomena (in quibus eorundem historia vertitur, prout ab his describitur) ex eadem hypotheseos officina prodeunt, quin et ipsa praxis, qua morbos hos aggrediuntur, ad hujusmodi Postulata componitur, non ad rei veritatem. Usque adeo grassantur, et regnant fere in singulis paginis cerebroforum hominum commenta, jacent interim naturae judicia!

Sed nec mirum. Maxima etenim cohors Scriptorum, qui nec ullam Epidemiam observarunt, de illarum attamen natura, causis, et curatione differere, et docere ausi sunt. Atque eorum aliqui eo temeritatis, ne dicam insolentiae, abierunt, ut expertissimis, et omni exceptione majoribus obganiverint. Ex his recentissimus est D. PASCCHALIS FERRO, qui nunquam vel Pestis umbram videndo, tot tantosque Loimiatros
in

in meridiana luce coecutiisse, et spectra mera pro Peste vidisse, ac descripsisse, inexpertis aequae, ac eruditae persuadere nititur. Alii una forte, vel altera vice aliquod genus Epidemiae videndi occasionem nacti jam decretorie de illa commentati sunt. Ast nemo nescit, quam insufficiens, quam fallax sit unius experientiae argumentum, quamque facile periculum, se suosque lectores in perniciosissimos errores inducendi, incurrat is, qui ex una singularis alicujus Epidemiae observatione, ut plerumque fit, scribit, et dogmata condit; maxime si falsa theoria, et adoptato systemate fasciatus, vel phylautia ebrius sit. Sic e contra nemo inficias ibit, unicum Medicum, cui eundem morbum toties quoties videre, et observare datum fuit, praecipue si suas observationes cum aliorum Scriptorum genuinorum, tot quot extant, datis et factis conferat, plus utique ad cognitionem illius conferre posse, quam centum alios, quorum singulus nonnisi semel eundem vidit, observavitque.

Illi proinde epidemicorum morborum, et Pestis Scriptores genuini haberi, et consuli debent, qui autoptae ortum, progressum, et decursum observantes, mera facta et data retulerunt; ad quorum censum praecipue veni

unt post HIPPOCRATEM RAMAZINUS, SYDENHAM, HUXHAM, et alii meri Observatores, et historiarum Relatores, qui licet planam epidemicorum morborum, quos pertractarunt, theoriam nobis non transcripserint, plus tamen profecto ad eorum cognitionem contulerunt, quam tota venerabilis antiquitas, et omnis recentiorum scribendi pruritus.

Duumviri CHENOT, & de MERTENS, etsi soli hoc saeculo principes Loimographi censendi, solique sint inter maximum in vastissimis Austriae ditionibus nunc viventium Medicorum numerum, qui Pestem viderunt, et ab experientia plurima profari valent; hi ipsi tamen sponte fatentur, multas adhuc Observationes ad plenam hujus omnium perniciosissimi morbi cognitionem & curationem, maxime vero ad theoriam ejus contagii desiderari.

BOISSIER de SAUVAGES, CULLEN, HALLER, LINNAEUS, SAGAR, GRANT, UNZER, LUDWIG, TORTI, WERLHOF, VOGEL, STOLL, et alii Viri celeberrimi ordinarunt quidem hos morbos in suas classes, ut modo in systemate, quod singulus sibi condidit, continerentur; sed certe per hoc ad pleniorum eorundem notitiam accessit nihil, decessit autem plurimum ideo, quod alter alteri in systemate suo contradicat

eat, morbum eundem e. g. Pestem alius ad classem inflammatoriarum, alius ad putridarum febrium collocet; hic eam tanquam speciem ex communi causa, citra contagium ubivis, nasci posse statuat; ille peculiare miasma, morbique genus peculiare in ea agnoscat: et quod plerique morbos istos epidemicos ratione naturae, causae, et curationis instar sporadicorum considerent. Quantum autem Variolae epidemicae a sporadicis, Pleuritis et Peripneumonia epidemica a sporadica, Catarrhus epidemicus a sporadico differre, et occulti quidque quasi divini habere soleat, norunt oculatiores, atque nuper omnes id in Epidemia, Russico Catarrho sic dicta, experti et admirati sumus.

Est certe ita multiplex, incerta et delicata, ut ita dicam, natura, atque ita ludit in singula Epidemiarum specie, ut non sit unius hominis utut vivacis, varia earum phenomena, et curationes iisdem accomodatas, sine multiplici habita observandi occasione, graphice depingere, eo minus in systema, et plenam theoriam omnes morbos epidemicos cogere. Unum hominem dixi, quidquod vel decem mutuo sibi succenturiati, atque iidem tum maxima ingenii vi, tum indefessa industria praediti, tum etiam in praxi, quae numerosas observationes suppeditaret, versatissimi perpulchre hic operam collocare possent.

Ec-

Ecquidem non sum ignarus, extitisse, et hucdum existere plures in provinciis Austriae haereditariis Physicos provinciales, et Contagionis Medicos, qui plurimum momenti ad hanc rem conferre potuissent, si modo iustis, et ad hunc scopum directis ordinationibus continuo, et omni data occasione Epidemiarum, vel Pestis, intra et extra suorum Physicatum limites grassantium, eisdem interesse, adacti fuissent. Verum quam praepostere, ne dicam absurde, hac in re hucusque actum fuerit, paucis edisserere juvat.

Ingruente subinde gravi aliquo epidemico morbo, vel Peste ipsa, disceptare primum Medicos, et Chyrurgos inter se de natura, et causis morbi siverunt Magistratus tandem, donec strage magna hominum facta, unum alterumve Medicum pro investigatione tandem exmittere, vel si Pestem esse jam luculenter constitit, Physicos Contagionis exponere coacti fuerint. Qui autem et quales illi fuerint, notum satis est: inexperti nempe, & hac in re ineruditi, saepe vix, aut ne vix quidem e Scholis egressi integre, quid iam ab his tyronibus, quibus in obviis morbis aquae haerent, in Epidemiis, inter tot aegros et mortes, ubi maturo iudicio, animo intrepido, mente observandi assveta, et consilio in arena opus est, boni
ex-

expectes? An tales contra hostes humano generi insensissimos exploratores esse decet?

Interim Epidemia sponte, mutata constitutione, vel Pestis, cautelis politicis distribuendo fomiti oppositis, cessat, et Mavortes illi vel revocantur, dimittunturque vacuis cantantes manibus, sed nec amplius talem expeditionem ambientes, vel, quod rarius accidit, in Districtu aliquo pro omni eventu Physici constituuntur, ubi deinde tota reliqua vita haerent, quin amplius demum vel Epidemiam aliquam, vel Pestem videant, aut si earum quandam caput alicubi alibi efferre contingat, raro hi amplius exmittuntur, sed recentes migrare debent coloni, aequae inexperti, et ineruditi, ac illi fuere,

Id certe mecum accidisse, ipse ego cum justo animi moerore memini et fateor, atque confirmandae veritatis causa, testes in hanc rem Vos omnes huc compello, qui annis 1755. ad Transylvaniam, 1764, et 1766. ad Croatiam, 1770. rursus ad Transylvaniam, et Scepusium, 1771. denique ad Bohemiam, nec non 1778. ad Castra & Nosocomia militaria missi, atque expositi extitistis. Edicite! quales Aesculapii Vos tunc fueritis, quod operae pretium feceritis, quidque fecisse valissetis, si vera doctrina de morbis epidemisis, et de Peste praevie imbuti, omni data

occasione, ubicunque etiam extra vestri Physici pomeria plus una vice eosdem observandi, tractandi, inter se conferendi et ruminandi copiam nacti fuissetis? Atque hinc factum esse puto, ut nullus Nostrum (si expertissimum CHENOT excipias, quem bis Pestem interfuisse novimus) ad genuinam horum morborum historiam ne hilum quidem conferre potuerimus.

Caeterum quam utilis, quamque necessaria censeretur debet horum morborum vera theoria, tam damnosas, et morbo ipso periculosiores in praxi extitisse opiniones, hypotheses, et systemata, experientia hucusque satis commonstravit. Sit exemplo Pestis. Tradidit Monspellii Celeberrimus CHIRAC Prof. Medicinae, dein Archiater Gall. Pro-Regis suis discipulis doctrinam eandem, quam hoc tempore nonnulli inexperti, novitate rerum se se commendantes, indigestam recoquunt: Pestem nempe non esse morbum sui generis, sed febris putridae speciem, non ab allato aliunde fomite contagioso, sed ubique terrarum, ex communium causarum concursu ubique oriundam, nasci, atque populariter grassari. Post aliquot annos deinde an. 1720- Massiliae erupit morbus truculentia insolitus, quem Massilienses Medici Pestem veram esse; Discipuli autem quondam CHIRACII, CHICOINEAU, SOULIER, et VERNEY

pro

pro investigatione exmissi, febrem quidem perniciosam, sed non contagiosam, renunciarunt. Intera, dum inter se disceptarent Medici, cunctareturque ideo Magistratus, serpsit malum, et longe lateque in Provincia divagatum fuit adeo, ut non prius quam 1722. post visam omnino per manifestum contagium magnam stragem hominum, remediis politicis in Peste usurpari solitis tandem denique extinguere debuerit. Simile quid accidit an. 1770. Moscuae in Russia, uti fere semper alias, quotiescunque eminus illata Pestis gentes depopulata fuit, quae certe scintillae instar extinguere semper potuisset, si mox in incunabulis suis agnita, sive Medici et Chyrurgi suis contradictionibus, sive Magistratus cunctando eam in maximum incendium erumpere non siverent. Id quod ne nostris quoque temporibus, succrescentibus STOLLIANIS (pace et citra offensam hujus alias Celeberrimi Viri haec dicta sunt) furculis, serius aut citius accidat, multum vereor, maxime si falsa illa de Peste Theoria Virorum, quibus res Sanitatis publicae commissae sunt, & Legislatorum obtineat assensum.

ER-

ERRATA.

p. r.	lin.	6.	pro	130	lege	130000
15	-	1	-	Epidemiai	-	Epidemia
17	-	16	-	Saroone	-	Sarcone
18	-	9	-	crassimis	-	crassissimis
20	-	3	-	1749.	-	1759.
—	-	17	-	Atrechaux	-	Antrechaux
24	-	3	-	Portality	-	Mortalily
—	-	19	-	1762	-	1752
26	-	8	-	Pariensi	-	Parisiensi
27	-	5	-	Memde	-	Mem. de
—	-	23	-	de S M. Sc.	-	de Science.
32	-	12	-	1783	-	1683
36	-	13-14	-	Kursachen Hof- schirurg.	-	Kursächs. Hof- schirurg.
42	-	18	-	Gotteval	-	Gottval
49	-	17	-	E. W.	-	et v.
64	-	4	-	Inerarium	-	Itinerarium
69	-	1	-	1780	-	1680
78	-	2	-	Historiam	-	Historiarum
79	-	1	-	Hyachnt	-	Hyacynt
84	-	6	-	1694	-	1949.
102	-	16	-	certissimaca	-	certissimae a
—	-	17	-	contagionem	-	contagio
103	-	22	-	Bernartis	-	Bernatis
112	-	17	-	Eislincer	-	Eislinger
117	-	1	a. m.	16.	-	1600
119	-	10	-	Micii	-	Mich.
146	-	1	-	mortiferma	-	mortiferam
147	-	2	-	Quæstionum	-	Lib. Quæstionum
148	-	23	-	este	-	Peste
174	-	9	-	ingentem	-	ingentem copiam
191	-	1	-	veriu	-	verius
198	-	13	-	fama	-	fame
—	-	14	-	secundi aeram	-	secundum æram

Alia Ben. Lect. sponte corrigeat.

MEMORIA PESTIUM

ET

EPIDEMIARUM SAECULI

XVIII.

Petropoli ex mutatione subita frigoris in-¹⁷⁸²
soliti, quod IV. Id. Februarii repente
ita remisit, ut Mercurius in Thermometro e
gradu 34 infra punctum glaciale ad 5tum us-
que ascenderet, Morbus epidemicus exti-
tit. Intra decendium ex 130 circiter
incolarum istius Metropolis numerabantur
58000 aegrotorum. Pauci tamen ex eo
mortui. Ex 200 Militibus, qui, ante-
meridiano tempore rectissime valentes, in armis
erant, vesperi 138 propemodum morituri ad
Nosocomium deportabantur. Omnes quoque do-
mus primarias, Imperii procures invasit haec
epidemia. Ephemerides latinae Vindobonens.
hujus Anni Nro. XXV. et alia Nova. Haec

A

epi-

1782epidemia , quae Petropoli jam in Februario se manifestavit , Viennæ & in vicinia primum in Aprili et Maio apparuit , dum interea plerasque Septentrionalis Europæ provincias pedetentim peragrata fuit. Aer corpora insolite penetrans et irritans, maxime absente vel solum obumbraro sole, manifeste et communiter observabatur. Scripsere de hoc eodem morbo :

de MERTENS , CAROL. Observ. Med. Tom. II. Vindob. 1783.

THOM. CHRISTAN , kurze Geschichte und pathologische Schilderung der neuen Epidemie, aus den bisherigen eigenen Beobachtungen dem Wohl des Publikums gewidmet. Wien 1782.

Eiusdem: Fortsetzung der pathologischen Schilderung oder nähere Beleuchtung der neuen Epidemie und ihrer Folgen. Wien den 20 Brachmonats 1782.

Eiusdem: Fortsetzung der nähern Beleuchtung. Wien den 5 Heumonats 1782.

Eiusdem: Anzeige der speziellen Heilmethode als ein Anhang zur pathologischen Schilderung und Beleuchtung der neuen Epidemie. Wien 1782.

WITVER, (P. L.) Ueber den jüngsten epidemischen Katarr. 8 Nürnberg 1782.

MEZT-

*METZGERS, Beyträge zur Geschichte der Epidemie des Frühlings von 1782. Königsberg 1782.*¹⁷⁸²

† *SAMOLOWITZ M. D.* Memoire sur l'inoculation de la Peste, avec la description des trois poudres fumigatives antipestilentiellen. A Strasbourg 1782. Cortinet Ideam seu Consilium non alias, quam tempore pestis grassantis, pure bubonum perfecte maturo, inoculandi eandem, negando, illa homines bis posse affici in eodem cursu epidemiae, sed recidivam potius pati.

† *Ejusd.* Lettre sur les experiences des frictions glaciales pour la guérison de la Peste, et autres maladies putrides. A Strasbourg 1782. a Paris en 1781. et reimpressus in Courier de l'Europe Nr. XXXVI. Vol. X.

UNZER, I. A. Einleitung zu der allgemeinen Pathologie der ansteckenden Krankheiten. Leipzig 1782.

† Cairus Aegypti metropolis dimidiam incolarum, Alexandria trientem, Solonica quadraginta millia hominum saevitia Pestis perdidisse feruntur. *Augsburgische Staats- und gelehrte Zeitung vom 22 September 1781. Nr. 187.*¹⁷⁸¹

† Constantinopoli Pestis, ut et Variolae, quae ibi et in Rumelia s. Romania 40000 in-

1781 fantum fustulere. *Regenspurrgische StaatsRelation*
vom J. 1781 Nro. 8.

† In Volhynia Pestis, juxta *Acta Sanitatis*
et passim *Ephemer publ.*

NICOLAS (Conseiller Medecin du Roi
pour les épidémies du Dauphiné) Histoire des
Maladies épidémiques, qui ont régné dans le
Dauphiné depuis 1775. Paris 1781.

1780 Variolosa epidemia in Insula Malta exiguo
tempore 3000 rapuit, *Gazetta d' Agriculture*
etc. 1780. Nro. 52.

† Pestis Constantiupoli vehementer favire in-
cipit: *Diar. Vindobon. de 15 Julii 1780.*

Romae vicinisque locis Febres contagiosae
multum grassantur, in urbe triens fere incola-
rum, 42000 nempe hominum iis correpti; pri-
mum plebem, dein etiam primores invaserunt.
Augsburg. ordin. R. O. P. A. Zeitung Nr. 229
vom J. 1780.

D. CIERA. de Febre nosocomica.

MENURET J. J. Essai sur l' action de
l'air dans les Maladies contagieuses.

1779 In Austria et Styria Dysenteria. *Acta Sanit.*

RIGLER, NICOLAI, Physici Ducatus Rie-
licensis in Silesia Austriaca, Constitutio epi-
demi

demica annorum 1775, 76, 78, et 79. Vra-1779
tislaviæ 1780.

J. D. D. M. Moyens propres à combattre
les Fievres putrides et malignes, et à préfer-
ver de leur contagion. Iverdon 1779.

Febris putrida, epidemice grassans, in ex-1778
ercitu Caesareo Regio et passim in Nosoco-
miis militaribus.

† Constantinopoli Pestis origo ab operariis
Equitis Tott, qui faccis laneis incubuerant.
Berlin Staats- und gelehrte Nachricht. 1778. Sex
millia hominum subinde in die periisse,
scribebatur, quod fidem haud meretur. To-
tum potius numerum Turcarum calamita-
te hac in sola Mitropoli ita extinctorum ad
150000 perducit, Francorum vero s. occidenta-
lium Christianorum perpauca eadem corre-
ptos observat *Biörnstähl Brise auf seinen Reisen*
B. 4. S. 205.

† SESTINI, DOMINICO, Abbate, della Pe-
ste di Constantinopoli dell' anno 1778. Iverdun
1779.

† de MERTENS, CAROLI, Observationes
medicæ de Febris putridis et de Peste. Vin-
dobonae 1778.

1777 FUKER FRIDER. JAC. (Medicus Hungarus) Schediasmate de Salubritate et Morbis Hungariae Lipsiae 1777 in 8. edito, praecipue cap. II. de Epidemiis Hungaricis, inprimis de Febre castrensi, vel sic dicta Hungarica, differit.

GRANT, W. neue Beobachtung über die ansteckend faulichten wie auch über die epidemischen Katarrhalsfieber und Halsentzündungen aus dem Englischen. Leipzig 1778. 8.

UNZER, J. A. über die Ansteckung, besonders der Pocken 1788. 8.

1776 Febris epidemica catarrhalis Barcinone s. Barcelonae in Catalonia 19000 homines rapuit. Gazette salulaire de 1776. Nro. 6.

CHENOT A. Abhandlung von der Pest aus dem lateinischen übersetzt. Dresden 1776. 8.

CLEGHORN, G. Beobachtung über die epidemischen Krankheiten. Gotha 1775.

NUDOV, HENRICI, Animadversiones de Contagio. Lipsiae 1776.

MARTINI J. D. Dissertatio sistens Analesta quaedam ad Miasmatologiam. Halæ 1776.

MEYER, L. L. Diss. de Morbis epidemicis. Goettingæ 1776.

Hoc et seq. ann. Morbi epidemici in Delphina-
tu vid. *NICOLAS* supra sub ann. 1781.

Constitutio epidem. Bielicens. etc. in Silesia
Austriaca, v. *RIGLER* ad ann. 1779.

† *PARIS* (Doct. en Méd.) Memoire sur la¹⁷⁷⁵
Peste couronné par la Faculté de Médecine
de Paris 1775 Avignon.

BATY, J. Descriptio quorund. Morborum
Hungaris endemiorum et Remediorum iisdem
familiarium et quasi domesticorum (ubi primo
loco agitur de Febre Hungarica[s. castrensi])
Trajecti ad Rhenum 1775.

SIMS, *JAKOB*, *Bemerkungen über epidemi-
sche Krankheiten, aus dem Englischen übersetzt. Ham-
burg 1775. 8.*

GERIKE, Diff. sistens Miasmatologiam ge-
neralem. Goettingæ 1775.

FOURNIER, Observations sur les Fievres
putrides et malignes. Dijon 1775.

Constitutionem epidemicam Hungariæ su-
prioris, in specie Abauivariensis exhibit *FU*¹⁷⁷⁴
KER Schediasmat. 1777 cit.

ELSACKER, de Febre remittente continua
bilioso putrida. Antverpiae 1774 8.

TIRBI, Thimothel, de Febre putrida ma-
ligna libellus, in quo istius Morbi historia,

1774 *causa, symptomata, medela exhibetur. Lugduni*
1774.

FORDYCE, WILH. Untersuchung von den
Faulfiebern aus dem Englischen. Leipzig 1774 8.

1773 *REDER, IGNATII, Diss. de Epidemia ut*
Rutterstadii se exhibuit. Erfordiae 1773.

PAIER F. X. Diss. de Morbis epidemicis.
Vindobonae 1773.

1772 *BRÜNING, G. F. H. Tractat. de Ictero*
spasmodico infantum anno 1772 Essendiae (s.
Affindiae in Guesstphalia) epidemico. Vefaliae et
Lipsf. 1873 7.

1771 *Febres epidemicae biliosae, putridae et ma-*
lignae per totam fere Germaniam grassantur.

1772 *Febris putrida in Bohemia, Austria etc.*
Acta Sanit.

† *Van SWIETEN, GERARDIL. B. Commentar.*
in Hermanni Boerhaav. Aphorismos Tom V.
Lugd. Batav. 1772 de Morbis Epidemicis p.
153. — 200. ubi etiam de Peste agit.

FAUKEN, I. P. X. Beschreibung eines Fau-
langsfieber in den Jahren 1771 — 72; sammt Anhang
einer böartigen Krankheit, welche im J. 1770
unter den Kindbetherinnen im Spitale zu St. Marx
gewütert hat. Wien 1772 8.

LANG-

LANGSVERT W. J. Historia medica Mor-¹⁷⁷¹
bi epidemici ann. 1771. - 72. Pragæ 1775. 8. &

SCHMID von BELLIKAN, J. T. ¹⁷⁷²medicini-
sche Betrachtung und Lehren, wie den herrschenden
Gallen-faulen-und böartigen Wurmfebern Einhalt
gethan werden könne. Augsburg 1772.

SCHLEIS, B. J. Anweisung, wie grassirende
böartige Fieber zu heilen, und wie man sich am
besten hievor bewahren kann. Nürnberg 1772 8.

JAGEMANN, J. M. A. Circa annos 1770
et 72 Liber Epidemiorum, de acuta passim epi-
demica Febri. Erfordiae 1772 8.

Eiusd. Progr. de iis, quae circa Morbos
epidemicos in Eisfeldia terra Moguntina ex
cura Principis electoris facta sunt. Erford. 1772.

HUTHER, J. MELCH. Febris epidemicae
per dimidium annum Erfordiae inque ejus con-
finiis Disquisitio. ibid. eod.

OETTINGER, JO. C. Progr. de Febribus
ab initio fere mensis Decembris 1771. per an-
num 1772 hucusque Erfordiae inque ejus con-
finiis epidemice grassantibus. ibid. eod.

BUCHHOLZ, WILH. HEI. SE. Nachricht,
von dem jezt herrschenden Fleck - und Friselfieber.
Weimar 1772. 8.

MAYER

1771 **MAYER CHRIST. THEOPH.** *Abriss der Epidemie welche 1771 und 72 zu Jena und d herum grassirte. Jena 1772.*

BOEHMER, PHIL. ADOLPH. *Diff. de Constitutione epidemica Halae ad Salam inque confinibus ann. 1771 et 72 observata; vid. Murrays medicinisch praktische Bibliothek 1ter Band, S. 492-*

KESLER FRID. LUD. *Beobachtungen über die epidemischen Fieber in den beyden Winteren 1770 und 72. Halle 1773. 8.*

SCHEBELT, CHRIST. HEI. *Beschreibung der Epidemie in der Altmark im J. 1772. Berlin 1773 8.*

ARAND, *Abhandlung von drey Krankheiten unter den Volke in dem J. 1771 und 72 nebst den mit denselben eingedrungenen Vorurtheilen und der dabey angewendeten Heilungsart. Göttingen 1773.*

OPITZ, R. L. F. *Geschichte eines epidemischen gallichten, faulenden, und böartigen Fiebers das in der Stadt Minden 1781 und 72 geherrscht hat als ein Beytrag zur Geschichte dieser ganz Deutschland durchgewütheten Epidemie. Berl. und Leip. 1775.*

Bericht und Bedenken die Kriemelkrankheit betreffend von holsteinischen Physicis an die königliche Kammer eingesandt; nebst dem darüber abgefasten Res-
pan-

σὺς *Logicarum*

. 8. cfr. *Wormii*

(b) *Physicæ specia-*

esse possunt,

Bartholini pro-

cæ generalis pr-

1618. 12. H

(c) *C. Bartholini*

moria, Hafn.

(d) *C. Bartholini*

(e) forsan usui f

tum libri pri

A, haf. prop

reparatas et antiquiores editiones inque

s quisque inveniat.

lenordum Sec. 16 annotat *Joecheri* l. c.

usum annotat *Joecheri* l. c. II, 223 - 224

vers. lat. olim a Ph. Melanchtone etiam

S. Sartori editæ sunt.

Libri II. breviter et methodice

um analysis *Psalmi* 25. Hafn. 1606. 8.

bræa v. *W. Schikardi*; cfr. *Joecheri* L.

ognomine *Frisii* ejusque arithmetica an-

914 - 915. et scholia allata sine omni

N. Gelstrupio edita *Wittebergæ* 1611. 8.

Euclide s. in *Eucliden* *Isagoge* compendiosa

edita *Wittebergæ* 1612. 8.

Mæstlini (Sec. 16.) astronomica. Heidel-

l. c. III, 579 - 580. cel. medicum *Ferne-*

c. II, 567.

issime commodavit cel. Prof. & Past. J.

(N) In l

καὶ πομπῆς

1559, 8.

Impensis H Godiani 1664, 8. et inter

e t.) Hav. 1773 8. pag. 14. No. 21.

No. 29.

is dominicæ, pænitentiae et de sacra-

(2) for

Accad. *Witteberg*; et jam denuo recog-

sternes Bogsamling II, 574, No. 35.

1771 **MAYER CHRIST. THEOPH.** *Abriss der Epidemie welche 1771 und 72 zu Jena zueherum grassirte. Jena 1772.* (a) Logi
8. cfr. N

BOEHMER, PHIL. ADOLPH. *Diff. de constitutione epidemica Halae ad Salam inque finis ann. 1771 et 72 observata; vid. Mü. medicinisch praktische Bibliothek 1ter Band, 492-* (b) Physica
esse pos
Bartholi
ca gene
1618.
(c) C. Ba
moria

KESLER FRID. LUD. *Beobachtungen über epidemischen Fieber in den beyden Wintern 1771 und 72. Halle 1773. 8.* (d) C. B
(e) for
tum
A,

SCHEBELT, CHRIST. HEI. *Beschreibung der Epidemie in der Altmark im J. 1772. Berlin 1773 8*

ARAND, *Abhandlung von drey Krankheiten unter den Volke in dem J. 1771 und 72 nebst den mit denselben eingedrungenen Vorurtheilen und der dabey angewendeten Heilungsart. Göttingen 1773.*

OPITZ, R. L. F. *Geschichte eines epidemischen gallichten, faulenden, und böartigen Fiebers das in der Stadt Minden 1781 und 72 geherrscher hat als ein Beytrag zur Geschichte dieser ganz Deutsch-land durchgewüteten Epidemie. Berl. und Leip. 1775*

Bericht und Bedenken die Kriemelkrankheit betreffend von holsteinischen Physicis an die königliche Kammer eingesandt; nebst dem darüber abgefaßten Res-
pan-

in Folio IV^{to}. Matriculæ C. R. annotata sunt

Exercitia quotidiana

Studioforum in regia

Communitate

Diebus D ♂ 4 ♀

in prandio.

Pro mensa.

I. II. Parva Logica Philippi et Aristotelis cum Sticheosi,

III. IV. Parva Rhetorica Philippi et Hermog. cum Sticheosi. (a)

V. Physica generalis.

VI. Physica specialis. (b)

VII. Ethica. (c)

VIII. Metaphysica. (d)

IX. Aristoteles græce. Ita tamen, ut cum hisce conjungantur et excutiantur perpetuo, quæ a DD Professoribus publice tali tempore prælecta fuerint in quovis genere. (e)

in coena.

Pro mensa.

I. II. Grammatica Latina Philippi, cum Terentio, Plauto, Cicerone, Virgilio vel Horatio. (α)

III. IV. Grammatica & Clenardi cum Isocrate et Theognide etc. v. Syracide Drusii. (β)

V. Grammatica Ebræa cum exercitio et Psalmis v. ebraicis v. latinis aut ex Proverbio Salomonis. (γ)

VI. Arithmetica Gemmæ Frisii cum scholiis. (δ)

VII. Initia geometrica cum Euclide de reliquis item opticis ac geodeticis &c. (ε)

VIII. Sphærica doctrina, cum initiis quibusdam juris civilis item Historia cum Sleidano de IV monarchiis etc. ex Prælectionibus juris consultorum.

IX. Theoria Mestlini cum initiis doctrinæ medicæ ex prælectionibus public. Academiæ aut Fernelio &c. conjungendis simul si quæ ejus generis proposita pub. fuerint interea. (η)

Diebus ♂ et ♀.

Repetantur publicæ prælectiones theologicæ pro tempore, quæ habentur, una cum Confessione Augustana, Examine Philippi (aut L. C.) et N. T. græco, si vacaret.

Diebus dominicis et festis.

in { Prandio. Evangelia græca. } cum doctrinis (N).
Coena. Epistolæ græcæ. }

1. Exercitia Declamationum fiant diebus dominicis, ubi non fuerint disputationes. B. item diebus ♂ perpetuo, diebus vero ♀ septimanis illis, quibus disputatio habita est die dominico.
2. Illa a. monstrentur alicui ex præceptoribus, priusquam ediscantur.
3. Pronuncientur memoriter, manibus protensis supra pulpitum, et talia sint, quæ excedant ad minimum quadrantem horæ, de rebus bonis.
4. Conciones catecheticæ continuandæ ut hactenus, repetitis semper ipsis verbis Lutheri, initio doctrinarum, et rursus in Epilogo, pro conclusione ex ipso catechismo illius minore, juxta ordinationem ecclesiasticam (Ξ).

Quoniam assumere liceat istas editiones plurimorum librorum, quæ in Dania et ab hujus Universitatis professoribus procuratæ erant, in hisce exercitiis usurpatis fuisse, forsan non a re alienum esse videtur sequentes subijcere annotationes:

- (a) I. P. Resenius edidit *Parvam Logicam Philippi et Aristotelis* selectam et ordinatam pro junioribus Hafn. 1604. 8. Etiam *Parva Rhetorica Philippi et Hermogenis* selecta et ordinata est per J. P. Resenium pro junioribus Hafn. 1706. 8. — item *Sergeiæ Resenii* pro junioribus Hafn. 1609. 8. *Logicarum præceptiones*: 18 disp. comprehensa. Hafn. 1609. 8. cfr. *Wormii* Lex. litt. II, 250-251.
- (b) *Physicæ specialis præcepta*, quæ thesium loco in disputationibus esse possunt, decerpt. ex prælectionibus physiologicis publ. C. Bartholini pro juniorum memoria. Hafniæ 1615. 12. et *Physicæ generalis præcepta* C. Bartholini Hafn. 1614. 12. Rostochii 1618. 12. Havn. 1626. 12.
- (c) C. Bartholini *Enchiridion Ethicæ*, pro angusta tyronum memoria, Hafn. 1615. 12.
- (d) C. Bartholini *Enchiridion metaphysicæ*. Genevæ 1611. 12.
- (e) forsan usui fuit *Slangendorffii Commentariolus in secundum tractatum libri primi αναλυτικων Aristotelis* publicis prælectionibus in A. haf. propositus Acad. Hafn. 1585. 8.

- (α) Grammatica a *Wormio* in Lex. litt. Resenio attributa est *Melanchtonis*, cujus mentionem fecit *Joecheri* Lex. univ. litt. III. 309. — In vita Ph. Melanchtonis a J. Camerario narrata, quam nuper (Hala 1777) G. T. Strobelius recensuit, speciatim et copiose a pag. 544 ad 568 separatas et antiquiores editiones hujus viri scriptorum annotatas quisque inveniat.
- (β) cel. Grammaticum N. Clenardum Sec. 16 annotat *Joecheri* l. c. I. 1955 — quem fuisse *Drusium* annotat *Joecheri* l. c. II, 223-224 *Sententiæ Theognidis* c. vers. lat. olim a Ph. Melanchtone etiam Hafniæ 1624 8. sumtibus S. Sartori editæ sunt.
- (γ) v. C. Aslaci *Grammatica ebr.* Libri II. breviter et methodice in usum tyronum, ad usum analysis Psalmi 25. Hafn. 1606. 8. v. *Petræi Grammatica ebræa* v. W. Schikard; cfr. *Joecheri* L. u. l. IV. 262.
- (δ) vitam *Gemmæ (Reineri)* cognomine *Frisii* ejusque arithmetica annotat *Joecheri* l. c. II, 914-915. et scholia allata sine omni dubio sunt *Resenii*, a P. N. Gelfstrupio edita Wittebergæ 1611. 8. *Wormii* Lex litt. l. c.
- (ε) *Initia geometrica cum Euclide* l. in *Eucliden Isagoge* compendiosa forsan *Resenii* a Knoffio edita Wittebergæ 1612. 8.
- (η) forsan *Theoria Michael Mestlini* (Sec. 16.) astronomica. Heidelberg 1582. 8. *Joecheri* l. c. III, 579-580. cel. medicum *Fernelii* annotat *Joecheri* l. c. II, 567.

(N) In bibliorum a proximo possessore b. J. Lorkio collectorum catalogo ms., quem mihi humanissime commodavit cel. Prof. & Past. J. G. C. Adler, inveni:

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΨΑΛΜΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΣΤΙ
 Francf. ad Oderam ex officina Eichhornii 1559. 8.

— — — una cum distichis græco latinis summam cujuslibet Evangelii continentibus. Hafn. Impensis H. Godiani 1664. 8. et inter editiones, quas desiderabat:

Evangelia et Epistolæ annivers. græce. Colonia 1545. cfr. Index bibliorum (l. t.) Hav. 1773 8. pag. 14. No. 21.

Evangelia et Epist. dominic. græce. Antverpen. 1554. 8.

exinde verisimile videtur tales editiones separatas primis hujus instituti exercitiis usui fuisse.

(Ξ) forsan: Catechesis continens explicationem brevem decalogi, symboli apostolici, orationis dominicæ, penitentiae et de sacramentis, contexta ex scriptis Ph. Melanchtonis et corpore doct. christianæ, edita in Accad. Witteberg: et jam denuo recognita mandato regis pro scholis cathedralibus et collegiis Hafn. 1592. 8. cfr. *Hielmsfiernes Bogsamling* II, 574, No. 35.

in Folio 17v

Ex

216

17v

in 17v and 17r

Pro m. 17v

I. II. Parva Logica Phil. 17v

17v and 17r

III. IV. Parva Logica Phil. 17v

17v and 17r

V. Logica generalis

VI. Logica specialis (b)

VII. Logica (c)

VIII. Metaphysica (b)

IX. Aristoteles et expositio

et expositio

ponso und einem Unterrichte für das Landvolk. Ko-1771
penhagen 1772 8.

HERMANN, *Abhandlung von der Kriebelkrankheit* vid. MURRAY med. Bibliothek B 2. S. 264.

† Pēstis Moscuæ s. Moscoviæ in Russia, cujus Historiam legimus in D. DE MERTENS præstantissimis observatt. medd. supra ad ann. 1778 indicatis. Plurimum inter se conveniunt eruditissimi æque ac experientissimi duumviri, Loimographi nostri ævi autoptæ, MERTENSIUS et CHENOTIUS, de natura, causa, signis symptomatibus, modis et viis propagandæ Pēstis, iidemque multas hallucinationes majorum, in statuendis contra Pestem sanctionibus et cautelis tam politicis quam medicis, optime animadvertunt, errores refellunt, præconceptas opiniones discutiunt.

† BAUMER, I. P. Diff. de Peste, qua simul Quaestio movetur, an Pēstis inoculatio sub cērtis conditionibus rationi sit consentanea? Erfordiæ. 1771.

† EHRNSTEIN, I. Diff. inaug. de Peste. Vindobonæ 1771.

LEIDENFRÖST, I. GOTTL. Diff. de Morbo convulsivo epidemico Germanorum caritatis comite, vulgo die Griebelkrankheit, Teutoburgi ad Rhenum 1771. 4.

DIETZ

1771 DIETZ, JOAN. ADAMI, Diff. de Aphthis. Erford. 1771.

BAUMER, JOAN. GUILIELMI, Progr. quo nonnullas de Febre catarrhali epidemica maligna (an 1771. Gissæ in Hassia grassata) Observationes proponit. Gissæ. 1773.

Nachrichten von der Griebelkrankheit, welche im Herzogthum Lüneburg in dem Jahre 1770-71 grassiret, und wie dieselbe geheilet worden. Zelle 1771. 8.

1770 † Pestis in Podolia, Volhynia, Moldavia, Valachia, Turcia Europaea & Asiatica, Smyrnæ, Alepi, Alexandriæ, Cairi, alibique in Aegypto etc. Constantinopoli 40000 hominum rapuit. *Regensb. Staatsrelat. von 17 Oktob. 1770. Mille una die interemtis legimus. Journal encyclopédique du 27 Nov. 1770.*

† Pestis in Transylvania, in aliquot Districtibus Moldaviae et Valachiae conterminis, se se manifestans, opportune impensis curis extincta fuit, e 1600 circiter, quos corripuit, fere 1200 in toto interemptis, juxta acta publica.

De Morbo maligno, qui hoc ipso anno inter puerperas in Valetudinario ad D. Marcum Vindobonae grassabatur, vid. Dn Fauken Tract. supra ad ann 1772.

LUDWIG, CHRIST. GOTTL. Disquisitio¹⁷⁷⁰
de Natura Morborum epidemicorum eisdemque
observandi ratione; in *Ejusd. Adversarior. medico-*
practicor. Vol. I. Part. II. p. 175. Lipsiae 1770. 8.

† *de HAEN, ANT.* Ration. medendi in No-
socomio practico Tomo XIV. edito Vindobonae
1770. 8. tractat argumentum de Peste.

MELLIN. Christ. Jac. von den Keichbusten
der Kinder vom J. 1768 - 1769 in Langensalza,
Frankf. 1770

HIPPOCRATIS de Morbis popularibus Li-
bri I, & III. inter *Ejusd. Opera genuina* To-
mo I. ex recensione & cum praefatione *Alber-*
ti de Haller. Laufannae 1769. 8. Libro II. de
Morbis popularibus, qui *Galeno* judice *Hip-*
pocratem auctorem quidem laudat, non ab ipso
tamen, sed a *Thessalo* publicatus est, ut & Li-
bris IV. V & VI. de Morbis popularibus,
nec non Libro VII. Epidemiorum locum assi-
gnavit *Hallerus* inter *Opera Hippocratis* minus
certa Tomo II. ibid. 1770.

Hoc, ac proxime praecedentibus annis: 1769 &
1768, Febriis. stationaria Moscoviae *de Merres* l. c.

† Ibidem etiam Pestis. *Id.*

† Jisdem quoque annis Pestis Smyrnae &
Constantinopoli, ubi nunquam penitus cessat.

Paris

1770 *Paris* Traët. Gallico, quem vide supra ad ann.
1775.

CARTHEUSER, JOAN. FRID. Dissertat.
V. de Morbis epidemicis (seorsim ventilatae)
I. an 1768. II. & III. 1769. IV. & V. 1770.
Francofurti ad Viadrum 1770 & 69.

1769 *BRÜNING, GEO. FLOR-HENR.* Consti-
tio epidemica Essendiensis (in Guesstphalia)
ann. 1769-70 Vefaliae & Lipsiae 8.

KEETELL, THEODO. HENRICI, Disp.
de Angina epidemica anni 1769- & 70 Ultra-
jecti 1773.

Pestis in Moldavia & Valachia. de *Mert.*

BAKER, Libellus de Catarrho & de
Dysenteria Londinenfi epidemicis; insertus *E-*
duardi Sandifor Thesauro Diff. Programm. alio-
rumque Opusculor selectiss. ad omnem Medicinae
ambitum pertinentium Volumini II. Roteroda-
mi 1769. 4.

BICHNER, ANDR. ELIAE, Diff. de Na-
tura Morborum contagiosor. generatim spectata.
Halae 1769.

1768 *HASENOEHRL DE LAGUSIUS J. G.* Hi-
storia medica Morbi epidemici s. Febris pete-
chialis, locum meruit in ejusdem Thesauri
Sandifortiani Tomo II. Roterod 1768. 4,

OET-

DETTINGER, F. C. Epidemiai rubeolosa 1768
Kircho-Teccensis an. 1768- & in ea egregii corti-
cicis Peruviani vires. Tubingae 1768.

HINKE, I. GOT. Diss. de Differentiis Mor-
borum, quae constitutioni epidemicae debentur.

SETTEGAST, A. F. (Med. Prof. Trevi-
rens. respondentt. Joan. Delvaux & Ant. Rantb)
Diss. inaug. de Praegressa Anni 1768 Intempe-
rie. Treviris 1769.

VELING J. H. Epitome historica Morbo-
rum Agros Treviricos ex vitio causarum uni-
versalium, aeris puta & victus aliquot annis
continuis nunc acrius nunc mitius vexantium,
figuras saepe non naturas mutantium, ex ipsi-
us causae visceribus deducta. Augustae Tre-
virorum 1768.

† Pests in Transylvania, observante Ada-
mo Chenot rei Sanitatis Transylvaniae Phi-
sico Caes. Regio. 1767

WILHELM, F. H. M. Progr. Historia Fe-
bris scarlatinae epipleuricae Herbipoli an 1767
grassantis. Herbipoli 1767.

MATTHIEU, A. Febris malignae morbil-
losae ann. 1766. & 67 in inferiori Alsatia epi-
demicac Historia. Argentorati 1768.

1766 † CHENOT ADAMI, Tractatus de Pestē. Viennae 1766. Egregii hujus operis versionem Germanicam vide supra ad an 1776.

Nordlingae in Suevia Dysenteria epidemica, quam describit *Gesner*, Geo. Aug. Phil. in collectione observationum inscripta: *Schwaben zur Arzneygelehrtheit und Naturkunde*.

TISSOT S. A. D. von der Epidemie in Lausanne im Jahr 1766. 8.

Holmü in Suecia Febris petechialis adeo contagiosa, ut per itinerantem ex hac metropoli Upsaliam translata fuerit. *Bergius* in Actis Academiae Regiae Suecicae Scientiar. (*Köngl. Verenskaps Academiens Handlingar*) Volumine XXVIII p. 326. Holmü 1767. 8.

1765 Dysenteria epidemica permultis exitiosa grassata in Pago Bernensi, Ditione Turgovienfi, aliisque Helvetiae & Sueviae regionibus.

Scarlatina Anginosa Monspeliü *Savages Nosol. Meth. T. I. p. 454.*

ZIMMERMANN. J. G. von der Ruhr unter dem Volke im J. 1765. und den mit derselben eingetrungenen Vorurtheilen, nebst einigen allgemeinen Aussichten in die Heilung dieser Vorurtheile. Zürich 1768. 8.

KRETSCHMAR, vom grassirenden Fleckfieber. 8

PLEURO

Pleuro peripneumoniae Castro-Sarrasini ex 1765
qua vix vigesimus evadebat. Sauvages Nosol.
Meth. T. I. P. 468.

BAECK, ABR. (Archiatri Regii Suecici
& Collegii Medici Praesidis) *Tal om Farso-
rer, som mäst bärja ibland Rikets Allmogē;
hällit för Kongl. Vetenskaps Akademien, vid
Praesidii nedläggande den 25 July 1764 Stock-
olm 1765. 8. i. e. Oratio de Morbis epi-
demicis, praesertim inter Ruricolos Suecos
grassantibus, habita VIII. Kalend. Sextil.
M. DCCLXIV. quum deponeret Praesidium
Academiae Reg. Scientiarum. Suppeditat si-
mul consilia Saluberrima, his obviam eundi-
malis.*

SAROONE, M. *Geschichte der Krankhei-
ten, die durch das Jahr 1764. in Neapel sind
beobachtet worden, 3 Theile. Zürich 1770-73 8.*

MEDIKUS, F. K. *Geschichte periodischer
Krankheiten; 1tes und 2tes Buch. Karlsruhe
1764 8.*

Annis 1764. 1751. 1745. & 1747: Pleu-
ritis epidemica, cito & inopinate perimens,
grassabatur, dicta ideo jam alias a Schenki
pestilens. vid. Sauvages Nosol. T. I. P. 474.

Scarlatina variolodes Parisiis. Sauvages
Nos. Meth. p. 454 T. I.

1763 † Pestbeschreibung und Infektionsordnung, wel-
 1762 che vormals in besonderen Traktaten herausge-
 geben, nunmehr in ein Werk zusammengetragen,
 sammt der an 1713. zu Wien in Oesterreich
 fürgewesten Kontagion, mit den dagegen gemachten
 und beschriebenen Veranstaltungen Wien 1763. fol.
 Praecipuas Constitutiones Caesareo-Regias, &
 potiores Medicorum lucubrationes bipartito
 hoc Volumine quam plurimis usque crassimis
 erroribus typographicis, inprimis quod ad an-
 nos & nomina locorum Auctorumque citato-
 rum attinet prorsus deformato comprehen-
 sas, indicabimus infra ad annos 1714., 1713,
 1692, 1681, 1680, 1679.

† SEREDI, V. Diff. de Peste Vindobonae.
 1763. 8.

TISSOT, S. A. D. de Febre biliosa Lau-
 sanensi.

de MERTENS, C. Diff. exhibens Epi-
 demias Viennae observatas, Febris catarr-
 halis ann. 1762. & Dysenteriae ann. 1763.
 Vindob. 1766. 8.

Van den BOSCH, J. J. (Medici
 Hagae Comitum) Historia Constitutionis
 epidemicae verminosae, annis 1761, 62,
 & 63 per Insulam Overflacque & con-
 tiguam Gaedereede grassatae, cum Commen-

ta-

tariis in praecipuos verminantium Morbos. 1762
 Lugduni Batavor. 1769. 8. it. Norimbergae
 1779. Recensetur in *Gazette universelle de Lit-¹⁷⁶¹*
térature aux Deux-Ponts 1780. No. 30.

MONRO, D. Beschreibung der Krankheiten
 welche in den brittischen Feldlazarethen in Deutsch-
 land im J. 1761. bis 1763. am häufigsten gewo-
 sen, aus dem Englischen übersetzt von **WICH-**
MANN. Altenburg 1766. 8.

Septennio ante, ab an. 1755, maxi-
 me vero annis 1761 & 62. Angina infantum
 quasi epidemica. *Wilcke, Henr. Christ.* (prae-
 side *Sam. Aurivillii*) Diss. de Angina infantum
 in Patria recentioribus annis observata. Up-
 saliae 1764. 4.

Febris catarrhalis epidemica in Austria
 totaque Germania, in Italia, Hunngaria.
de Mertzens Observ. Med. Tom. II.

RIEPENHAUSEN, JOAN. HENR. Morbi
 epidemici statim ab initio proximi belli usque
 ad ejus finem, scilicet ab anno 1757. ad
 1762. Goettingae & circa eam grassati,
 descripti, ostensa simul eorum cognatione &
 communi causa antecedente petita. Halae
 1766 8.

LAUTER, **FRAN. JOS.** Historia medica biennalis Morborum ruralium, qui an. 1749 — 61 Laxenburgi et in vicinis locis dominati sunt. Vindobo. 8. 1768.

1760

HASENOHRL de LAGUSIUS JOH. GEO.

Historia medica trium Morborum, qui anno 1760. frequentissime in Nosocomio Hispanico Viennensi occurrebant. Viennae 1761. 8.

† Pectus in Syria, nec non in Cypro Insula, ubi 22000 hominum eam sustulisse refert *Joan. Mariti*, cuius iter per Cyprum, Syriam et Palaestinam intra annos 1760 et 1768 absolutum, et Italico sermone descriptum, in compendium Germanicum redegit *Christ. Henr. Hase*. Altenburgi. 1777.

Gastritis sternocostalis Monspelii viguit sine omni signo saburræ vel inflammati stomachi, *Sauvages Nosol. T. I. p. 478.*

1769

Febris miliaris sudatoria, la suette Gallis dicta, regnabat Guisæ 1759 per æstatem. *Sauvages Nosol. T. I. p. 441.*

vid. **RIEPENHUSIUM**, sub an 1762. et *Lauterum* ad a. 1761.

STOR-

STORCHEN, JOH. Unzerricht, wie man 1758
 sich bey grassirenden Fleck- und hitzigen Fiebern
 zu verhalten hat. Eisenach 1758. 8.

GLASER, JOH. FRIDR. nützliches Ver-
 halten bey der in Deutschland regierenden Fleck-
 fieberseuche. Hildburghausen 1758, 8.

Scabiei ulcerosae endemicae, et quasi lep- 1757
 rae, admodum vulgaris inter incolas regio-
 nis Martigues in Provincia, triennio vel quad-
 riennio aegrotum enecantis descriptionem de-
 dit Medicus quidam Gallus, insertam Vo-
 lumini, collectionis observationum, quae in-
 scribitur: *Medical observations and Inquiries,*
by a Society of Physicians in London. Londini
 1757. 8. Summa relationis capita leguntur
 in Rud. Augustin Vogel, *neue medicinischen Bi-*
bliothek, 4ten Bandes 4ten Stücke S. 304 —
 305.

OLIPHANT, Relatio de Febris epide-
 micis intermittentibus, vernali et autumnali
 tempore grassantibus Gambrooni in India ori-
 entali; in eadem collectione recenset eam
 Vogl. B. 4 St. 4. S. 299 folg.

De continuis ab hoc anno per sexennium
Morbis epidemiis vid. *Riepenhusii* Commen-
 tarium sub a. 1762. citatum.

De Angina infantum in Suecia Diff. *Wilckii*
 itidem sub a 1762.

1757 † Nec non biennio retro scil. 1756. et 55.
 Pestis in Transylvania vid. Cel. *Chenot*.
 1757 Tract. sub an 1766.

Febris Miliaris Britannica. Maladie con-
 tagieus qui regne en Bretagne entre Drest
 et Rennes surtout a Plenée depuis 1757 par
 M. Moucet , in Journ. de Med. Juill. 1759.
 p. 57.

LUGAR , Essai sur la Nature , les Causes
 et la guerison d' une maladie contagieuse , rég-
 nant en Augleterre en 1757. Londres 757.

1756 *Atrechaux* Relation de la Peste de Toulon.
 Paris 1756. Est liber politicus.

† Pestis in Transylvania vid. D. *Chenot*
 l. c.

De Angina infantum in Suecia Diff. *Wilckii*
 1755 sub a. 1762.

ZWINGER, JO. RUD. Péripneumoniam maxime epidemicam, per pluribus lethalem, in quibusdam Helvetiae regionibus describit. *Act. Helveticor. physico-mathematico-anatomico-borano medicorum* Volumine III. p. 295 Basileae 1758. 4.

VESZPREMI STEPH. (Medici Pannonii) Tentamen de Inoculanda Peste. Londini 1755 Recensionem hujus opusculi exhibet *Vogel neue medc. Bibl. B. 2. St. 5. S. 430. folg.*

Carditis epidemica, *Sauvages. Nosol. T. I. p. 494.*

† **DEIDIER, ANTOINE,** Consultationes et 1754
Observations médicales Tome III. Paris-
1754. 12. Hoc nimirum Tomo operum autop-
tae observatoris pestis Massiliensis, plura con-
tinentur opuscula tum de Peste in genere, tum
speciatim de Massiliensi illa annorum 1720.
seqq.

Paedanchonis maligni in Valle Simmia
hoc an. epidemice grassantis descriptionem
exhibet **LANGHANS.** *Beschreibung der Merk-
würdigkeiten des Siementhals.*

†

1753 † *HIRD, WILLIAM*, Remarks upon Pestilence and pestilential; diseases interspersed with some Observations on the Mortality amongst the mangled cattle. London 1753. 8.

LUDOLF, HIERON, Diff. sistens Generales de Febribus epidemicis conceptus. Erfordiae 1753. 4.

† *Von FISCHER, JOH. BER.* liefländisches Landwirthschaftsbuch etc. worinnen auch die Kur verschiedener Bauerkrankheiten, und sonerlich der Pest vorgegetragen werden, zum Druck befördert von J. G. Arad. Halle. 1753. 8.

1753 Et aliquot annis ante. Plures morbi populares in Campania et aliis Regni Galliarum partibus. *NAVIER*, Dissertation sur plusieurs Maladies populaires qui ont régné depuis quelques années à Chalons sur Mane et dans une partie du Royaume. Paris. 1753. 12.

† De Peste Algerina an. 1762 et 53 Auctor anonymus del sagio Anastroonomico.

1752 *LANGHANSII, D.* Brevis Delineatio Morbi, qui an. 1752. in Valle sinmia (Siementhal) epidemice grassatus est, in *Ast. Helvet. phys. mathem. anat. botan. med.* Vol. II. Basileae 1755. 4. Vide peculiaris hujus morbi epidemici contagiosi descriptionem apud Sauvages Nosol

Nofol. Meth. T. I. p. 431 *Pemphigus Helve-
sicus.*

QUELLMALZ, SAM. THEOD. Progr. de
Epidemica mentis alienatione. Lipsiae 1752. 4.

de MEYSERAY, Méthode de traiter avec
succès plusieurs Maladies épidémiques, com-
me la suette, la Fievre miliaire, les Fievres
paurprées etc. Paris 1752 12 ibid. 1753. 12.

† **HUXHAM, JEAN**, Dissertation sur les
Fievres lentes nerveuses, putrides, pestilen-
tielles et pourprées etc. Conjunctim ea pro-
diit cum Auctoris hujus Tractatu: Essai sur les
différentes especes de Fievres entant qu'elles
dependent des différentes constitutions du sang
et cum aliis nonnullis *Ejusd.* Diss. ex Angli-
co idiomate gallice redditus opera DD. *Ei-
doms et Laverie.* Parisiis 1752. 12.

KANNENGIESSER, GO. HE. Diss. de
Elephantiasi, morbo gentibus Indiae occiden-
talis endemico. Chilonii 1752. 4.

RIBEIRO, SANCHEZ, ANTON. Differ-
tation sur l'origine de la Maladie venerien-
ne, pour prouver que le mal n'est pas venu
d'Amérique, mais qu'il a commencé en Eu-
rope par une Epidemie. Paris 1752. 12.

RAULIN, JOS. des Maladies occasionnées par les variations de l'air. Paris 1752.

1751 Et quadriennio ante, ab anno scil. 1747 **REINHARD, Christ. Tob. Ephr.** de Febribus intermittentibus spuriis s. Epidemiis anni 1747 usque 1751. Dresdae 1752. 8.

1749 Morbus singularis epidemicus in Agro Pariensi inprimis Meudonii mense Februario hujus anni grassatus plerumque intra quatri-duum saepe intra 24, immo 5. vel 6 horarum spatio exitialis, de quo relationem **MALOUIN** legere licet in *Memoires de Mathématiques et de Physique de l'Académie Royale des Sciences pour l'année 1749.* Parisiis 1753. 4.

1748 Morbus epidemicus tempore messis a Gal-
lis Ergo vocatus in districtu Solognenfi; de
cujus causa, singularibus circumstantiis et af-
fectibus extant relatio et observationes Dni
du HAMEL in *Mem. de Marb. et de Phys. de l'Acad. Roy. des Sc. ede Par. pour l'année 1748.*
Parisiis 1752 4.

Febris maligna intermittens epidemica sin-
gularis naturae in Equitatu Britannico **HOME**
Franc. p. 38 libri inscripti: *Medical Facts and*
Experiments, qui Londini 1759. 8. prodiit, mor-
bum hunc descriptum sistit.

Et biennio retro, nimirum annis 1747 et 1748
46. Paedanchonem s. Anginam infantum ca-
runculofam, hoc triennio Parisiis grassatam,
ejusque indolem discimus e commentariis Dni
MALOUIN in *Memde Math. et de Phys. de l'*
Acad. R. des Sc. pour l'année 1747. Parisiis.
1752.

Et a Dno *du HAMEL* in iisd. *Mem. eto pour*
l'ann. 1748. ibid. 1752. 4-

Typhus icterodes epidemicus in Carolina.
SAUVAGES Nosol. Meth. p. 316. T. I.

Febris anomalae Batavae annor. 1746, 47,
& 48 Historiam scripsit *Jac. GRAINGER*, in lu-
cem editam Edimburgi 1753. iterumque Al-
tenburgi 1770. 8.

Toto decennio antecedente ab an. 1738.
HUXHAM, *Joan. Med. Dris*, *Observationes*
de Aere & Morbis epidemicis Plymuthi in
Anglia ab an. 1738, usque ad 1748, in E-
jusd. Operum physico-medico Tomo I.

Sudor Anglicanus Parisiis, de quo Dni. 1747
BOGER *Observat. continentur in Mem. de Math.*
& de Phys. de l' Acad. R. de S.M.S. pour l'ann 1747.

De Epidemiis hujus anni & sequentium,
Reinhardum sub a. 1751. & *Graingerum* ad a.
1748. vide.

1746 VATER, A. (respond. J. G. Vogel) Diff. de Dyfenteria epidemica maxime contagiosa & maligna superiori anno Patriam (i. e. Saxoniae superioris partem) devastante. Vitembergae 1747. 4.

GEROLDSCHOFFER, F. Medium praeservans & curans contagium. Claudiopoli 1746. 4.

1744† Pestis Alepensis. RUSSEL libro: *the natural History of Aleppo*.

† SENAC, Traité des Causes des accidens & de la cause de la Peste, Fait par ordre du Roi. Paris 1744. In hoc opere splendido continentur causa, symptomata & cura pestis; ac praeterea collectio observationum & praecutionum, tempore pestis Masiliensis grassantis, optimo cum successu factarum.

† MEAD, R. Dissert. de Peste ad editionem nonam correctam & auctam anni 1744. ex anglico in latinam conversa inter ejusdem Opera Medica Göttinge 1748. edita in 8vo.

1743 Dolor ischiaticus in exercitu Britannico epidemicus descriptus a Franc. Home, libro ad a. 1748. citato.

Febris epidemica sic dicta Upsaliensis hoc anno grassatur, introducta per milites finito bello Finnico reduces. FAECK de ea disseruit
in

in *Tal om Farsoter etc* vid. *Vogel neue medic. Biblioth.* 6ten Bandes 3tes Stück.

† Pestis Messinam, ex oriente per Genuen-1742
sem navem allata, depopulabatur. *Mead* l. c.

Febris lenta hoc anno epidemica in exercitu Britannico, de qua *Frauc. Home* Commentar. supera ad a. 1748 allegato.

† Pestis Alepi. *Russel* Historia natur. Alep. cit. ad a. 1744.

STORCH J. Unterricht, wie man bey gras-1741
sirenden Fleck- und hitzigen Fiebern sich zu verhalten hat. *Eisenach* 1741.

Per integrum sequens decennium in *Hux-*1738
hami Observatt. v. Tomo Opp. I. ad a. 1748. cit.

† Pestis in Ucraina *SCHREIBER J. P.*
Observationes & cogitat. de Pestilentia, quae annis 1738. & 39. in Ucraina grassata est. *Petropoli* 1750. 4.

† Pestis in Hungaria ac Transylvania. *Acta Sanit.*

† *CONSILIUM SANITATIS WINDOBONENSE*, hoc anno, quum lues ista e
Thracia ad confinia nostra infesto impetu prorupisset, publici juris fecit methodum cognoscendi & curandi Pestem. In-
scribitur: *Kurze Einleitung zur Erkennznis und Ver-*

1738 *Verrilgung des gegenwärtig besorglichen Pestübels; auf hohen Befehl der röm. kaiserl. königl. kathol. Majest. in Sanitätsachen verordneten Hofkommission den Pestfürgern an die Hand gegeben. Wien 1738. Iterum edita est Vindob. & Pragae 1756. 8.*

FURSTENAU, J. H. *Diff. de Contagio & morbis contagiosis, citatur ab Eodem ipso in Florae Francicae praefatione.*

1737 *Vratislaviae in Silesia Epidemia, sive Febris meligna hoc anno grassata, aliquot millia hominum ultra numerum, quotannis ibi consuetum, abripuit. Descriptam sistit HAHNIUS. cuius de hoc argumento commentationem exhibent Acta physico medica Academiae Caes. Leop. Carol. Naturae Curiosor. Vol. X. Nr. 104. Norimbergae 1754. 4.*

WAGNER, J. G. *Observatt. de Febre quadam acuta in Tractu Germaniae mari Balthico vicino, ac praesertim Lubecae observata. Lubecae 1737. Inserta quoque sunt Alberzi de Haller Collection. Disputatt. ad Morbor. historiam & curationem facientium, Tomo II, Nr. 50. Lausanae 1757.*

Integro decennio retro ab a: 1727. Herham, Joan. Observatt. de Aere & Morbis

bis epidemicis Plymuthi in Anglia; Tomo I.

Opp. Ejusd. physico-medicor.

† Pestis Ocsacoviae & in Ucraina. D. ^{de 1736}
Merrins Observatt. supra ad a. 1778. cit.

Pemphigus Castrensis seu Febris vesicularis contagiosa Prage. Thiery Medic. experimental p. 134. & Sanvages p. 430.

DEGNER, J. H. Historia medica de Dysenteria bilioso contagiosa, quae 1726. Noviomagi & in vicinis ei pagis (Belgicis) epidemicè grassata fuit. 8.

† HAHN, J. G. Carbo pestilens a Carbunculis sive Variolis veterum distinctus. Accedunt Trilleri, D. G. binae de eodem argumento Epistolae. Vratislaviae 1736. 4.

COLDEN, relationem de Paedanchone carbunculofo epidemico, ab anno tam inter infantes quam juvenes per Novam Angliam, Americae provinciam grassante, reperimus in collect. ad a. 1757. citata *Medical Observ- and Inqui.* Brevem in summam coniecit hanc relationem *Vogel neue medic. Bibl. 4ten Bandes 4tes St. S. 305-307.*

Catarrhi epidemici per totam fere. Euro-¹⁷³³
pam. Reaumur Mem. pour l'hist. des In-[&]
sect. Mem. X p. 435. ¹⁷³²

LOEW

1730 *LOEW*, C. H. opera Constitutionem epidemicam anni 1730. per universam Europam certe, qualis in celebrioribus quibuscunque immo & mediocribus multis urbibus, portibus, oppidis & regionibus singulorum Europae regnorum, rerumpublicarum, insigniumque ditionum fuit, magno studio descriptam exhibet Operum medicor. *Thomae Sydenhami* Tomus II.

Ejusdem Epistola ad Franc. Frideric. *Possinger*, Archiatr. Caesareum, de Febre petechiali an. 1783. Posonii grassata, cujus descriptionem repererat in Adversariis paternis (*Andreae Loewii*) data Viennae Austr. VII. Febr. 1730. inserta eidem Tomo Opp. *Sydenhami*.

1279 *Ejusdem*. Historia Febris catarrhalis, quae an. 1729. mensibus Nov. & Dec. per Europam epidemice grassata est, in eod. Tom. *Sydenhamiano*.

LANZONI, J. Constitutio epidemica Ferrariensis an. 1729. apud *Sydenhamium* Tom. cit.

HAHN, J. G. Febrium continuarum, quae an. 1729. Vratislaviae grassatae sunt, Recensio. Vratislaviae & Lipsiae 1731. 4.

Ferrariensis calamitatis epidemicae, de qua¹⁷²⁸
Lanzonius sub a. 1729. initium fuit cursus lu-
 naris Septembris anni. 1728.

Toto decennio sequ. ad 1737. usque.
Huxhami *Obss. de Aere & Epidem.* v. *Opp.*¹⁷²⁷
 T. I. ad a. 1737. cit.

† *Pestbeschreibung und Infektionsordnung, sammt
 der anno 1713. zu Wien in Oesterreich fûrgewe-
 sten Kontagion. Wien 1727. fol.* vide infra sub
 an 1713. Constituit hoc opus Partem poste-
 riorem Collectionis supra ad a. 1763. se se o-
 ferentis.

LOEW, A. *Historia epidemica Hunga-*¹⁷²⁶
riae annorum 1688, 1697, 1699, 1700, 701,
702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, &
1709, (qua exhibetur inprimis duodecim
annorum posteriorum constitutio epidemica
Sempronienfis;) ab Ejusd. Filio Carolo Fri-
der. Loew anno 1726. communicata Lucae
Schroeckio, Acad. Caes. Natur. Curios. Prac-
fidi, & inserta Tomo II. Opp. Sydenhami.

† *DEIDIER, A.* *Oratio de Natura Pe-*¹⁷²⁵
stis contagiosa; postea e Latina in Galli-
cam linguam versa & inserta Ejusdem Aucto-
ris Consultations & Observations medicinales, T-
me III. Parisiis 1754. 12. Illo sane opusculo
 C medi-

1724 mediam ingreditur viam inter *Chicoineau*, qui omne Pestis contagium prorsus negans, solo horrore illam communicari autumat, opinionem, & *Astrucii* sententiam, qua idem hoc malum omnimodo contagiosum declaratur. Etenim *Deidierio* arbitro admittitur quidem contagium pestilentiae, sed ad *immediatum* s. proximum aegroti tactum vel usum vestimentorum ejus restringitur; communicationi mediante aëre locus non datur.

+ *FORNES, JOSEPHI*, Tractatus de Peste Barcinonae 1725. fol. Operi huic Opuscula praemittuntur Epistolaeque *Variorum* de Peste, nec non Relatio de Peste Massiliensi.

† *ASTRUC*, Dissertation sur la Contagion de Peste. Toulouse 1724.

Colica epidemica in Provincia Devonshire.
PERCIVAL über die Wirkung des Bleygifte.

† *COUZIER*, Dissertation sur la contagion de la Peste. a Toulouse 1724.

† *CHICOINEAU*, Discours de la Peste. De
1723 hujus aeque ac de contraria *Astrucii* mediaque *Deiderii* sententiis circa contagium Pestis sub a. 1725.

RICHA, CAROLI, Constitutio epidemica¹⁷²²
 Taurinensis (in Pedemontana Italiae superio- &
 ris provincia) hujus triennii extat in Tomo¹⁷²¹
 II Opp. Sydenhami.

† **PICHARI** (Avocat de la Communauté)
 Journal abbrege de ce qui s' est passe en
 la ville de Marseille pendant la Peste, tiré
 du Memorial de la Chambre du Conseil de
 l' Hotel de Ville. 1721.

† **ZACHIAS, PAUL**. Quest. Medico-le-
 gal. Lib. IX. Tit. V. tractat fuse de justa
 quarantenæ mora & solito breviorē statuit.
MURATOR. Govern. polit. L. I. Cap. XII.
 p. 97. edit. an. 1721.

† Eodem triennio non Massiliæ tantum, ve-
 rum etiam Toloni et alibi in Provincia et
 Linguadocia s. Gallia Narbonensi grassata
 est Pestis sic dicta Massiliensis, qua 60000
 hominum periisse dicuntur. Dedit ea, qua
 abreptorum cadavera nonnulla cultro anato-
 mico examinabantur, præter alia plura, in-
 primis sequentibus scriptis et collectionibus
 occasionem.

CHICOINEAVII, ASTRUCHI, et **DEIDE-**
RII opuseula, de quibus ad annos 1725 — 23.

1722 Nonnuilae Epistolae et breviores Differt.
 & quæ conjunctim prodierunt tum in *Deidier*
 1721 Consult. et Observ. medic. T. III. tum in
Senac Traité etc. supra cit. ad a. 1744.

† *DEIDIER, ANT.* Traité de la Peste de Marseille ; qui, quum ipse interesset huic Pesti, quam maxime sævienti, experimenta fecit cum bile pestiferorum in variis animalibus : de quibus vide quoque *PAULET* (*Dokt. der Arzneyk. zu Montpellier*) *Beyträge zu einer Geschichte der Viehseuchen, nebst deren Behandlung und Kur; nach dem französischen mit Anmerkungen und Zusätzen vom Kuhrsachen Hofschirurg. Gr. Ludw. Rumpelt. 2ter Tb. S. 273. Dresden 1776. 8.*

† *BERTRAND*, Relation historique corrigée de la Peste de Marseille. Paris 1722. A Amsterdam 1779.

† *MANGET, J. J.* nouvelles Réflexions sur l'origine, la cause, la propagation, les préservatif et la cure de la Peste etc. Geneve. 1722.

† *STROTHER, EDU.* de Variolis et Peste. *Acta Eruditor. Lipsiensia anni 1722.*

† *HECQUET, PHIL.* Appendix de Peste, 1722
 junctus *Ejusd.* Novo Medicinae Conspectui. &
 Parisiis 1722. it. Neapoli 1737. 4. *Ejusdem* 1721
 quoque: Tractat. de Peste. Parisiis 1722. ubi
 et agit de periculo in Nosocomiis coactio-
 rum.

† *MANZUCHELLI, CAR.* Memorie de Pro-
 vedimenti ordinati dal supremo Maestrato
 della Sanita dello Stato di Milano per difesa
 della publica salvezza durante il contagio
 nella Provenza, Linguadoco, e ne' vicini Paë-
 si negli anni 1720 e 1721. in Milano 1722. 4.

† *d' ANTRECHAUX,* Relation de la Peste
 de Toulon, Chap. 22. p. 148. per decem
 menses duæ fere tertiae partes incolarum
 peste perierunt 1721. Toloni.

† *PESTALOSSY,* Avis des Précautions con-
 tre la Maladie contagieuse de Marseille. Lyon
 1721.

† *GEOFFROY, STE. FRANC.* (respond.
NICOL. le ROY) Diff. qua disquiritur, an aqua
 sit insigne remedium praeservans tempore Pes-
 tis (Parisiis 1721) Germanica civitate dona-
 ta sub titulo: *Streitschrift ob das Wasser bey
 wütender Pest ein vortrefliches Mittel sey?* cum

1721 aliis nonnullis hujus Auctoris Dissert. prodiit
 & praemissa Ejusd. *Abhandlung von der Materia*
 1720 *medica*, itidem ex versione Germanica *Christia-*
ni Gottl. Ludwig Part. I. p. 184 — 232.

† BOECLER, *Recueil, des Observations*
qui ont été faites sur la Maladie de Marseille.
Strasburg 1721. 8.

† KANOLD, JOH. *einiger marsilianischen*
Medicorum in französischer Sprache ausgefertigte
und ins deutsche übersetzte Sendschreiben von der
Pest in Marsilien. Leipzig 1721. 4.

† Ejusdem *Tractat de Peste Massiliensi, quo*
Aegyptum Pestis patriam esse innuit. vid.
At. Erud. Lipsiens. anni 1721. p. 404.

† SCHEUCHZER, JAC. *Loimographia Mas-*
filiensis, die in Marseille und Provence eingeris-
sene Pestseuche betreffend. Zürich 1721. Ejus-
dem: Zugabe von der massiliauischen Pestseuche.
Zürich 1721 4.

† MURATORI, LODOV. ANTON. *litrè*
Gouverni, politico. medico, ed ecclesiastico
utilissimi, anzi necessari in tempo di Peste,
dati in luce nell'anno 1714. ed in questa ter-
za edizione accresciuta col dettaglio della
Peste che ultimamente há desolata Marsiglia.
in Milano, 1721. 8.

† *Ejusd.* opus nonnullis mutatis in-1721
scriptum: del Governo della Peste e delle &
maniere di guardarsene, Trattato diviso in-1720
politico, medico, ed ecclesiastico. in Pres-
cia 1721- 8.

† MURALT. Beschreibung der ansteckenden
Seuche der Pest. Zürich 1721. 8.

† BRADLEY, RICH. Consideratio Pestis
Massiliensis, de qua vid. *Act. Erud. Lips.* anni
1721 p. 412.

†† Relatio de Peste Massiliensi, a Medicis,
qui illi interferunt, edita Masiliae 1720. et
L. A. Muratorii Animadversionibus aucta
1743.

† *Journal of the Plague at Marseilles, in the
year 1720; adnexus novae, quæ Londini
1754. 8va forma prodiit, editioni Tractatus
The History of the great Plague in London in the-
year 1665.*

† EGGERDES, ALARD, MAURIZ, der
grausamen Pestseuche wahrhafte Abbildung. Bres-
lau und Liegnitz 1720. 4.

† Pestem Alepensem sex mensium spatio 1719
80000 hominum rapuisse asseritur D. Merrens &
l. saepius cit. p. 115 ex Russel, Natur 1718

Hist. of Aleppo p. 250. 262.

1718 Sudor Anglianus in Districtu Vimocensi
(le Vineux) Picardiae. vid. *Memoires de
Mathem. et de Phys. de l' Acad. Roy. des Sciences
pour l'année 1747.* Paris 1752. 4.

1717⁷ Pestis Smyrnae et in Insulis Archipelagi,
& Lesbo, Scio etc. nec non Constantinopoli vid.
1716⁶ *Ephemerides Acad. Natur. Curios. Centur. VII.*
p. 122.

ALBRECHT, Physici Coronensis, Pestis
Coronensis Anni 1717 et 1718 in M. S. est
præ manibus D. Chenot.

GERBEZII, MARCI, Constitutio epide-
mica Labacensis (in Carnioliae Ducatu) anni
1717. nec non an. 1716. inserta Tomo II.
Opp. Sydenhami.

SCROECK, LUCÆ, Constitut. epidem.
Augustana (in Suevia) utriusque hujus anni.
ibidem.

LANZONI, J. Constit. epid. Ferrariensis
(in Italia) eorundem annorum. ibid.

Variolosa Epidemia maligna maximam stra-
gem edidit Mediolani, Parisiis, Londini et
alibi. *Peima L. B. de Beintema* Constitut. epidem.
anni. 1716.

Ery-

Erysipelas Tolosae epidemicum, contagio-1716
fum. D. slandes, Hist. de l'Acad des Sc. 1716.

† Pestis Constantinopoli, ut et Cairi alibi-
que in Aegypto. ibid.

† Pestis continuus retro annis quindecim
1701 hucusque Europam depopulabatur. KA-
NOLD, JOH. *Jahrbistorie der grossen Men-*
schenpest von 1701 bis 1716. vid. Annal. Vra-
tisl. mense Nov. 1718.

GERBEZII, MARCI, Constitutio epide-1715
mica Labacensis anni 1715. apud. Sydenha-
mus Opp. Tomo. II.

SCHROECK, LVCÆ, Constit. epid. Au-
gustana ejusd. anni. ibid.

LANZONI, JOS. Const. epid. Ferrariensis
a. eod. in ead. collectione.

† Hafniae in Dania Pestis. BOETTICHER, 1714
Joan. Gottl. Tract. de Peste Hafnienfi, recensetur
in *Actis Erudit. Lipsiens. mensis Januar. 1715.*

† Hamburgi Pestis. vid. *Miscell. Acad. Caes.*
Natur. Cur. Cenzu. VII. et VIII.

† HOFFMANN, FRID. quae de Peste
commentatus est, vide recensita in *Act. Erud.*
Lipf. anni 1714.

1714 *IDEM*, de Peste, in ejus Differt. phys. med. Lugd. 1713.

† *BRAÜNER*, JOS. JAC. *Pestbüchlein*, Frankf. 1714. 8.

Purpura verminosa, circa Tullum 1714. in Lotharingia epidemica. *SAUVAGES* Nosol. T. I. p. 449.

GERBEZII, MARCI, Constit. epidem. Labacens. a. 1714 inferta Tomo II. Opp. *Sydenhami*.

† *MURATORII*, LUDOVICI ANTONII. Opus incomparabile Medicisque omnino necessarium, Italico sermone tunc evulgatum vide supra ad ann. 1722, et 21

† Pestis in Polonia, quae juxta *Gabrielis Rza-
zynski* Historiam naturalem curiosam Regni Poloniae (Sendomiriæ 1721. 4. editam) jam ab anno. 1704, secundum *Gotteval* in *Trans-
actionibus philosophicis* Nr. 337. ab anno 1702, juxta alios plane ab a. 1699. ad 1714. duravit.

† *HOFER*, *Untersuchung der ansteckenden pestilenzialischen Seuchen, welche etliche Jahre in Europa grassiret*. Gotha 1714.

BEN-

† **BENZA, F. X.** Relatio historica Pe-1714
stis Austriam aliquando vastantis. Viennæ &
1717. 8. Continentur ea observationes Auc-1713
toris propriae annis 1712, 13 & 14. Poso-
nii & Vindobonae in Nosocomiis (vulgo
Lazeretis) factae.

† Pestis Vindobonae. In urbe & suburbiis
a Januario 1713. usque ad Februarium 1714,
utroque mense incluso, laborarunt peste 9565,
e quibus mortui 8644. M. Augusto 1713 ma-
ximus omnium fuit numerus tam aegrotanti-
um quam labe hac extinctorum ; .proximus
Septembre, juxta hunc Julio & Octobre;
Majo autem minimus mortuorum comparate
ad aegrotos. Ante finem Februarii 1714. ces-
savit sponte malum, forte & opitulantibus
remediis propagationi ulteriori contrariis. Vid.
collectionem supra ad a. 1763. citatam: *Pest-
beschreibung und Infektion. Part II. p. 229.*
sqq.

† Pestis in Austria inferiori, inprimis in
pagis Vindobonae vicinis a Martio inde ad
Decembrem usque. Post primum in unico pago
contagium, quad Martius sibi vindicat, sensim
in non nullos alios irrepsit Aprili, majori au-
Item

1714tem impetu In plures prorupit Majo, Junio,
 & Julio, & Augusto, ad quosdam demum pe-
 1713netravit Septembre. Alicubi jam cessavit
 Mense Sextili, in plerisque vero Septembre
 et Octobre, in quibusdam usque ad Novem-
 brem, & unico tantum loco ad Decembrem
 continuata calamitate. vid. *Infektionstafel der*
um die Stadt Wien herumliegenden und inficirt
gewesenen Ortschaften in dicta Collect. I. c.

† Pestbeschreibung und Infektionsordnung etc
 (ut supra a. 1763.) anderte Theil, worinnen
 die sowohl auffer als in dem Lande Oesterreich
 1713. eingeschlicbene Seuche gründlich und aus-
 führlich beschrieben, sammt den dagegen verfass-
 ten klugen Veranstaltungen der vorgekehrten Hilf-
 und Rettungsmittel, wie solche von Zeit zu Zeit,
 im Sr. röm. kaiserl. königl. kathol. Maj. CARO-
 LI VI. allergnädigsten Gegenwart vermittelt der
 hiezu besonders angeordneten geheimen Hof-Com-
 missionen sind anbefohlen und von den in Sanitäts-
 sachen angeordneten Stellen beobachtet worden.
 En summam Caputum. I. Was in diesem Erz-
 herzogthume Niederösterreich zur Abhaltung der
 ansteckenden Seuche frühzeitig vorgekehrt und ver-
 anstaltet worden. II. Was zur Zeit der wirk-
 lich schon zu grassiren angefangenen Seuche für
 Vorschung und Anstalten gemacht worden. III.

Von

*Von Einrichtung der sogenannten Spitelau für die*¹⁷¹⁴
Bettler und andere arme Leute auch von der Klo- &
*sterneuburgerau und was diesen anhängig, inglei-*¹⁷¹³
chen vom rötzerischen Waisenhause. IV. Von den
eigentlichen Lazarethanstalten. V, Was bey ver-
spürter Nachlassung der Seuche veranstaltet wor-
den. VI. Wie es zu dieser Zeit mit den ordinari
Krankheiten gehalten worden. VII. Von den me-
dico-politischen und medicinischen Anstalten, auch
daraus entstehenden künftighin nützlichen Beobach-
tungen. 1te Abtheilung von den an. 1713. gemach-
ten Pestbeobachtungen insgemein. 2te Abth. von
der Pest, derselben Kurir-und Praservirmitteln
in specie. Anhang der zergliederten in der Kon-
tagion verstorbenen drey Personen. Subjungitur
his: Bewahrungs - Hilfe und Rettungsmittel, wel-
che im 1713ten J. aus dem niederösterreichischen
Gesundheitsrathe sind angeordnet und veranstaltet
worden, vermittelt welcher jedermänniglich aufm
Lande in beforstehender Gefahr vorsichtiglich von
der einschleichenden Seuche sich retten und bewah-
ren möge. Ibi primo statim loco indicantur
criteria, quae Auctoribus certe indubia vi-
dentur, discernendae Pestilentiae sub inscrip-
tione: Wahrhafte Kennzeichen dieser giftigen
Seuche. VIII. von angeordneter Reinigung der
inficirt gewesenen Zimmer.

1714 † Pestis in Austria Styria & Bohemia *Brietii*, *Phil. Annales mundi s. Chronicon universale usque ad ann. 1714. Continuat. Vindobonae 1727. fol.*

† STOCKHAMMER, Archiatri Caesarei Consilium Medicum de Peste, citatur a *Perlicio*.

† Posonii Pestis adeo vehementer saeviens, ut ultra dimidium incolarum abripuerit, von *Windisch, Karl Gottlieb, Geographie des Königreichs Ungarn. 1ter Theil S. 121.*

† KANOLD, JOH. von den Beulen und Blasen in der dieses Jahr in Wien grassirenden Seuche. *Breslau 1713. 4.*

† GERBEZII, MARCI, Constitutio epidemica Labacensis, in Carniolia, anni 1713. ap. *Sydenham Opp. Tom. II.*

GENSELII JO. ADA. Constit. epidem. inferioris Hungariae anni 1713. cum Observationibus historicis & meteorologicis. eod. tom. *Sydenhami.*

† DIETERICH, GEO. NIC. genaue Untersuchung der Seuche, welche zu Regensburg 1713 grassirte. *Regensburg 1714. 8.*

† **BOETTICHER**, JO. GOT. Morborum malignorum, inprimis Pestis & Pestilentiae explicatio genuina. Hamburgi 1713. 8.

SHROECKII, LU. Constitutio epidemica¹⁷¹³
Augustana in Vindelicia, annor. 1711, 12¹⁷¹²
& 13. habetur cit. Tomo II. Sydenhami.

† **SCHAMSKI**, ALEXAN. (vetero-Pragae expositi Physici) *Freund in der Noth, oder kurzer und gründlicher Unterricht, wie jeder bey izt grassirenden Seuche sein eigener Medicus seyn solle.* Prag 1713. 12. Pag. 4. ait, se ante tres annos ampliolem Tractatum scripsisse de origine, natura, praeservatione & curatione Pestis.

† Pestis in pluribus Regnis extra Germaniam aequae ac in diversis hujus Imperii Regionibus, quod inprimis opera sequentia testantur.

† **PEIMA L. B.** de Beintema, Archiatri, Loimologia, sive Historia Constitutionis pe-
pestilentis annis 1708, 9, 10, 11 & 13 per
Thraciam, Sarmatiam, Poloniam, Silesiam,
Daciam, Hungariam, Livoniam, Daniam,
Sueciam, Saxoniam, Austriam, variaque lo-

1712 *ca S. R. J. grassatae, in quibus demonstra-*
 & *tur, Pestis causam in ipso corpore oriri, na-*
 1711 *turalem esse aeque ac variolarum, morbillo-*
rum, & cujusvis epidemiae, ejusque conta-
gium non esse certi effectus, explicaturque
vera ejus qualitas, praenotio, cura in gene-
re & specie, ac denique custodia etc. Vien-
nae 1714.

† *WERLOSCHING, a Perenberg, Joan.*
Bapt. & LOIGK, ANT. Loimologia, seu Hi-
storia Pestis, quae ab an. 1708. ad 1713.
inclusive Transylvaniam, Hungariam, Au-
striam, Pragam & Ratisbonam, aliasque con-
terminas Provincias & Urbes progrediendo
depopulabatur, per Epistolas ex autopsia &
experientia propria medice exarata. Styriae
1716.

GENSELII, JO. AD. Constitutio epide-
mica Hungariae inferioris, anni 1712. con-
tinetur Tomo II. Opp. Sydenhamy.

GERBEZII, MAR. Constit. epid. Laba-
centis ejusd. anni. eidem Volumini inserta.

† *Constantinopoli Pestis, de qua in Tran-*
saction. philosoph. Anglicis.

† *Traité de la Peste. a Paris 1712. 8. Item*
a Lyon 1721.

BERDOT, L. E. Memoire concernant¹⁷¹²
 les Fievres pourprees & malignes qui ont été &
 épidémiques dans la Principauté de Mont-¹⁷¹¹
 Beillard, tirés des Observations manuscrites
 de feu Mr. L. E. PINNINGER; inserta Volumi-
 ni II. Actor. Helvetior. physiko-mathematicorum,
 botan. medicor. Basileae 1755. 4. Iuxta hanc
 relationem febres istae epidemicae non tantum
¹⁷¹²mo, verum & sequentibus grassatae sunt
 annis.

Febris Universitatis Altdorfii, sic dicta,
 quod nempe solos cives academicos & nullos
 alios incolas epidemice prehenderit. De spe-
 ciali hac Febre continua acuta & pro facto pa-
 radoxa vide sis apud HEISTERUM *medizinische*
chirurgische Wahrnehmungen Nr. 95. pag 171.
 E W. SWIETEN *Comment. Tom. V. pag. 178. §*
 1408.

TORTI, FR ANC. Therapeutica specialis
 ad Febers quasdam perniciosas, inopinate &
 repente lethales, una vero china-chinae pecu-
 liari methodo ministrata sanabiles. Mutinae
 1712. 4.

† Sopronü Pestis.

† GENSELI, JO. AD. Historia Pestis
 Hungaricae & Viennensis, anni 1711. inser-
 ta *Miscell. Natur. Curiosor. Centur. VI. & VII.*

1711 in Append. vld. & *Ejusd.* Const. epidemica inferioris Hungar. anni 1711, ap. *Sydenham*
1710 Opp. T. II.

† Pests in Dania *Boetticher* ad a. 1714. supra cit.

GERBEZII, MAR. Constitutio epidemica Labacensis anni 1711, reperitur Tomo Opp. *Sydenhami* Ildo.

† Pests in Hungaria, jam extincta, tertio iterum anno recrudit, inprimis per Comitatus Zemplinensem, Abauvariensem, & vicinos grassata. *Fuker de Salubrit. & Morbis Hungar.* p. 43.

† Pests in Comitatu Castri ferrei Hungariae inferioris; *Gensel* ad a. 1711 cit.

† **MOLLERI, CAR. OTTON.** (M. D. & Practici per Hungariam celeberrimi) Consilium medicum de Peste etc. jam an. 1710. manuscriptum, posthaec tam Latina annis 1738. & 1763. nec non Vindobonae 1739, quam ex versione Germanica Posonü 1740. publicatum, Hungarice quoque anno eodem Budae typis excusum & inscriptum „ Orvosi „ Oktatás miképpen kellesték e mostani Pestis „ tisses és egyéb mérges nyavalyáknak be „ ro hanásokban Isten segítségé által örizés-
kép-

„ képpen az embernek magárúl gondot visel-
 „ ni, és micfoda eszközök által leheffen kinek
 „ kinek magát, azoknak el ragadásában or-
 „ vosoltatni etc ; quæ editio reliquiseo ma-
 „ gis praestat, quo locupletiores eidem acces-
 „ ferunt *Animadversiones Danielis PERLICI*, In-
 „ clyti Comitatus Neogradensis Physici,

GERBEZII, MARCI, Constitut. epidem.
 Labacensis anni 1710, Temo II. Opp. *Sy-*
denhami.

† De Peste in Polonia vid. Relationes ci-
 tatas ad a. 1714.

† Historiam Pestis in Aula Regis Poloniae
 docent *Ephemerides Nat. Cur. Cent. V. & VI.*
 p. 255.

† In Livonia Insulisque Fillsand, Runo
 etc. Pestis. von *FISCHER* *liefländisches Land-*
wirtschaftsbuch etc. opus cit. ad a. 1753.

† *MURATORII, LUD. ANT.* Tract. po-
 liticus, medicus, & ecclesiasticus de tractan-
 da evitandaque Peste. Mutinae 1710. de quo
 opere jam iupra ad a. 1722. it. ad a. 1714.

† *STICKER, LAURENZ*, *Deduktion der*
Beschaffenheit der in den J. 1709. und 1710.
grassirenden pestilenzischen Seuche. Wien 1711.

† 1710. Pectis Regiomonti & alibi in Borussia,
& juxta *Richteri*, *Christ. Frid.* relationem.

1709

In Regno Borussiae, qua tunc temporis patebat, & in Lithvania Borussica anno 1710. numerabantur 188537, anno 1709. vero 59106 homines pestilentiae furore necati. **BUSCHING ANT. FRIED.** *neue Erdbeschreib. 1ten Theils 2tes Band, Königr. Preuss. §. 10.* Thorunum quoque in Borussia occidentali intra triennium ab a. 1708. ad 1710. eadem calamitas magna incolarum parte orbavit. Id. *ibid.* p. 1167

† **DIDERICH, AND. CHRIST.** *Historia Pectis. Hamburgi 1710,*

† Pectis in Borussia, inprimis Gedani & Mariaeburgi. **ERNDL, Christ. Henr.** in *Ephemer. Nat. Curios.* Centur. V. p. 227 Dantiscis Gedani semestri spatio 24000. hominum interemit. Pectis hujus cursum & progressum e Polonia ab a. 1702. usque ad finem sistit **GOTTWALD, JOH. CHRIST.** *Memoriale Loimicum de Peste Dandiscana anni 1709. Dantisci 1710.* Idem *Gottwald*, qui ei interfuit descriptam stitit. *Transact. philosoph* Nro. 337.

Rhue-

Rheumatica epidemia Romae post pro-1709
tractam calidam constitutionem, succedente
illico hyeme rigidissima, qualis olim quoque
a. 1570 fuerat, grassantibus coryza, tussi-
bus, angina, pleuritide, peripneumonia, in
quo rheumatica consistit epidemia, cui ver-
no tempore exundatio Tiberis adhuc magis
inserviit, referentibus *Lancisio & Ramazzino*.

GERBEZII, MARCI Constitutio épide-
mica Labacensis anni. 1709, Tomo II. Opp.
Sydenhami.

BAZER, JOAN. GUYLIELMI, (Prof.
Med. Altorfini) Diss. de Frigore hyemali
anni 1709, & *RAMAZZINI, Bernardini*. (in
Antenoreo Lyceo primarii practicae Medici-
nae Prof.) Oratio de Frigore hyemali anni
1709, inquirunt, praeter causas, etiam in
effectus morbiferos, praecipue epidemicos
algidissimae hujus constitutionis. Utrumque
opusculum obvium est in Tomo II. *Sydenha-
mianor. Opp.*

† *KANOLD, JOH. einiger Medicorum* 1709
Sendschreiben von der an. 1708. in Preussen, &
und 1709. in Danzig grassirten Pestilenz. Breslar 1708
1711. 4.

† **EJUSDEM**, von der wahren Beschaf-
 & senheit des Brechens und des Schweißes, auch
 † **der Pestgeschwüre**, (sonderlich der Beulen,
 und vom rechten Gebrauch der Vomitoriorum
 und Judoriferorum; nebst einem Anhang von
 der an. 1708. zu Rosenberg in Schlesien, und
 1709. zu Fraustadt (in Polen) erlittenen Pesti-
 lenz. Breslau 1711. 4.

LOEW, ANDR. Historia epidemica
 Hungariae, & speciatim constitutio epidem.
 Sempronienfis duodecim horum annor. ab.
 Auctoris Filio **C. FR. LOEWIO** communi-
 cata Schroeckio, & inserta Tomo II. Opp.
 Sydenhami vid supra ad a. 1726.

† Pestis in Borussia, vid. Epistolas Med.
 collectas & edit. a **KANOLDO**, paulo ante
 citatas.

† Item Szegedini in Hungaria. *Werlosching*
 a Perenberg Opera ad a. 1713 cit.

† **SCHREIBER**, Observat. de Peste in
 Russia.

† **WIELS**, CHRIST. **BALTH.** von der
 Thornischen Pest 1708.

De eadem calamitate in aliis Europae 1708
partibus ab hoc anno usque ad 1713. valde [&]
funesta vid. *Beintema*, *Werlosching* & *Loigh* 1707
in Loimogiis ut supra ad a. 1713.

Pestis Rosenbergensis in Silesia descripta
in *Ephemerid. Nat. Curiosor.* Centur. I. p. 292.

† GRASSII Historia Pestis a. 6708. in Con-
finiis fileliae grassantis, in *Ephemerid Natur.*
Curios. Centur I. & II. in Append. it. Cent.
III. & IV.

† EGGERDES, ALARDI, MAUR. Apho-
rismi, Pestis essentiam, ejusque causam, nec
non infallibilem eam tam avertendi quam ex-
tinguendi methodum continentes. Hi ipsi Ap-
horismi ansam dedisse videntur Ordinationi-
bus omnibus politicis, quae postea demum
& hucusque in variis ditionibus contra hoc
malum factae sunt ratione excubiarum, ob-
vallationum, sic dictarum contumaciarum etc.

† Cracoviæ in Polonia Pestis 18000. ho-
minum interemit.

† STAAR, JOAN. BERN. de Febre
pestilenti. Cracoviæ 1707. v. *Acta Erudit Lip-
siens.* anni 1710.

† BONFIGLII, ONUPHRII. (Medici a.
pud Polonos quondam celeb.) Dissert. de

Plica Polonica , de Peste etc. Cracoviae
1726.

1706 SCHELHAMER , GÜNTHERI, EFH.
Constitutio epidemica Holfatica anni 1706.
ap. Sydenham Opp. Tom. II.

1705 PACHER, TH. JOS. *medizinischer Sack-*
spiegel der hitzig ansteckenden erblichen Krank-
heiten mit und ohne Petetschen. Brixen 1705. 8.

† Pestis in Anglia & Hispania P. LABAT
referente , qui ipse bis eadem correptus fuit.

SCHROEKII, LUCAE, Constitutio epi-
demica Augustana in Vindelicia annor. hor.
singulor. deprehenditur in Tomo II. Opp.
Sydenhami.

1704† De Peste in Polonia v. ad a. 1714.

GAHRLIEP von der Mühlen , GUSTAV
CASIM. Constitutio epidemica Berolinensis
anni 1704. habetur Tom. II. Opp. Sydenhami.

1703 EJUSD. Constit. epid. Berolin. anni 1703.
ibid.

PAULLINI, CHRIST. FRANC. de Fe-
bre verminosa anni 1703.

1702 De Peste in Polonia v. supra ad 1714.

CAMERARII, RUDOL. FAC. Schediasma¹⁷⁰²
ad Historiam epidemicam anni 1702. II. Opp.
Sydenhami.

Constitutio epidemica Berolinensis; eod.
Volum.

Constitut. epidem. Vratislaviensis in Sile-
sia per hos annos ap. Sydenham. eod. Tom. II.

Triennio proxime sequente. Histo-
ria Morborum qui annis 1669, 1700, 1701
et 1702 Vratislaviæ grassati sunt; cum Præ-
fatione ALBERTI de HALLER. Lausanae et
Genevae 1746. 4.

GARLIEP von der MÜHLEN, GUST. CAS.¹⁷⁰¹
Constitut. epidem. Berolin. anni. 1701 Tom.
II, Opp. Sydenhamianor.

CAMERARII, RUD. FAC. Constitut. epid.
Tubingensis in Suevia an. ej. inserta, eid.
Operi ac Tomo.

HARDER. JOAN, FA. Constit. epid. Ba-¹⁷⁰¹
silieensis utriusque hujus anni, ibid. &
1700

* * *

*His addi merentur nonnulla scripta, de quo-
rum concinatorum vel editorum tempore mihi
quidem non satis constat.*

+ *HALES, STEP.* Tract. de Optima metho-
do lustrandi res, naves, homines Smyrna
cum Peste in Europam venientes; et

INGRAM, DAL. qui sententiam Halesii
impugnavit: uterque citat. ab *ANT. de*
HAEN Praelection. patholog. ex recensione
et cum Animadversion. *Franc. de Wasserberg*
Tom. V. p. 42. Vindob.

HELDII, Observationes de Peste Tur-
carum; vid. *Miscellanea curiosa medico phy-*
sica Academiae Caesar. Leopoldinae Naturae
Curiosor. Centur. VII. et VIII.

"
KOLESER de KERES - ÉR Samuelis Scruti-
nium Pestis Dacicae i. e. Transylvanicae.

SÓSS, FRANC. Positiones de Peste.

SCHULLER, Diff. de Morbo Hagymáz,
Hungaris endemio.

ZANAKI, Döghal alrul.

LOOB, of the Plague, citatur a *VAN SWI-*
ETEN in Comment- Tom. V. de morb. Epid.

MEMORIA PESTIUM

ET

EPIDEMILIARUM SAECULI

XVII.

HOYER, JOAN. GEORG. Epistola ad 1700
Luc. Schroeckium, de Mulhusini territorii &
(in Thuringia) finitimorumque locorum Con- 1699
stitutione epidemica anno 1700. observata,
Tomo II. Opp. Sydenhami inferta.

GAHRLIEP, von der Mühlen, GUSTAV
CASIM. Constitutio epidemica Berolinensi
anno 1700. idib.

SCHROECKII, LUCAE, Constit. epidem.
Augustana eorund. annor. pariter ap. Syden-
hamum cit. Tomo,

CAMERARII, RUD. FAC. Schediasma
Tubinga missum ad Historiam epidemicam
annor. 1699 & 1700, in ead. collectione
Sydenhamiana.

Mor-

Morborum hoc biennio Vratislaviæ graf-
fatorum Historia indicata supra ad ann. 1702.

1699† Quod nonnulli hunc annum initialem
statuant Pestis per tria fere lustra in Poloni-
a saevientis, vide supra ad a. 1714.

De Historia epidemica Hungariæ & spe-
ciatim Constitutione epid. Sempronienſi hujus
& ſeqq. annor vid. ann. 1726. & 1709.

GAHRLIEP v. d. M. GUST. CAS. Con-
ſtit. epidem. Berol. &

HARDER, J. J. Baſileenſis hujus anni,
utraque ap. Sydenham. Opp. T. II.

1698 SCHRÖCK, LUC. Conſtit. epid. Auguſta-
& na, &

1667

GAHRLIEP, v. d. M. Berolinenſis hujus
biennii, utraque ibid.

STEGMANN, AMBROSII, Historia epi-
demica Manſſeldiaca (in Thuringa) annor.
1697. & 98. itidem T. II. Sydenhami.

1697 LOEW, AND. Historia epid. Hungar.
& Conſt. epid. Sempronienſis an. 1697. ut
ſupra ad a. 1726. & 1709.

ANHORN, SYL. SAM. Gonſtitutio epid.

San.

Sangallensis (in Helvetia) anni 1697 habetur Tomo, II. Opp. *Sydenhami*.

RAYGER, CAROL. Constitutio epidemica Posoniensis hujus triennii; *ibid.* 1697

SCROECKII, Constitut. epid, Augusta-
na, et 1696

GAHRLIEPII, Berolinensis hujus anni. *ibid.*

BEHRENS, CON. BERT. Constitutio epidemica Hildesienfis (in Saxonia inferiori) annor. 1695. et 96. ead. collectione exhibetur.

SCHROECKII LUCÆ, Historia constitutionis epidemicae Augustanae anni 1695. aequae ac

HARDERI, JON. JAC. Constitutio epidemica Basiliensis, nec non

VALENTINI, MICH. BERN. Hassiaca, ut et

GAHRLIEPII von der MUHLEN, GUST.

CASIM. Berolinensis hujus anni; omnes comprehensae sunt saepe citato T. II. *Sydenhami*.

A LFBENWALD, ADAMI. (Ph. e
 M. D, Com. Pal. Caes. Notar. Apost. Publ.
 Poet. laur. Acad. Caes. Leop. Nat. Cur.
 Adjuncti, Ducat. Styr. Phys. *Land - Stadt und
 Haus - und Arzneybuch, in welchem angezeigt
 und erwiesen wird, wie man denjenigen Krank-
 heiten, welche ein ganzes Land oder mehr Oer-
 ter anstecken, so dann durch Kontagion und An-
 klebung ander weitig fortgeplanzet und ausge-
 breitet werden, als da seyn: Die Pest, Pesti-
 lenzial - und petehialische Fieber, ungarische
 Krankheit, rothe Ruhr, Kindsblattern etc. mit
 Gottes Gnade und Hilfe sowohl durch geringe
 als kostbare Mittel Widerstand thun könne. Sammt
 einer Chronik aller denkwürdigen Pesten, sammt
 einer Information, was zu solcher Kontagionszeit
 I. Status politicus und Landobrigkeiten, II.
 Status civilis oder Stadto brigkeiten, III Status
 academicus oder Schulvorsteher, IV. Status
 medico physicus oder die Medici mit ihrem Un-
 tergebenen, V. Status ecclesiasticus oder Seel-
 sorger zu thun haben. Dabey eine fünffache Kur
 zu finden, nämlich Cura theologica prophylac-
 tica, curativa, resectiva, und purificativa,
 das ist geistliche Trost - Schutz - Heil und Kraft-
 kur sammt einer Anweisung der Häuser und Mo-
 bilien zu reinigen etc. Nürnberg. 1695. fol.
 Operis amplissimi integrarum 194 philyrarum
 ejusdemque quadripartiti Pars. I. unice ver-*

fatur circa Pestem, & generalem potissimum ac historicum continet commentarium. Exhibetur praesertim Capite 2do a p. 4. ad 23 Cchronicon Pestium s. enumeratio Pestium & Epidemiarum pestilentialium ex quo memoria earum repeti potuit, a Moylis aetate usque ad atrocissimam istam, quae anno aerae Christianae 1679. funestissimam stragem Vin-
dobonae fecit. anno seq. Graecii & alibi in Styria saeviit. Tota Parte II. a p. 131 ad 298. ulterius versatur Auctor in describenda Peste, variam ipsius quidem e sententia huius mali differentiam, causas ejusdem, naturam & effectus veneni pestilentialis, contagium quoque & propagandi vias ac rationem exponit, vel certe in haec omnia operosissime inquit. Pars III. multo utique & in quibusdam nimio apparatu signa vel indicia, immo & praesagia Pestis tum vera tum imaginaria, simul autem curam Peste aegrotantium & remedia sistit, tam praecavendi & occurrendi eidem, quam sanandi illa afflictos Utinam quis aurum sub tanta stercoris mole ab Auctore, Loimographorum omnium abundantissimo, congesta omnino, neque contemnenda copia latens, sed ubique dispersum, acuratori studio colligeret, ac sordibus purum usui aptaret.

MANN.

MANN von HELSPERG BERNHARD
kurzer Begriff aller insgemein Gift- und kontagio-
sen Zustände 1695. 12-

MORET, J. J. *Inerarium Turcicum Gallico*
sermone concinnatum, & inscriptum Voyage
du Levant, nonnulla memoratu lectuque di-
 gna de Peste continens recensetur in *Actis*
Eruditor. Lipsiens. anni 1695. p. 285.

1695 APINI, JOHN, LUDOV. *Relatio hi-*
storica Febris epidemicae ann. 1694. — 95.
1694 *tandem petechialis redditae. Norimbergae*
1697. 8.

1694 VALENTINI, MICH. BERN. *Constitu-*
tio epidemica Hassiaca utriusque hujus anni
1693 *extat Tomo II. Opp. Sydenhami.*

RAMAZZINI BERNARDINI, *Differ-*
tatt. tres de Constitutionibus annor. 1690,
91, 92, 93, 94, in Mutinensi Italiae supe-
rioris Civitate & illius Ditione eod. Sydenha-
miano Volum.

† *Pestis in Campania Galliae provincia*
CARLIER *Traité des Bêtes à laine T. II.*
P. 747.

† *Höchstnothwendige und nützliche Erinnerung, 1692*
welchergestalt man sich zu diesen gefährlichen Zeiten
vor der leidigen Pestilenz durch gute Mittel vorse-
hen und erhalten möge; zu männiglichs Nutzen
erstlich in lateinischer Sprache, nunmehr aber
auf gnädigsten Befehl Sr. Eminenz, Leopoldi der
heil. röm. Kirche Kardinals v. Kollonitz, Bischofs
zu Raab etc. dem gemeinen Besten zum Gu-
ten ins Deutsche übersetzt. 1692. Admonitio
haec sive institutio recusa continetur etiam
Collectione, cujus supra ad a. 1763. menti-
onem fecimus, inscripta: Pestbeschreibung und
Infektionsordnung etc. Wien 1763. fol.

Epidemicae Febres pessimæ & petechiales
in Thuringia, Misnia & Variscia s. Vogt-
landia. HOFMANN, FRID. Medic. system
ration. Tom. II. Cap. 4. § 14.

† *Pestis in Apulia BRIET, PHIL. Annal. 1691*
mundi s. Chronic. univers. continuat. edition.
Vindob. p. 983.

Quadrienn. seq. usque ad 1694. De 1690
Constitutione epid. Mutinensi & vicinia per
hoc lustrum, ut supra ad a. 1694.

LOEW, ANDREÆ, Historia epidemica 1688
Hungariæ annor. 1688, 1697, 1699 ad 1709,
de qua supra ad ann. 1726, ut & ad tres

posteriores, Auctore hoc referente, Mensibus Julio & Augusto 1688. quum coelum flammasset quasi caloribus, & pluviarum toto illo tempore expers fuisset, grassabatur inprimis epidemica Pemphinx. vulgo *Nesselkrankheit*, quae ægrotos, quasi urticae urentis vim essent experti, excruciauit pruritu, permagno tumore variæ quidem magnitudinis in toto corpore, modo Imperialis, modo floreni, modo grossi, modo totius cubiti, superficiem cutis occupante, eamque in vesicas non adeo rubras, sed magis albas attollente, mox recedente mox redeunte, aliisque symptomatibus, Febres continuas malignas concomitantibus.

1686† Constantinopoli hoc anno intra quadri-
 & mestre spatium 1,500,000 homines, totidem-
 1685que interum illo anno sævitia Pestis e vivis sublatos, ex Pandectis Turc. refert ADAM. A LEBENWALDT Opere, quod sub a. 1695. recensuimus. Ridicula sane exaggeratio, decuplo certe major.

1685 Neomagi s. Noviomagi in Geldria, Belgii Foederati Provincia, Pestis.

† de DIEMERBROEK, ISBRANDI, Tract. de Peste Neomagenfi 1685.

† DRE-

† **DRELINCURTII, CAROLI**, Tract. de Peste Neomagenfi.

† **Vehemens Pestis in Silesia** **LEBENWALDT.**

CARDILUCII, JOH. HISK. Bericht von 1684 der Lagerseuche, oder ungarischen Flecken und Petechen-Sucht etc. Nürnberg 1684. 8.

† **Pestis Græcio, Styriæ metropoli, aliis-1683** que hujus provinciae regionibus novam calamitatem minabatur, irrepenti tamen tempestati obviam itum est idoneis ad averruncandum malum remediis & consiliis efficacibus, **LEBENWALDT.**

Petechialis Febris hoc anno Posonii grafatae descriptionem ex Adversariis **ANDREÆ LOEWII** dedisse filium ejus **CAROLUM FRIDERICUM**, jam diximus ad a. 1730.

† **Graecii in Styria Pestis, quae a. 1680. 1681** ibi admodum saevierat, VIII. Kalendas Martii anni 1681. prorsus desit. **LEBENWALDT.**

† **Pestis in Bohemia, Pragae trimestri spatio, Majo nempe, Junio & Julio 31040. ho-1680** mines peremit.

† **REDLICH, PAULI** Med. Historia hujus Pestis. Pragae. 1681.

1680† *RIVINUS*, de Peste-Lipſiae 1680.

† In Austria & Hungaria itidem Pestiſ.
BRIET Annal. mundi.

Græcii Pestiſ, cujus contagium jam Decembre 1679. unico aedificio ſuburbano hujus metropolis communicatum, mox Januario anni 1680. eouſque fuit propagatum, ut intra aliquot menſes 278. domus circa urbem occludere neceſſitas urſerit, & ſcintilla, quae plus ſemel extincta credebatur, nunquam non recanduerit., immo, quum per tot montanorum anfractus ac diverticula contagiſoſ arcere non omnino liceret, tertio tandem pernicioſum iſtud malum e ſuburbio in urbem irruerit, & ſenſim 122. aedibus intra pomœria obſerandis praeſbuerit occaſionem. Hac autem peſte extincti in urbe & ſuburbiiſ perhibentur 2340, convaleſcentibus utroque loco 68 contagio affectiſ, quorum cura in aedibus privatiſ feliciter ſucceſſit, in valetudinario veteri autem 592. & in novo 156. ejuſmodi perſoniſ ſanitatem recuperantibus. *LEBENWALDT*.

† Translatum quoque ad alia ejuſdem provinciae, certe inferioriſ Styriae, loca contagium haud exigua edidit ſtragem, ſiquidem vel intra uniuſ milliaris ſpatium circa domicilium

cilium *LEBENWALDII*, oppidum unum & 1780
septem pagos pestilentia infectos, idem ipse
refert.

† Pestem in Austria, licet extra Vindobonam & suburbia, adhuc furentem testatur constitutio Caesarea, cui titulus:

† *Der römisch. kaiserlichen auch zu Hungarn und Böhheim etc. königl. Maj. Leopoldi I. Erzherzogs zu Oesterreich etc. etc. neue Infektionsordnung, wie es insgemein auf dem Lande in Infektion sachen zu halten, vom 1. October 1680. Extat in Collectione, quae Vindobonae 1763 prodiit & ad eund. supra est relata: Pestbeschreibung und Infektionsordnung etc. fol.*

† *HABERSACK, Relation von der Neustädter Pest 1780. Wien.*

† *Neue infektionsordnung der - hoch und löblichen Herren Fürsten und Stände im Herzogthum Ober- und - Nieder Schlesien, Breslau, den 14ten Februar 1680. fol.*

† *KIRCHER, ATHANAS. natürliche und medicinalische Durchgründung der leidigen ansteckenden Sucht, und sogenannten Pestilenz, darinn von Ursprung, Ursachen, Zeichen und Verboten derselben, wie auch von den ungewöhnlichen Wirkungen etc. auch von eigentlichen Mit-*

zeln und Gegenwehr wieder dieselbige etc. aus der lateinischen in die deutsche Sprache übersetzt. Augspurg 1680. 8. In calce hujus Disquisitionis p. 271. ad 302. Chronologia Pestium famosiorum a Moylis aetate ad annum usque 1656. LEBENWALDTIANA brevior, adjicitur, cui titulus: *Chronik aller Pestilenzzen, so mehr benamset und berühmt sind.*

REGII, PETRI, Tractat. de Peste vid
J. C. LANGII Oper. omn. med. Tom. II.
Cap. 14.

1679† Pestis atrocissima Vindobonensis, qua intra sex menses 70000. hominum occubuisse morti refert LEBENWALDT. Totus interemtorum numerus fuit 76000. vid. *Pestbeschreibung etc.* supra ad a. 1763. citat.

† Der röm. kaiserl. zu H. und B. kön. Maj. Leopoldi I, Erzherzogs zu Oe. etc. etc. neue Infektionsordnung, wie es insgemein in allerhöchster Haupt-und Residenzstadt Wien, Leopoldstadt, und allen andern umliegenden Vorstädten, wie auch den außer dem wienerischen Burgfrieden gelegener Orten, als zu S. Ulrich, Neustift, Neubau etc. in den Infektionsfachen, von 9. Januar 1679.

MAN.

† MANNAGETTA, JOH. WILH. im 1679
 J. 1665. verfassete, in Handschrift hinterlassene
 und durch DE SORBAIT, PAUL. (dermaligen
 Dekan der medicin. Fakult. zu Wien) fleißig re-
 vidirte, approbirte, und vermehrte Pestordnung,
 oder der ganzen Gemeine nützlicher Bericht und
 Gutachten von der Eigenschaft und Ursachen der
 Pestilenz in genere, wie dieselbe zu erkennen
 auch mit was Masse und Mitteln jedermann der-
 selben vorkommen, sich davon bewahren und hü-
 ten, oder, da sie einen angegriffen, wiederum
 ausgetrieben und geheilet werden könne. Wien
 1679.

Primus operi huic obtingit locus in Col-
 lectione saepius citata Pestbeschreibung und In-
 fektionsordnung etc. Wien 1763. fol.

† DE SORBAIT, PAULI, Consilium
 medicum, oder freundliches Gespräch von der
 Wiener Pest des Jahres 1679. Wien 1713. 8.

† ABRAHAM, a S. CLARA, Merks
 Wien, oder Beschreibung des wüthenden Todes
 im J. 1679. Wien 1780. 8.

† Pestis quoque saevit Posonii; von Win-
 disch, Carl Gottlieb, Geographie des Kö-
 nigreichs Ungarn; 1ter Theil S. 121. Presburg
 1780. 8.

1679† **THIERMAYER, FR. IGN.** *kurzer Unterricht in besorglichen und gefährlichen Seuchen, sowohl für die Kranken Inficirten, als andere Personen, sammt vorhergehenden Präservativmitteln, und hernach folgender Instruktion wie bey begeg- nenden Falle alle inficirte Sachen wieder zu rei- nigen. München. 1679. 8. neu aufgelegt München 1713.*

† **ROTTENDORF, BERNH.** *dreyfaches Con- siliu oder Gutachten von der neuen Fiebersucht und epidemischen Hauptkrankheit, von der ein- reisenden rothen Ruhr, und von der Pest. Osna- brück. 1679. 8.*

Lues, quae pro Peste habebatur, late grassata per Hispaniam, quae vix vertente anno est sedata, reperto ejus sanandae reme- dio, quod promptissimum fuerat, expressus scilicet e malis limoniis succus, quodque hac- tenus ignorabatur. Verba sunt Continuato- ris Annalium Mundi Chronici universal. Bri- orii p. 1959. edition. Vindob. anni 1727.

1677† **WALDSHMITT, JON. JAC.** (Archiatr Hassiaci et Prof. Marpurg.) *Scrutinium Pe- stis; insertum quoque Ejusd. Operibus medico practicis, edit. Francofurti ad Moen. 1707.*

† *de le BOE-SYLVII, FRAN.* (Prof. Lugdun. Batav.) Opus de Peste ex Auditorum notatis confectum est. 1677

† *WINTHER, JON. GER.* de Contagio pestilenti. Marpurgi 1677. 4.

† *Acri Peste laboravit Melitensis insula. Vix non ad integram solitudinem redactus est; scopolus, in quo desiderata hominum 10000. Briet. Continuat. p. 937.*

SKRETA von ZAVORZIG, HEIN. kurzer Bericht von der allgemeinen ansteckenden Lager-sucht. Schafhausen. 1676. 8.

CHRISTINAEI s. CHRISTINI a JUVELIN, BERNARDINI, (Cyrnei,) Tractat. de Febre pestilenti; extat cum Centur. V. Observatt. Venetiis 1676. 8.

GRUBE, HERMAN, de Transplantatione Morborum. Hamburgi. 1674. 9.

WALDSCHMIDT, JO. JAC. Diff. de Dyfenteria maligna. Marpurgi. 1674. 4.

† *de SORBAIT, PAULI, (Archiatři Vin-dob.) Opera medica theoretico practica. Norimbergae 1673 fol. ubi inter alia quoque tractat de Peste.*

1673 Phrenitis in Febre Continua annorum
1673. 4 & s. Sydenh. p. 136.

1672 **HOFFMANN, MAU.** Sciagraphia Mor-
borum contagiosorum ex natura Sanguinis.
Altorfii. 1672. 12.

KETELAER, VINCENT de Aphthis nos-
tratibus sive *Sprouw*. Lugduni Batav. 1672. 12.

ROLFINCK, GUER. Disp. de Aphthis
Jenae 1672. 4.

Ejusdem Disp. de Dysenteria maligna ibid.
cod. 4.

1671 † **PARENT, GUILIELMI**, Methodus sa-
nandi Pestem. Leodii. 1671. 8.

† **BIMII, LEO.** Pestis ad vivum delineata
et curata. Leodii. 1671. 8.

1670 **MORAEI, FRAN.** (Bruxellens.) Opus-
culum de Febre maligna paroxysfante, con-
sultationes et utilissimas novellas observatio-
nes (epidemias praecipue concernentes) con-
tinens. Francofurti 1670 12.

† **FONTANUS s. de la FONT, CAROL.**
de Venneno pestilenti et pestilentiae curatione.
Avenione 1670. it. Amstelodami 1671. 12.

WOLF, HEN. Febris malignae anatomia, d. i. des giftigen Fleckfiebers Zerlegung. Halberstadt. 1679. 4.

Londini Dysenteria epidemica adultis plerumque exitialis, infantibus eadem multo levius et raro lethaliter affectis Thom. Sydenham de Peste Londinensi sect. 4. Cap. II. 1670 & 1669

de le BOE-SYLVII, FRANC. (Prof. Med. Lugd. Bat.) Oratio de Affectus epidemici anno 1669 Leidam depopulantis Causis. Lugduni Batavor. 1670. 12.

FANOISII, QUIDONIS, Diss. de Morbo epidemico hactenus inaudito, aestate 1669 Leidae grassante. Lugd. Bat. 1671. 12.

† GOCKEL, EVERARDI, Enchiridion medico practicum de Peste et Venenis. Augustae Vindelic. 1669. 8.

† SCHENCK, JOAN. THEOD. (juxta alios respondentis HARFSLEBEN JON. ALBERTI,) Diss. de Pestilentia. Jenae 1668. 4. 1668

† ROET, JS. Pestis adumbrata. Amstelod. 1667. 13. 1667

1666 † BARBETTE, PAULI, (Med. Amstelodamens.) Tract. de Peste, cum Notis FRANC. DECKERI. Lugd. Batav. 1667. it. inter AUCTORIS Opera chirurgico anatomica, ibid. 1672. 12.

† VOGLER, VALENT, HEN. Opusc. de Vi imaginationis in Peste producenda, junctum *Ejusd.* Commentario Diaeteticorum. Helmeftadii 1667. 4.

† STOCKMANN, ERNESTI, Hodegeticum pestilentielle, s. Quaestiones 50 de Peste. Lipsiae 1667. 4.

de DIEMERBROEK, ISBRAND (Med. Neomag.) denuo ut jam pridem annis 1635 et 36 interfuit Pesti grassanti, ipsemet eadem affectus; vid. *Ejusd.* Libros IV. de Peste editos Arenaci 1646. 4. et Amstelodami 1665. nec non inter *Auctoris* hujus Opera omnia anatomica et medica Ultrajecti 1685 fol.

† Kurzer Bericht wie bey jetziger geschwind einreißender Pest sich ein jeder präserviren auch theils kuriren könne. Nebst einem Anhang von allgemeinen rothen und weissen Ruhr. Duderstadt 1666. 4.

Londini in Anglia Pestis vehementissime 1666
 sæviit, cujus furore vel uno die mille homi-
 nes interemti, omnes autem in ista metropoli
 abrepti numero esse scribuntur 97306. **LE-**
BENWALDT. Interfuere huic Pesti, et hinc
 autoptae commentarios de ea publicarunt
 duum viri celeberrimi; scilicet

† **HODGES, NATHANAEL**, cui debetur:
 Loimologia sive Pestis nuperae apud populum
 Londinensem grassantis Narratio historica;
 Londini 1672. 8. et

† **SYDENHAM THOMAS**, cujus Obser-
 vationibus Morbor. sive Methodo curandi Feb-
 res, propriis Observationibus superstructae,
 Londini 1666 8. nec non Amstelodami 1666
 12. insertum est Caput de Febre pestilentiali
 ann. 1665 — 66.

† The History of the great Plague in Lon-
 don, in the year 1665; by a Citizen that lived
 whole time in London. (ergo et hic testis ocu-
 latus) Denuo edita est Londini 1754. 8.

† Juxta illam Londinensem etiam in Belgio 1665
 fæderato Pestis, qua Amstelodami perempti
 fuerant 24148. homines, **LEBENWALDT.**

PETRI, GE. CHRIST. Diss. de Febri mili-
 tari seu Morbo Hungarico Erfordiae 1665. 4.
 de

de HEREDIA, PETRI, MICH. Elucidatio Historiam epidemicar. HIPPOCRATIS; inserta Tomo. II. Operum *EjUSD.* Medicorum, quae Tomis IV. in fol. prodire.

1664 Vehemens Pestis in Creta s. Candia Insula
LEBENWALDT.

PLEMPII, FRANC. Loimographia s. Tract. de Peste. Amstelodami 1664. 4.

1663† TIMÆI a GULDENKLEE, BALT. (Archiatri Brandenburg.) Consilium de Peste. Lipsiae 1663 ut et in *EjUSD.* Epistolis medicinalib. et Consil. Lipsiae 1665 et 1667. 4.

1662† Pestis in Polonia. LEBENWALDT.

† Item Constantinopoli. ID.

† FACULTATIS MEDICÆ HAFNIENSIS Consilium de Peste, reperitur in THOMÆ BARTHOLINI Cista Medica, Loco XX. Hafniæ 1662. 8.

CLEOPHÆ, MICH. Diss. de Febre maligna Hungarica. Vitembergae 1662. 4.

1661 Phrenitis Symptomata Febris continuæ,
Sydenh. p. 40.

1660 ZIPPERI, FLAM. GASTON. Tract. de Peste 1660. 12.

1659† Pestis in Suecia, imprimis Holmii, ubi plura hominum millia perierunt. LEBENWALDT.

CLA-

† *CLAVARONII, HYACHINT*, Clavis in Pestem. Neapoli 1679. 8.

† *CONRING, HERM.* (secundum alios resp. *MATTHAEI, THEOPHILI*) Diff. inaug. de Peste. Aelmstadii 1659. 4.

† *KIRCHER, ATHANASII*, scrutinium physico-medici contagiosae luis, quae Pestis dicitur, adnexa Chronologia Pestium famosiorum a Moyse aetate usque ad ann. 1656. Romae et Lipsiae 1659. de cuius Operis versione Germanica v. supra ad a. 1680.

† *CALDERAE de HERED. CAS.* Tract. de Peste Hispalensi; extat in *Ejusd.* Tribunali medico. Lugduni 1658. fol.

† *DEUSING, ANT.* Tract. de Peste. Groningae 1658. 12.

† Vehemens Pestis Brunsvici. *LEBEN-1657 WALDT.*

† *GISELERI, LAUR.* Observationes Medicae de Peste Brunsvicensi anni 1657, Brunsvici. 1663. 4.

† *de VIANA, JON.* (Med. Malacens. in Hispan.) Tract. de Peste. Malagae 1657. 4.

† *WIERUS, JON.* Libro I. rarar. Observatt. medicar. Amstelodami 1657. 12. editar. in-

inter alia descriptam fittit Anginam pestilentialem.

1656† Pests, contagio Sardinia Neapolim translato, adeo ibi saeviit, ut quinque mensium spatio triginta millia hominum ea peremta narrent Historici et Leimographi; *LEBEN-WALDT*. Immo ter centenea millia extincta refert *KIRCHERUS*, qui numerus si verus, de toto forte regno foret intelligendus; siquidum totum numerum incolarum urbis solius quam longissime superat. Medicorum haud pauci fuerunt extincti, quamvis omnimodo a contagio se defendere adnisi.

† Genuae itidem multitudo hominum abrepta scribitur. Romam quoque pestis invasit, minori tamen saevitia.

† *A CASTRO, PETRI*, Pests Neapolitana, Romana, et Genuensis annor. 1656—57 fidei narratione delineata et commentariis illustrata 1657. 12.

† *CHRISTINO a JUVELLINO, BERN.* Historia Pests Rom. a. 1656.

† *PLATERUS FELIX*, Praxeos medicae Tomo. II. Basileae 1656. 4. Ipse jam dederat operis partem anno 1602. et Librum de Febribus etc. an. 1597 Francofurti 8. publicat.

carat. Auctor ipse octogenarius factus, sexies interfuit Pesti.

† VALESII *de* BOURGDIEU, CAROLI
Comment. de Peste, Romae 1656. 4.

PIDOUX, FRANC. de Febre purpurea.
Augustoriti Pictonum 1656. 4.

† Pestis in Dania et Russia aliquot centena¹⁶⁵⁵
millia hominum abripuisse fertur. LEBEN-
WALDT. *Pestchronik* ad h. an. operis supra
ad a. 1692 recensiti Parte 1. Cap. 2. BAR-
BERET *Abhandlung über die epidemischen Krank-*
heiten des Viehes. S. 19.

† OCCHI-RIZETTI, HIER. Libri IV.
de Pestilentibus et venenosis Morbis, cum
Tractatione de Febribus malignis vulgaribus
Brixiae 1655. 4. forte tantum editio nova
operis, quod infra sub a. 1650.

† Pestis Viennae.

† *de* SORBAIT, PAUL. de Peste multoties¹⁶⁵⁵
curata; in Oper. *Ejusd.* Med. Cap. 9. p. 748. &
¹⁶⁵⁴

† KRUGK, GEORG. de Peste. Sorae
1654. 12.

† Pestis in Borussia. LEBENWALDT. ¹⁶⁵⁶

† CARDANI, HIERON. (Mediolanens.
et saeculo XVI. Medic. Prof. Bononiens.)

F

Tract.

Traët. de Venenorum differentiis, viribus, ac praesertim de Pestis generibus, praeservatione et cura, extat cum Ejusdem. Commentar. in Aphorismos HIPPOCRATIS. Patavii 1653. 8.

+ **SENNERT, DAN. Fasciculus Medicamentorum contra Pestem; junctus Ejusdem Libris IV. de Febribus. Francofurti et Vitembergae 1653. 4.**

+ **NAEVII, JOAN. Medicamenta contra Pestem, pro Rep. Dresdensi inserta prostant huic SENNERTI Fasciculo.**

SEVERINUS, MARC. AUREL. de Paedanchone; extat cum Ejusdem Therapeuta Neapolitano. Neapoli 1653. 8. it. Francofurti 1653. 4.

BAUSCHNER, EZEC. kurzer Rath in Sterbensläufften. Nürnberg 1653.

1652 **A. C. STRO, PETRI, Febris maligna puncticularis, aphoristica methodo. Norimbergae 1652. 12.**

Constitutio FERDINANDI III. Imperat. de Peste, promulgata est an 1652. in Styria, LEBENWALDT.

† Atrociter saeviisse Pestem in Holsatia, 1651
Dania, Suecia et Polonia refert LEBEN-
WALT.

† *de* BURGOS, ALPHONSI, (Med. Com-
plutens.) Tract. Hispanico sermone exaratus
de Peste, illius essentia, ortu, et curatione,
cum Observatt. singularibus. Cordubae
1651. 8.

† OCCHI, HIERON. Libri IV. de Pe. 1650
stilentibus et venenosis Morbis, *Ejusdemq.*
Tract. de Febribus malignis vulgaribus aus-
trinis Brixiae 1650. 4.

SEBIZIUS, MELCH. de Morbis conta-
giosis, et Contagio. 1650. 4.

† LAURENTII, RHOD. Catastrophe 1649
vitae humanae ex Pestilentia. Pisauri 1649. 4.

† ELLAIN, NICOL. Tract. de Peste ejus-
que praecavendae modo, editus cum PHIL.
GUIBERTI Medico officioso. Parisiis 1649. 8.

† *de* CABRERA, FRANC. Remedia con-
tra Pestem. 1649. fol.

† van der HEYDEN, HERMANNI. Dis-
cursus I. in quo Seri lact. &c. 3. quo Aceti
vini in praeservatione a Peste & ejusd. cu-
ratione facultates explicantur. Gandavi 1649. 8

1649† THONER, AUGUST. Observationes de Peste; insertae *Ejusdem* Observatt. medicinalium haud trivialium Libris IV. Ulmae 1649. 4. it. 1651.

KEPLER, LUD. de Febri epidemica Regiomontana (in Borussia) anni 1694 Studio-
sis tantum ab initio, commune convictorium
intranantibus, exitiali, mox Externis et Civi-
bus utriusque sexus. Elbingae 1650. 4.

FIENI, THOMÆ, Liber de Laryngo-
tomia; in *Ejusdem* Libris XI. chirurgicis, cum
Praefatione HERMANNI CONRING, editis
Francofurti. 1649. 4.

1648† Pestis Algerio ex Africa navi suberibus
soleisque coriaceis onusta Valentiam in His-
pania translata, hic initio neminem praeter
Sutores adgressa, postea illos, qui crepidis
calceisque emtis ab iisdem usi, tandem uni-
versum invasit Regnum, KIRCHER Scrutin.
Pest. Part. I. Cap. 9.

† A CASTRO, THOMAE, Remedia contra
Pestem sub titulo: Antidotum unicum damni
publici. Antiquariae 1648.

1646 BARTHOLINI THOM. Exercitationes de
Angina puerorum Campaniae Siciliaeque epi-
demica. Parisiis 1646. 8.

MOREAU s. MORELLI, RENAT. (Med. Paris.) Epistola de Laryngotomia; extat cum his **BARTHOLINI** exercitatt.

HILDANI GUIL FAB. Liber de Dyfenteria in *Ejusdem* Operibus Observation. medico chirurgicar. Francofurti 1646. fol. et Germanice 1656.

† Pestis in pluribus locis; inter alia quoque 1646 in Styria, ubi et nova Ordinatio s. Con- & stitutio **FERDINANDI III.** circa Pestem pub- 1645 licata est an. 1645. **LEBENWALDT.**

† Vindobonae Pestis. 1644

† *Pestbeschreibung und Infektionsordn.* supra sæpius cit. p. 18. edition. de a 1763.

† **MANNAGETTA** et de **SORBAIT** Pestordn. in collect. eadem.

† **RANCHINI, FRA.** Tract. de Purificatione rerum infectar. post Pestem, posterior Tractatum II. *Ejusd.* posthumor Lugduni 1644 4. et ibid 1655. 8.

† *van* **HELMONT, JOA. BAPT.** Tumorius Pestis; cum *Ejusd.* Tract. de Lithiasi, Febribus etc. Coloniae 1644. 8.

PHRYGII, PETRI, FRAN. Commentar. in *Hippocratis* Historias epidem. Lugduni 1643. it. 1657. 4.

1642† **CAPELLUTII, ROLANDI,** (Med. Parmens.) Tract. de Curatione pestiferorum Apostematum; e bibliotheca **HERM. CONRINGII.** Francofurti 1642. 8.

BALLONII, GUILIELMI, Epidemiorum et Ephemeridum Libri II. Parisiis 1642. 4.

1641† **SALAE, ANGEL.** (Veneti) Tract. de Peste, Latinis redditus a **GREGOR. HORSTIO.** Marpurgi 1641. 4. insertus quoque Gr. **HORSTII** Oper, medic. Tomo III editio. Gouda-Amstelodamens. 1661. 4.

† **RHENANI, JOAN.** Antidotarium Pestilentiae, prodiit cum aliis *Ejusd.* Epistolis chymicis. Francof. 1641. 8.

† **VOETII, GISBERTI,** Disp. de Peste, prodiit cum *Ejusd.* Dissert, epistolica de Vi-tae termino. Ultrajecti 1641. 8.

MORELLUS, JOAN. (Cabilonens.) de Febre purpurata epidem. pestilent. in Burgundiam, & omnes fere Galliae provincias debacchante, Lugduni 1641. 8.

TINCTORII, CHRIST. Disp. de Febre maligna epidemica. Regiomonti 1641. 4.

MEYSSONERII, LAZARI, (Matiscouens.) Velitatio paraenetica de abditis Epidemiae causis. Lugduni 1541. 4.

† **LYONNET, ROBERTI,** Loimographia s. Reconditarum Pestis & contagii causarum Disquisitio, ejusdemq. methodica Curatio. Lugduni 1639. 8.

CITESIUS, FRANC. de Novo & populari apud Pictones Dolore colico, inter Ejusd. Opusc. medica. Parisiis 1639. 4.

HIPPOCRATIS Epidemiorum Libri VII. in quorum priores III. & Vltimum **GALENI** Commentarii habentur Tomo IX. Operum **HIPPOCRATIS & GALENI**, Lutetiae Parisior. 1636. fol.

† Pestis in Livonia. **LEBENWALDT.** 1638
Dubium tamen videtur, an fuerit Pestis proprie sic dicenda, quia simul refertur, eodem tempore laborasse hanc provinciam fame extrema a miro quodam vermium genere fruges consumente causata, cujusmodi calamitas vel ipsa nostri aevi experientia teste morbis occasionem praebere solet epidemicis adeo atrocibus, ut ob multitudinem eorum, qui subito

1637 aegrotantes perimuntur, haud raro cum vera confundatur pestilentia.

† HERING, HONORII, Tract. de Peste. Bremae 1638. 4.

† *de VEGA* s. *de VEGE*, PETRI (Gratianopolitani,) Pestis praecavendae & curandae Methodus. Genevae 1638. 12.

† JUSTI, PHIL. Inquisitio de Peste. Ventiis 1638. 4.

ZACUTI, Lusitani, (Med. Amstelodamens.) de Medicorum principum Historia Liber Vtus, plura continet de Morbis venenatis & pestilentibus. Editus est hic Liber simul cum VIro Amstelodami 1638. 4. Antea jam Libri I. II. III. & IV. ibid. annis 1629. 1636. & 37 seorsim in lucem prodierant; secuti vero sunt sub inscriptione: Praxis Historiae Medicor. principum, Libri VII. & VIII. nec non Libri IX. X. & XI. itidem Amstelod- 1641 - 42. 8. Omnes vero isti Libri, adiecta hac Praxi medica, continentur II. Voluminibus fol. Lugduni Gall. 1643. 1649. & 1663. recusis.

PLEMPIUS, VOPISC. FORTUNAT. (Amstelodamensis, Doctor Lovaniens.) nonnulla quoque lectu digna de hoc argumento pro-

fert

fert in Libris VI. de Fundamentis Medicinæ. editis Lovanii 1638. 4. & ibid. fol. 1646. & 1664.

† In terris Rhenanis Pestem adeo saeviisse ¹⁶³⁷ scribitur, ut ne cadavera quidem tot humari potuerint extinctorum *LEBENWALDT*. Forte tamen multi fame, quæ & Franciam vehementer premebat, enecati potius quam peste interemti fuere.

† Londini in Anglia Pestis. *LEBENWALDT*.

† *GOMESII, EMANUECIS*, Tractatio methodica de Pestilentiae curatine. Lovanii 1637. 8.

† Pestis in Marchia Electorali Brandeburgica, qua peremptorum corpora plura sepulturae defectu, a feris consumpta narrantur. ¹⁶³⁶ *LEBENWALDT*.

† Pestis Noviomagi s. Neomagi, quovis Novilunii ac Plemilunii tempore vehementior ac omni reliquo; observante & experto *DIEMERBROEKIO*.

† *PAAW, PETRI*, (Amstelodamens.) Tract. de Peste Lugduni 1636. 12.

† **FLORENTI PETRI**, Additamenta ad **P. PAV.** Tr. de Peste; prodierunt cum hoc ipso. *ibid.* eod.

† **SCHELII, JOACH.** Liber de Peste. *Hafniae* 1636. 4.

† *de* **BEZA, THEODORI**, (Theologi Genevens. saeculi XVI.) de Peste Quaestiones duae: una, sitne contagiosa? altera, an & quatenus sit Christianis per secessionem vitanda? *Lugdun. Batav.* 1636. 12.

1636† *Ilis annis* **ISBRANDUM de DIEMER.**
 & **BROEK** Pesti non interfuisse tantum, verum
 1635& eadem affectum fuisse ipsum, dictum est
supra ad a. 1667.

1635† Pestis in multis locis variar. regionum
LEBENWALLT.

† De Peste *Frankofurti ad Moenum* grassante speciatim vid. **HORNICK, LUD. Wüggengel.** it. **MANNAGETTA & de SORBIT** Pestordn. in *Collect. Wienerische Pestbesch. und Infektionsordn.* S. 16.

† *von* **HABERNFELD, ANDR.** Tract. de Peste ex quinduplici Ente. *Hagae Comitum* 1635. 8.

† **RO.**

- † ROMATET, CAROLI, Tr. de Peste, una cum Crisiologia. Parisiis 1635. 8.
- † LANCELLUTI, ANTO. Liber de Peste. Venetiis 1635 fol.
- † Pestis in Saxonia. LEBENWALDT 1634
- † Pestis in Silesia valde saevit. Vindobonae quoque 600 homines per hebdomadam eadem interemti leguntur, Norimbergae vero 1000. Augustae Vindelicorum Pestis & fames. LEBENWALDT 1633
- † MARTINII, VALER. Tract. de Veneno pestilenti ac de Pestilentia. Venetiis 1633. 4.
- 5 MARCHINI, PHILIBERTI, Problemata de Peste. Florentiae 1633. 4.
- † VIVIANI, VIVIANI, de Peste Apologia. Venet. eod. 4.
- † Pestis per universam fere Germaniam. LEBENWALDT. 1632
- † FÜRSTLICH HESSEN - DARMSTÄDTISCHE Pestord. Darnstadt. 1632. 8.
- † FIORAVANTI, LEONH. Pestilenzordnung. Frankf. 1632. 8.
- † Pro-

† 1631 Atrocissima Pestis Venetiis, ubi referen-
te CHRISTOPH. WAGNER in [Descriptio-
ne Pannoniae Part. II. fol. 70. intra unde-
cim menses vitam perdiderunt 11456 Mulie-
res tum gravidae tum puerperae; 29356 aliae
foeminae; 5034. Adolescentes 14. annor ad
21 annum usque; 21751. Infantes & impu-
beres; 1142. Sacerdotes, Clerici & Religio-
si, 25380. Cives, Mercatores, Artifices &
Opifices; 217. Nobiles; ita ut abrepti fue-
rint numero 94236. vid. etiam *LEBENWALD T.*

† *CARDINII, LUDOV.* Epitome medica
de Pestis natura, causis, signis. Duaci 1631. 12.

† *FERDINANDI, EPIPHANII*, Libellus de
Peste, Neapoli 1631.

† *a CRUCE, VINC. ALPHONSI*, Consi-
lium prophylacticum a Lue pestifera. Romae
eod.

† *BALDI, BALDI*, Praelectio de Conta-
gione pestifera. ibid. eod. 4.

† *GROSII THOM.* Quaestio an Morbi,
qui in Italia, & praesertim in Gallia Cissal-
pina hoc anno vagantur, sub nomine Pestis
veniant, an vero inter Febres pestilenciales
numerari debeant. Venetiis 1631. 4.

AYRER, JOAN. CHRIST. Disp. de Morbo Hungarico; in Decade VII, Dispp. medicar. selectar. (a Joan. Jac. Gennath, Typographo) editar. Basileae 1631. 4.

† Pestis vehemens Lugduni & in pluribus, 1630 aliis Galliae locis & regionibus, ac per universam fere Italiam, ut Neapoli, Romae, Florentiae, Genuae, Venetiis &c. nec non Hispali in Hispania &c. vid. **KIRCHER** Chron. Pest. adnexa **EYUSD.** Scrutinio Pest. **LEBENWALDT** Part. I. Cap. 2. ad hunc ann. **PETRUS a CASTRO** citat. ad a. 1657. **CASP. CALDEIRA DE HEREDIA** de Peste Hispal. ut supra ad a. 1658. *Wienerische Pestbeschr. Infektions-ordn.* (ut sub a 1763.) Th. I Kap. 4. ibique alleg.

† **MARCI PHIL.** göttlicher Krieg, 7ter Th. im letzten Kap. &

† **RIPAMONTIUS, JOSEPH,** de Peste Mediolan. Tantam fuisse vim veneni pestilentis, ut vel solo perimeret odore, narrat **LEBENWALDT.**

Quod Parmae, Veronae, Mediolani, Mutinae &c. 12000 homines occiderit, discimus ex **MURATORII** Tractatu supra ad a. 1710. citato Lib. I. p. 150.

† IM-

- † *IMPERIALIS, JOAN.* Pestis anni 1630. Descriptio historico-medica. Vicentiae 1631. 4.
- † *RIGHII, ALEX.* Historia Morbi contagiosi, qui Florentiam populatus fuit, anno 1630. Florentiae 1633. 4.
- † *ROTÆ, MICH. AUG.* Quæstiones disputat. de Peste Veneta an. 1630. Venetiis 1634. 4.
- † *de MONTESDOCA, JOA.* (Hispalens) de Febris pestilentis essentia. Hispali 1630.
- † *BOMPAR,* nouveau Châsse- peste. Paris 1630.
- † *SYLVII, JAC.* Liber de Peste & Febre pestilenti &c. in *EJUSD.* Operum medicorum Parte IV. Coloniae Allobrogum 1630. fol.
- 1629 † *PASCHASIUS, HENR.* de Pestilentia. Hafniae 1629. 8.
- † *FRAMBESARII, NICOL. ARAHAM,* (Veromandiens.) Tract. de Praeservatione Pestis; in *EJUSD.* Operibus medicis. Francofurti eod. 4.
- † *LYMBISANI, HORATHI,* de Febribus Libro III. de Peste agitur; Libro IV. autem de Terrae motu, prout causa Pestis est. Neapoli eod. 4.
- † *BET-*

† **BETERA, FELICIANUS**, (Brixiens.) de
Cunctis humani corporis affectibus, de Febri-
bus malignis & pestilentibus &c. Brixiae,
1629. fol.

† *Medicinischer Bericht, wie man sich in* 1628
Sterbensläuften bewahren soll. Augsb. 1628. 12.

† *Ein anderer Traktat gleichen Inhalts.* Ingol-
stadt. 1628. 12.

† **LAMELIN, ENGELB.** cum Libris II.
de Vita longa, edidit Tractatum a Patre
compositum de Peste. Insulis. 1627. 12.

† **SCHMID, LUDOV.** (Archiatři Durla-
cens.) Epistola de Urinis Pestiferorum ex-
tat cum **GREGOR. HORSTII** Observatt.
medicar. Libris IV. posterioribus. Ulmae
1628. 4.

† *Pestis Augustae Vindelicorum, quam tri-* 1628
ginta circiter millibus hominum exitialem &
fuisse tradit **LEBENWALDT.** 1627

† *Constantinopoli, eodem referente, fae-*
vitia pestis homines aedibus fugere, et in rus
conferre se coacti fuere.

† **FERDINANDI III.** Imp. Constitutionem 1627
de Peste pro Ducatu Styriae hoc anno pro-
mulgatam laudat **LEBENWALDT.**

† *Der kaiserl. freyen* REICHSTADT ROT-
TENBURG *an der Tauber Pestord. Rotenb.*
1627. 4.

† TENZEL, AND. Tract. de Peste, Ger-
manico idiomate prodiit Erfordiae 1627. 4.

† GABEL CHOVER, WOLFG. Curatioum
et Observatt. medicinalium Centuria V. quae
cum Vltia prodiit Tubingae 1627. prioribus
IV. Centuriis jam editis ibid. 1612. it. Fran-
cofurti 1611. 8.

BURGGRAVEN, JOH. ERNST; *Trakte*
von der ungarischen Hauptschwachheit. Frank-
furt am Mayn 1627. 4.

van der MYE, Tractatus II. de Morbis &
Symptomatibus popularibus Bredanis tempo-
re obsidionis, deque Medicamentis exhibitis.
Antverpiae 1627. 4.

1626 † FERDINANDI II. Imp. Constitutionis
de Peste itidem pro Styria publicatae men-
tionem iniicit LEBENWALDT.

IDEM refert hoc anno Pestem in Belgio
grassatam esse, quae, laesis tantum pedibus
hominum ad crura vel femur usque, serpserit.
Ex hac ipsa vero descriptione patet, hanc
minime fuisse veram pestem, sed gangraenam
potius epidemicam vel simile.

† OLHAFII, JOACH. Disquisitio physica & medica de Seminario pestilenti intra Corpus vivum latitante. Dantisci 1626. 4. it. Francofurti, 1638.

† LUTHERI, MARTINI, (Theologi Vitembergens. Protestantium antesignani, qui jam an. 1546. vivis excefferat,) Regimen pestilentielle, saeculo post Germanico idiomate publicavit JOAN. WEBER. Erfordiae 1626.

† MONTUI, HIERONYMI, Practica medica, Venetiis 1626. 4. edita, conferenda est circa materiam Pestis & Epidemiarum.

GENDRE, ANTON. Diss. de Febre epidemica in Montis Albani obsidione grassatae. Lugduni 1626. 8.

† *Wormsische Pestordnung. Frankfurt am Mayn 1625. 4.* 1625

† STROBELBERGER, JOAN. STEPHANI, Dissert. succinctae de Peste. Norimbergae. 1625. 8.

de la MONIERE, JOAN. Observatio Fluxus dysenterici Lugduni Gallorum grassantis an. 1625. & Remediorum illi utilium. Amstelodami 1626. 12.

de AROMATARIIS, JOSEPHI, Disp.
de Rabie contagiosa. Venetiis 1626. 4.

1625 Ac praeced. 1624. & 23. Pestem Petta-
viae in Styria inferiori adeo grassatam refert
LEBENWALDT Parte I. p. 26. ut integro
hoc triennio vix quisquam ausus fuerit illuc
accedere.

1624† STEPHANI, JOAN. (Bellumens.)
Summa praecautiois ratio, pestiferae conta-
gionis natura. Venet. 1624. 12. & in EJUSD.
Operibus universis. Venet. 1653. fol.

† LIDDEL, DUNCANUS, (Scotus), de
Peste. Neomagi 1624.

† CHYTRAEI, NATHANAELIS, Epi-
stola satyrica adversus Pestem. Rostochii,
1624. 4. Quid hoc scripto intenderit, ignoro.

RHUMELII, JANI CUNR. s. JOAN.
CONRADI, Prophylaxe medico - practica
Luis epidemiae encephalonosu, exhibita Ci-
vitatibus, Dynastiis, Collegiis, Civibus. No-
rimbergae 1624. 8.

FEDERER, JOAN. JACOBI, brevis
Febris Hungaricae curandae, cognoscendae
et discernendae Methodus. Friburgi, Brisgoiae
1624. 8.

† Monspeli s. Monte Pessulano Pestis. vid. 1623
 RIVERII, LAZARI, Observat. medicas, &
 Curationes insignes. Parisiis 1646. 4. it. Lon-
 dini eod. an. 8. ut & Lugduni 1649. 8. nec
 non in EJUSD. Oper. medicis. Francofurti
 1669. & 1674. fol.

† SEPTALII, LUDOV. de Peste & pe-1622
 stiferis affectibus Libri V. Mediolani 1622.
 it. 1630. 4. vid. infra sub ann. 1576. & 75.

† MARQUIS, GUILIELMI, Decas pe-
 stifuga, seu X. Quaestiones problematicae de
 Peste. Antverpiae 1622. it. 1627. 4.

† PARACELSI, PHIL. AUREOLI, THE-
 OPHRASTI, *Traktat von der Pest; mit einem*
Kommentar des fürstlich hessischen Leibarztes Job.
 KORNHAUER 1622. 4.

† JOUYSE, DAVID, Examen du Livre
 de LAMBERIERE au sujet de la Peste. Ro-
 uen 1622. 8.

BRONCORUS, TH. de Populari, & pe-
 stilenti Gutturis affectione. Neapoli 1622. 4.

† QUATROUX, JOS. Traité de la Peste. 1621
 Paris 1621. 8.

† UNZER, MATH. (Med. Halens. ad
 Salam) Antidotarium pestilentielle. Halae Sa-
 xon. 1621. 4.

† SCHOTANI, PETRI, Speculum Luis pestiferae- Holmiae 1621. 8.

† a FONSECA, Roderici, Tract. de Febrium acutar. & pestilentium Remediis. Venetiis, 1621. 4.

BURSER, JOACH. Commentatio philosophico - medica de Febri epidemia, seu petechiali probe agnoscenda, & curanda. Lipsiae 1621. 8.

RHUMELII, JOAN. CONR. Historia Morbi, qui ex castris ad rastra, a rastris ad rostra, ab his ad aras & focos in Palatinatu superiori Bavariae penetravit an. 1621. Noribergae 1625. 8.

1621 FONSECA, ANTON. de Epidemia febrili grassante in Exercitu Regis Catholic. 1620 in Palatinatu annis 1620 - 21. Mechliniae, 1623. 4.

1620 † de LAMBERIERE, JEAN, Traité de la Peste. Rouen 1620. 8.

† CLODII, BALD. Tract. de Peste, Germanice redditus. Oppenheimii 1620. 4.

NOLA, FRANC. de Epidemio Phlegmone anginoso grassante Neapoli. Venetiis, 1620. 4.

CARNEVALA, JOAN. BAPT. de Epidemico strangulatorio affectu. Neapoli, 1620. 4.

COLLE, JOAN. de Morbis malignis. Patavii 1620. fol.

† MINDERER, RAIMUNDI, Liber de Pestilentia Augustae Vindelicor. 1619. 8.

† VERBEZII, DAVIDIS, Exercitationum medicar. super Disp. quadam de Peste. Liber unus. Campoduni 1618. 4.

† BLOSSII, SEBAST. Prodromus Refutationis quarundam Exercitationum DAV. VERBEZII, super Disp. quadam de Peste. Tubingae eod. 4.

† QUATRAMMI, EVANGELISTAE; (de Augubio,) Tract. de Praeservatione & curatione Pestis, ex Italica in Latinam linguam translatus ab ANDR. HILDEBRAND. Lipsiae eod. 8.

PETRAEI, HENRICI, Assertiones & Quaestiones de genuina Febris Hungaricae naturalis & cura; edita cum EJUSD. Agonismatibus medicis Marpurgensibus dogmaticis, juxta & hermeticis. Marpurgi 1618. 8.

Lues anginosa, vel forte apthoso - anginosa, Italis Male in canna dicta, 6000

infantes rapuit Neapoli, quae quum inter pecora grassaretur, carniū esu hominibus communicata credebatur, KIRCHER Scrutin. P. I. Cap. 9. LEBENWALDT P. I. Cap. 2. ibique inserta Chronol. ad h. ann. quod tamen haud videtur, siquidem tunc adultis potius, quam infantibus debuisset esse infesta. Orta est post pluvias diuturnas & natas inde exundationes.

BORDING, JACOBI, Disp. de Cephalalgia autumnali. Rostochii 1617. 4.

1615† UNZER, MATTH. Catoptron Loimodes, h. e. de Lue pestifera Libri III. Halae Saxon. 1615 4.

† REYSINGH, JOAN, HENNEM. Idea Loimodes, in qua salubres ac certissimae Luis pestiferae Contagionem praeservandi, curandi que rationes suggeruntur. Francofurti 1615. 4.

1614† STENGEL, CAROLI, Historia Pestis. Dillingae. 1614. 8.

† JESSENIJ & JESSEN, JOAN. Consilium adversus Pestem etc. editum cum DURASTANTIS, JANI, MATTH. Libro medico I. de Aceti scillini triplici compositione. Gissae 1614 12.

† Pestem in Exercitu Regis Daniae valde 1613
grassatam refert RICCIOLUS Chronico mag-
no, et juxta hunc LEBENWALDT. Re-
stricta autem ad solos milites calamitas, aliud
potius epidemiae genus arguere videtur, quam
proprio significato pestem.

† GOELENII. RUDOLPH. (Prof. Mar-
purgens.) Loimographia, in qua graves quae-
dam, arduaeque Quaestiones circa curam Pe-
stis resolvuntur. Francofurti 1613. Idem ve-
risimiliter opus, quod infra ad ann. 1607.

† ODOMARI, Quaestio: An Lapis phi-
losophicus valeat contra Pestem? inter alia
EJUSD. Opuscula Volumine III. Theatri Che-
mici. Argentorati 1613. 8.

† GUARGUANTI, HORAT. Traët. de
Febre pestilenti, insertus EJUSD. Responsis
variis ad varias aegritudines. Venetiis 1613. 4.

PERLINI, HIERONYMI, Declamatio
adversus Morborum contagionem, hujusque
auctores & fautores. Hanoviae eod. 4.

† HENZII, NICOL. (Bernartis,) Ora- 1612
tio hospitalis, qua quaeritur: Utrum Pestis
tempore mortem oppetere, vel vita diutur-
niori frui, utilius fuisset &c. Bernae 1612. 8.

† **PARAEUS, AMBROS.** Operum (tam ante quam post aliquoties typis mandatorum) **Libro XXI.** editionis Francofurtanae de an. 1612. (fol.) argumentum de Peste tractat.

1611† **Pestis in Suevia. LEBENWALDT.**

† ab **AETSEMA, IULII,** (Frisii,) **Tract. de Peste.** Hanoviae 1611. 8.

† **ARNISAEI, HENNINGI,** **Disp. de Praeservatione a Peste.** Francofurti ad Viadr. 1611. 4.

† **LAURENTII, NICOL.** **Alexipharmacum adversus Pestem.** Francofurti ad Moen. eod. 8.

† **CRAFFT, JOAN. JAC.** **Observatio de Peste, aliisque Morbis acutis, extinctis, eos non protinus humandos esse; extat cum GUIL. FABR. HILDANI** **Observat. chirurgicar. Centur. II.** Genevae 1611. 8.

1610† **Basileae 4000 hominum Peste necata. URSTISIUS s. WURSTEISEN** **Chronic. Basileens.**

† **Pestis quoque Colmariae, Scladistadii, immo per totam Alsatiam, qua homines aequae ac bestiae, ut & Volucres affectas, hasque**

su-

subito ex aëre in terram procidisse, scribunt.
LEBENWALT.

† HAAN, LAURENTII, Consultatio de
Peste. Francofurti 1610. 8.

SCAMBALI, IO. ANDR. Opusc. de Pe-
stilentii faucium affectu Neapoli saeviente.
Neapoli 1610. 4.

RUDII, EUSTACHII, (Utinens.) de
Morbis occultis & venenatis Libri V. Ve-
netiis eod.

Pestem Londini 11587. hominibus exita-1609
lem refert LEBENWALDT. Dubium, fuerit-
ne vera Pestis, aliave Epidemia, aëris intem-
perie, totoque anno frequentibus mutationi-
bus causata.

† CASTELLUS, IOAN. de Peste ejus-1608
que causis, signis, curatione, &c. Augustae
Vindelic. 1608. 8.

† QUERCETANI, JOS. Pestis alexica-
cus s Luis pestiferae fuga. Parisiis 1608. 8.
it. Tomo II. Opp. medicor. EJUSD. sub ti-
tulo: Quercetani redivivi, cum Commenta-
rio editor. a JOAN. SCHROEDER. Franco-
furti 1648. 4. ut & 1679-

† SCHEUNEMANN, HENNINGI, *Paracelsia de Morbo Mercuriali contagioso, quem Pestem vulgus vocat, & quinduplici Ente. Babenbergae 1608. 4.*

1607† Pestis Augustae Vindelicorum. vid. CASTELLUM cit. Tract.

† Constitutionis circa Pestem in Styria promulgatae mentionem facit LEBENW.

† HILTPRAND, JOH. *Ordnung in Pestzeiten. Passau 1607. 8.*

† BERGER, SIMON, *Pestordnung. Gera 1607. 4.*

† GRAUICHEN, GEORG, *Pestordnung. Leipzig. 1607. 4.*

† RULAND, MART. *Loimagogus, Germanico idiomate prodiit ibid. eod.*

† *Wittenbergische Pestordnung. Wittenberg. 1607.*

† GOCCLENIUS, RUDOLPH. *de Pestis, Febrisque pestilentialis Causis, subjecto, differentiis & signis. Marpurgi eod. 8.*

† AYRER, CHRIST. HENRICI, *Regimen Pestis & Dysenteriae populariter grafsantium praeservandae. Argentorati eod. 4.*

† Vehemens Pestis pluribus locis. **LEBEN.** 1606
WALDT.

† *Pfälzische Pestordnung. Lauingen 1606.*

† *Mainzische Pestordnung. Mainz 1606.*

† *Magdeburgische Pestordnung. Magdeburg ,
1606- 4.*

† **RHUMELII, JANI CONRADI,** *Loi-
mographia. Ambergae 1606. 8.*

† **de FREITAS, ALPHONSI,** (*Med.
Toletani*) *Tract. de Curatione & praeserva-
tione Pestis. Giennii eod. 4.*

† **GALLI, ANDR.** *Tract. de Peste. Fran-
cof. eod. 8.*

COBER, TOB. *Observationum Castren-
sium & Ungaricarum Decades III. Franco-
furti eod. 8.*

† **a BRA, HENRICI,** *Catalogus Medi-1605
camentorum facile parabilium Pestilentiae ve-
neno adversantium. Arnhemii 1605. 8.*

† **HECKII, JOAN.** *Disp. de Peste. Da-
ventriae eod. 4.*

† **AUGENII a MONTE SANCTO, HO-
RAT.** (*Med. Patavini*) *Liber de Febribus
pestilentibus; inter EJUSD. Libros VII. de
Fe-*

Febribus, Februm signis, symptomatibus & prognostico. Francof. eod. fol.

1604 Varii Morbi contagiosi in diversis locis ac regionibus. LEBENWALDT.

PEREZ de HERRERA, CHRISTOPHORI, Animadversiones de Carbunculis. Pinciae 1604. 4.

CHIOCCI, ANDR. Commentarius Quaestionum quarund. de Febre mali moris, & de Morbis epidemicis. Venetiis 1604. 4.

SCHROETER, JOAN. Epistola ad JUSTINUM PETZOLD de Morborum malignorum sui temporis curatione; in LAURENT. SCHOLZ a ROSENAU Volumine Epistolar. philosophic. medic. & physicar. a summis Philosophis & Medicis exaratar. Francof. 1604. 4. it. Hanoviae 1610. fol.

1603† Pestis admodum vehemens in Anglia, qua Londini quavis hebdomada 2000 hominum interemta referuntur. *Wienerische Pestbeschreib. und Infektions ordn. Th. 1. Kap. 7.* LEBENWALDT ad h. ann.

† Alibi quoque locorum Pestis, testibus sequentibus.

DORNCREIL, TOB. von der Pestilenz, 1603
so im Jahr 1603. sich hin und wieder gemein
gemacht.

† **MATHAEI, JOAN.** (Hessi,) Tract. de
Peste, 5. Discursus de Febre pestilentiali,
quae superioribus annis Germaniam pervaga-
ta est. Francofurti. 1603. 8.

† **FINCK, THOMAE** (Med. Hafniens.)
Disp. de Peste. Hafniae eod. 8.

† **PAULINI, FABII**; Praelectiones Mar-
ciae s. Commentar. in **THUCYDIDIS** Histo-
riam de Peste Atheniensium. Venet. eod. 4.

† **PARACELSUS, PHILIPP, AUREOL.**
THEOPHRAST. quae de Peste commenta-
tus est, habentur *Ejusdem* Opp. medicor.
Tomo III. Francof. 1603. 4. it. Genevae 1658.
fol.

† **de SYLVA et OLIVERA, FRANC.** (Com-
plutens.) de Curatione Carbunculi contagiosi.
Granatae 1603. 4.

CAGNATI, MARSILII, (Veronens.)
Epidemia Romana; extat in *Ejusdem* Opus-
cul. variis. Romae 1603. 4.

1603† Pests in Livonia ex penuria rerum,
 & cum Fame tam immani, ut canibus, felibus
 1602 muribus, immo effossis vescendum fuerit ca-
 daveribus. LEBENWALDT. ad. a. 1602. vid
 etiam *Wiener Pestbeschreibung*. DORNCREIL
 ad a. 1603. citt.

† Gedani Pests LEBENWALT.

† Itidem in Aegypto. ID.

† XIMENES - SAVARIEGO, JOAN.
 Tract. de Peste. Antiquariae 1602. 4.

† FORESTUS, PETR. (Alcmariens.)
 Libro VI. Observatt. et Curationum medi-
 car. agit de Febribus pestilentibus, contagio-
 sis, publice grassantibus, et malignis, ac
 de Morbis epidemicis. Francofurti 1602 it.
 1634 fol.

MERCURIALIS, HIERON. Commen-
 tarius in HIPPOCRATIS Prognost. Epidem.
 Historiam, etc. sub titulo Praelectionum Pisa-
 narum. Francof. 1602 fol.

1602† Ulyssipone Pests adeo vehemens, ut
 & Valetudinarium Regum comburere necessitas
 1601 urserit, aliquot centenorum millium Coro-
 natorum jactura, ne scilicet ulterius propa-
 garetur contagium, vel denuo fuscitaretur ma-
 lum

lum. LEBENWALDT. vid. quoque ZACUTI Opus supra ad a. 1638. citatum.

† NUNNEZ s. NONNII, AMBROS. Li-1601
ber de Peste. Conimbriae 1601. 4.

† WAEZ, PETR. (Lusitan.) de Epidemia
pestilenti. Valentiae eod. 8.

* * *

*Scripta nonnulla tum XVII. tum XVI.
saeculi, de quibus, quantum ad annos
editionis, nihil certi statuerim.*

* * *

† de ANDASSILLA, VALENT. de Peste
Pampelonaе.

† BANELLI, PETRI, JAC. de Pestilen-
tiae statu Liber (in Italia prodiisse videtur
PASCHALI GALL. Bibliothecae, medicae s.
Catalogi illorum, qui ex professo Artem me-
dicam in hunc usque annum illustrarunt, pag.
256. Basleae 1590. 8.)

† BARTHOLINI, CASP. (Senioris,)
Consilium de Aere pestilenti corrigendo. Flaf-
niae 4, et 8.

de

† de BUSTOS, FERDINANDI, (Med. Granatens.) Liber de Peste.

† de CARMONA, JOAN. Tractat. de Peste & Febre cum puncticulis. Salmanticae.

† de CARTAGENA, PETR. (Med. Segunt.) de Praeservatione a Peste.

† CLODII CERVIANI, CAII, (Eleonora Galliar. Reginae Medici,) Commentarius de Peste. vid. PASCH. GALLUM. l. c. p. 53.

COITTARI s. COYTTARI, (JOAN. (Alvisiens.) Libri II. de Febre purpurea, epidemiali, & contagiosa, 4. teste P. GALLO p. 170.

† CUSSUMANI, PETRI, Regimen Pestilentiae. ID. p. 255.

† EISLINCER, BALTHAS. Liber de Peste curanda. 4.

FABER, JOAN. (Med. Landshutan.) de Febre Ungarica.

FACETIUS, Disp. de Febre Hungarica.

† GASSER, s. GASSARI, ACHILLIS PIRMANDRI, (Med. Lindaviens.) Liber de Peste; quem idiomate Germanico scriptum asserit PASCH. GALLUS. l. c. p. 327.

GES.

+ GESLER, JOAN. praestantiora contra Pestem Remedia, ex antiquis Medicis excerpta; cujus opusculi mentionem facit. ID. p. 176.

GILLENII, ARNOLD. de Febre Hungarica.

+ HONDERLAGH, GEORG. Opusculum de Medicina contra Pestem, & aliis praeservativis Pharmacis. vid. GALLUM p. 110.

+ de HOUSSEMAINE, NICOL. Modus curandi Pestem. ID. p. 236.

+ JACOBI, JOAN. (Cancellarii Medici Monspeliens.) Tract. de Peste.

+ ITRENSIS, JOAN. Tract. de Peste & Epidemia, deque praeservatione & curatione.

+ KANUTI, (Episcopi Wiborgens.) Tract. de Regimine Pestilentiae. Hafniae 4.

+ KARNER, ARNOLD, *Pestbüchel*; citatur in Managetta, et de Sorbait *Pestordn.* p. 19. *der Wiener Pestbeschreib.* &c.

+ LANERICI, ADAMI, Tract. de Peste. Francof. 8. idioma Germ.

† LEW, JOAN. (Tigurini) Libros II. de Peste Germanico sermone scriptos apud Christophorum Wolphium suo tempore extitisse refert PASCHALIS GALLUS cit. Bibl. med. p. 335.

† MONETARII, NICOLAI, (Physici) Regimen Pestilentiae. vid. GALLUM ibid. p. 239.

† KANUTII, (Episcopi Arausiensis) Regimen contra Pestilentiam & Epidemiam, laudatur ab Hieronymo Bardi, Censore Romano, in Censura Scrutini Kircheriani, data 9 Junii 1657.

† RIPAMONTIUS, JOS. de Peste Mediolan. citatus in Managetta & de Surbait. *Pestordn.* d. I. p. 8.

† SCHEDELII, HARTMANNI, Consilium de Peste.

† SCHNELBERGIUS, TARQUINIUS, de Curatione Pestis per viginti radices, citatur a P. GALLO Bibl. med. p. 288.

† SEILER, GERMANUS, (Augustae Vindelic. Med.) una cum aliis hujus Reip. Medicis edidit Libellum de Peste, referente P. GALLO ibid. p. 114.

SQUA-

† SQUARCIALUPI, MARCELLI, (Med. & Philos.) Defensio contra Pestem, Mediolani sermone Italico prodiit, teste EOD. ibid. p. 352.

† STEINHEYLL, HENRICI, Liber de Curatione Pestilentiae. vid. GALLUM. ibid. p. 126.

† THALHUSER, WOLFGANGUS, junctim cum aliis Reip. Augustanae Medicis edidit Libellum de Peste. ID. p. 301.

† THYRICI, THOMAE, Rhaeti, Libellos II. de Peste manuscriptos extare apud Casp. Wolphium, Tigurinum, narrat Gallus p. 294.

† a TOPELSTEIN, HENRICUS, (Med.) de Curatione Pestilentiae. ID. l. c. p. 126.

† TRIEFFENBACH, JOAN. (Med. Augustanum) cum aliis ejus Reip. Archiatri Consilium de Peste scripsisse, itidem discimus ex relatione GALLI p. 194.

† TUDECII, SIMONIS ALOYSII, Amussis antiloimica.

† TURNONII, JOAN. (de Plebe S. Stephani, Med. & Philos.) Libri IV. de Pestilente morbo, Florentiae lingua Italica in

lucem editos esse perhibet GALLUS p.
351.

† ULIN, OSWALDI, Librum de Pestis
cura & praeservatione, iis, qui Germanico
idiomate scripti, accenset ID. p. 340.

† WILLICHII, IODOCI, Regimen con-
tra Pestem, Francofurti ad Viadrum editum,
pari ratione in numero Germanice elaborato-
rum habetur ab EOD. p. 337.

† WOLFHART, HULDERICI, Liber
de Peste, sermone Germanico scriptus, se-
cundum Eundem p. 332.

† PURMANN, Chyrurgia pestilent. ger-
manicé.

MEMORIA PESTIUM

ET

EPIDEMIARUM SAECULI

XVI.

† Constitutio edictalis circa Pestem pro, 6
Styria memorata LEBENWALDTIO.

† BOCCANGELINI, NICOL. Liber de
Febribus, Morbisque malignis, & Pestilentia.
Matriti 1600. it. 1604.

FRANCO, FRANC. (Valentin.) Traët.
de Morbis contagiosis & praeservatione eor-
undem.

RULAND, MARTINI, (Filii,) Traët.
de perniciosae Luis Hungaricae, signis &
curatione; cum Quaestionibus de Lue Hun-
garica. Francofurti 1600. 8. dein Sedini 1651.
8. Extat quoque inscriptus: RULANDUS
MARTINUS, de Morbo Hungarico recte
cognoscendo, & feliciter curando. Lipsiae.
1610.

GEMMA, JOAN. BAPT. (Venetus,) de Vera ratione curandi Bubonis, atque Carbunculi pestilentis. Dantisci 1599. 4. it. Francofurti 1603. 8.

1598† Ulyssipone 1500000 homines Peste atrocissima periisse dicuntur. LEBENWALDT P. II. Cap. c. p. 139. Exaggerationem decuplo longe majorem, immo nimiam, si vel de universo Portugalliae Regno intelligatur, nemo non animadvertit.

† AUGENII de MONTE SANCTO, Libri IV. de Modo praeservandi a Peste. (Latinis reddit.) Lipsiae, 1598. 8.

† LEBSELTTER, JAC. de Ratione praeservandi a Peste. ibid. eod.

† GOMEZ, MART. Tract. de Praeservatione a Peste. Pampelonaë 1598. 8.

† EJUSD. Consilium de Peste. ibid.

† HEDENI, ERASMI, Admonitio de Contagione & infectione pestifera. Lipsiae, 1598. 4.

† CARILLO, ALPHONS. de Peste. Matriti, eod. 8.

† ZEISIUS, MATTHAEUS, (Marchi-
cus,) de Causis & Periodis pestilentium
Morborum. Francofurti eod. 4.

† J. Sp. v. H. auserlesenes Regiment in Pest-
zeiten. Erfurt 1568. 8.

† FINCELII, JOAN. Tract. de Peste.¹⁵⁹⁷
Vitembergae 1597. 8. vid. MARTINI LI
PENII, Biblioth. real. medic. Rubric. PE-
STIS.

† MARTINEZ de LEIVA, MICII. Re-
media & praeservationes contra Pestem. Ma-
triti eod. 8.

† RIVETTI, GEORGII, (Bononiens.)
Tract. de Peste, Exanthematibus, Anthraci-
bus etc. in Latinum ex Italico translatus a
THOMA AUBEL. Coloniae eod. 8.

† PINCIER, JOH. Berichte, wie sich in
Pestzeiten zu halten. Siegen 1597.

† BAUHIN, JOH. Bericht, wie sich in
Pestzeiten zu verwahren. Mömpelgard 1597. 8.
Marpurg 1607.

Epidemia tunc temporis quasi nova pror-¹⁵⁹⁷
fus, et inaudita, per Guesphaliam, Hassiam &
et inter accolae Rheni inferioris grassata,¹⁵⁹⁶

quam propriis **LEBENWALDTII** verbis describere juvat „ *Seltfame Seucht in Westphalen*
 „ *Hessen, und im kölnischen Gebiete, die Gri-*
 „ *belkrankheit genannt, oder Krampfsucht,*
 „ *oder zehrende Seuche: denn die Icho-*
 „ *res pestilentialia giengen den Nerven zu,*
 „ *da zog der Krampf die Glieder zusammen,*
 „ *darauf, folgten die Fraisz, Wütherung, Läh-*
 „ *mung aller Glieder, Krampf und Erschütterung*
 „ *auch die Schaffsucht und der Tod* “ Patet ex
 symptomatibus, morbum non fuisse veram
 Pestem, pro qua habitam ostendunt nonnul-
 la scripta sub an. 1597. citata, sed idem Epi-
 demiae genus, quod nostra aetate in pluri-
 bus regionibus revixit, et vernacula appella-
 tione *Kriebelkrankheit* venit, de quo vid.
 Auctores supra ad ann. 1772-70.

1596† Hamburgi Pestis; dubium tamen fuerit-
 ne alia magis Epidemia.

† a CASTRO, RODER. Tract. brevis
 de Natura & causis Pestis, quae an. 1596.
 Hamburgum afflixit. Hamburgi 1596. 4.

† COLUMBE, GERARDI, Libri II.
 Disp. medicar. de Febris pestilentis cogni-
 tione. Messanae. 1596. 4. it. Francos. 1601.
 ut & 1608. 8.

AMICI, DIOMEDIS, Liber de Mor-
bis communibus. Venet. 1596. 4.

† TREVISANI, ANDR. Tract. de Cau-
sis, natura, moribus & curatione pestilen-
tium Februm. Mediolani 1595. 4.

ERASTI, THOM. Disp. de Contagio;
in Volumine Disp. & Epist. medicar. edi-
to Tiguri 1595. 4.

† OLAI, PETRI, (Aarhufiens.) Oratio
de Febribus pestilentibus. earumque causis
& symptomatibus. Herbonae 1594. 4.

MERCATI, LUDOV. (Hispani) Libel-1594
lus de essentia, causis, signis & curatione
Febris malignae, in qua maculae rubentes,
similes moribus pulicum erupere Basileae
1594. 8. qui Libellus de Febre puncticulari
iunctus etiam habetur VIDI VIDII, (Flo-
rentini,) Libris VIII. de Febribus. Patavii
1595. 4.

† Atrox Pestis in Anglia, memorante LE-1593
BENWALDTIO.

CHIOCCI, ANDR. Psoricon s. de Sca-
bie Libri II. in quibus de Contagii natura,
Siderum vi &c. agitur. Veronae 1593. 4.

1591 Romae Pestem, vel contagium potius ex fame natum 6000 homines vita privasse, e SPONDANO, KIRCHERUS & LEBENWALDTIUS referunt.

† de SAXONIA, HERULIS (Medicinae pract. Prof. Patav.) Disp. de Phoenigmorum usu in Febre pestilenti. Patavii 1591.

ROBORETUS, OCTAV. de Peticulari Febre Tridenti an. 1591. publice grassante. Tridenti 1592. 4.

1590† de CARMONA, JOAN. Praxis ad curandam cognoscendamque Pestilentiam; annexa EJUSD. Tract. An Astrologia sit Medicis necessaria? Hispali 1590. 8.

† ERASTI, THOMAE, Epistola de quibusd. Quaestionibus ad curationem Pestilentiae pertinentibus; inter varia EJUSD. Opuscula. Francof. eod. fol.

† HEMMINI, N'COL. Antidotum adversus Pestem. Servestae eod. 8.

† FORESTI, THOMAE, Regimen Pauperum contra Pestilentiam, Fluxum ventris dysentericum &c. Rothomagi eod. 4.

Romae saevam Pestem extemplo sternu-
tantes praesertim peremisse legimus *Wiener.*
Pest.

Pestbeschr. p. 58, manifesto sphalmate typographico, S. Gregorii M. Papae Ecclesiam illo tempore moderantis simul fit mentio, sub quo idem accidisse Romae annis 590 & 91. coaevi testantur.

† SARACENI, IANI, ANTON. *Commen-* 1589
tar. de Peste- Lugduni 1589. 8.

† OCYORUS, TARQUIN. de XXV.
Radicibus Pesti resistentibus. Argentor. eod. 8.

De Morbis anni huj. epidemicis vid. FO- 1588
RESTI *Libr. VI. Obst. supra ad ann. 1602.*
cit.

VALLESII, FRANC. in Libros HIPPO-
CRATIS de Morbis popularibus *Commen-*
taria. Coloniae 1588. fol.

† THOMASII, FRANC. *Tract. de Pe-* 1587
ste. Romae 1587. 8.

† ELLINGER, ANDR. (Jenens.) *Con-*
silium de Praeservatione & curatione Pestis.
Lipsiae 1587. 4. (quod Germanico idiomate
scriptum esse refert PASCHALIS GALLUS
Biblioth. med. p. 328.

FLORIUS, MARC. ANT. de Ma-
lis epidemicis. *Ferrariae* 1587. 8.

1586† Pestis in Hungaria, Austria aliisque regionibus, ut & Morbi epidemici ex fame in Italia & Belgio. LEBENWALDT.

† ALEXANDER, FRANC. de Peste, Augustae Taurinor. 1586.

† BERGENSIS, GERARDI, (Med. Antorfini,) Liber de Peste praeservatione. Antverpiae eod. 8.

† SALII, PETRI, (Diversi, Med. Faventini) Tract. de Febre pestilenti, & Curationes quorund. particularium Morborum, quorum Tractatio ab ordinariis Practicis non habetur; (juxta nonnullos paullo ante Bononiae editus.) Francof. 1586. 8. it. Harderovici 1656. 8.

† SEBIZII, M. Consilium de Peste, Augustae 1586. 8. (Germanica lingua scriptum & evulgatum esse tradit P. Gallus l. p. 339.)

1585† CRATO • CRAFTHEIM, JOAN. (Vratislaviensis, trium Imperat. Medicus) scripsit Germanica lingua Praeservationem contra Pestem, quomodo ea cognosci & curari debeat, quo Libello Pestilentem Febrem putridam ab ea, quae Contagione oritur, discernenti hujus sententiae suae
vin.

vindicias agere necessum fuit Assertionem Latino sermone elaborata. Francof. 1585. 8.

† MOLLER, JAC. Tract. de Peste. Is-
leebii 1585. 4.

† CAPELLANI, JOAN. Consilium de
Peste, in JOAN. FERNELII Libro consi-
lior. medicinal. Parisiis 1585. 8. it. Francof.
1585. ut & Hanoviae 1607. 4.

† de GLAUBITZ, Mich. Lib. de Peste.
Moguntiae 1585. 8. (German. sermone, ut
perhibet PASCH. GALLUS l. c. p. 339.)

† SCHROETER, JOAN. Brevis adum-¹⁵⁸⁴
bratio contagionis & Pestis. Jenae 1584. 4.
vid. MART. LIPENII Bibl. med. Rubr.
PESTIS.

† SCHOENFELD, VICTORIAN, Consili-
um wider Rubr, und Pestilenz 1584.

Epidemiae in pluribus regionibus frequen-¹⁵⁸²
tes, verno quidem tempore cum pulmonum
affectu quasi venenoso suffocantes, aestate
vero calidissima & extra modum sicca dysen-
teriae, ad finem anni usque continuae, haud
paucis hominibus, maxime juvenibus mortifi-
ferae.

DON-

† 1538 DONZELLINI, HIERONYMI, Commentarius de Peste, ex Italico sermone in Latinum translatus a JOACH. CAMERARIO, Patre. Noribergae 1583. 8.

† CAMERARII, JOACH. (Fili) Synopsis quorund. Commentarior. de Peste, Auctoribus ALIQUOT MEDICIS. ibid. eod. 8.

† DUVAL, BALTHAS. de Pestis curatione. Parisiis 1583. 8.

† FORNENISII, ANTON. Tract. de Peste, ejusque curatione. Basileae eod. 4.

† GRAVII, LUDOV. Theses de Peste. Heidelbergae eod. 4.

† IMSENI, PHILIPPI, Tract. de Peste, in usum tenuioris fortunae hominum conscriptus. Argentinae 1583. 8. (eadem lingua, secundum EUND. p. 340.)

† NITHEIMER, JOAN. JAC. de Praeservatione & curatione Pestis. ibid. eod. 8. (etidem Germanice, prout refert GALLUS l. c. p. 332. & 335.)

† RODII, JOAN. (secundi, Racusani, Admonitio de Peste- Erfordiae eod. 8. (Et hanc Germanica lingua publicatam testatur GALLUS p. 336.)

† SCHROETER, JOAN. de Praeservatione & cura Pestis. Lipsiae 1583. (Germ. idiomate, ut refert ID. p. 336.)

† Servera in Principatu Anhaltino Pestis. 1582

SCHOENBORN, LAURENTII, Dialogus de Peste, ab eo grassante ibidem peste anno 1582. scriptus. Vitembergae. 1613. 8.

† FINCELII, (Vinariens.) Institutio de praevidenda Peste; additis aliquot Secretis Medicinae. Lipsiae 1582. 18. Germanico sermone exarata & inscripta: *Von der Pestilenz notwendiger Unterricht.*

† am WALD, GEORGII, Tract. de Terra sigillata a se inventa, quomodo ea Pesti, venenis, & variis Morbis adversetur. S. Galli 1582. 4. (Operibus Germanice scriptis adnumeratur a PASCH. GALLO l. c. p. 330.)

† EWICHII, JOH. Libri II. de Officio fidelis, et prudentis Magistratus tempore Pestilentiae. Neapoli Nemetum 1582. 8.

† VENETI, MICH. Comment. de Morbo pestilenti. Smalcaldiae eod. 8.

1582† Die Pestilenz, ob sie eine anfällige Seuche
 & sey? und wie fern ihr ein Christenmensch weichen
 1581möge? zwei Fragen. Basel. 1582,

† BRUNNER, BALTHAS. Ratio prae-
 cavendi Pestem. Lipsiae 1581. (Lingua Ger-
 man. exarata, teste PASCH. GALLO l. c.
 p. 328.)

† GRAVII, LUDOV. (Practicae Med.
 Prof. Heidelb.) Lib. de Pestis praeservatione,
 et curatione, et de Medicamentis ad id com-
 paratis in Pharmacopolio Heidelbergensi. Hei-
 delbergae 1581. 8. (pari modo in numerum
 Libror. Germanice scriptor. relatus ab Eodem
 p. 338.)

LOPEZ s. LUPEI de CORELLÁ AL-
 PHONSI, (Navarr.) de Morbo pustulato
 Liber unus. Valentiae. 1581. 4.

PALLADII, PETRI, breves Interpre-
 tationes VI. Libr. HIPPOCRATIS de Mor-
 bis popularibus; extat inter Medicos anti-
 quos Graecos, quos edidit Latina interpre-
 tatione JULIUS PAULUS CRASSUS. Basi-
 leae 1581. 4.

† In Aegypto quingenta hominum millia
 Pestem sustulisse refert PROSPER ALPI-
 NUS de Medicina Aegyptiorum, cujus operis
 Li-

Libri IV. prodire Venetiis 1591. 4. Paris
1645. 4. it. Lugduni Batavor. 4.

Post algidissimam hiemem, fruges terrae¹⁵⁸¹
copia murium perditas, Austrum porro ca-
lide humidum, canicularium tempore succes-
sit Boreas, per universam Europam, quin
& in aliis Orbis partibus Epidemiae multis
exitiales, aliis vero recuperata jam valetudi-
ne adhuc noxiae grassatae perhibentur a LE-
BENWALDTIO his verbis: „ War ein sehr
„ kalter Winter mit Gefrierung aller Wässer;
„ die Menge Mäuse verderbten alle Feldfrüchte,
„ giftige Seuchen schlichen die ganze Welt durch
„ mit Steckkatarren, welche die Boheimischen
„ Schafgift, Schafbusten, Schafkrankheit, Lungen-
„ sucht, Hirnweh genannt. Vorher bliesen miltägige
„ Winde, warm und feucht; in den Hundstagen
„ folgten Mitternachtwinde; gegen den Herbst
„ schlich diese Krankheit durch ganz Europa,
„ und fieng an mit einem trocknen Husten und
„ Heiserkeit, darauf folgendem schweren Athem,
„ Erbrechen des Magens mit einer corrupirten
„ faulen Galle, mit Schwachheit des ganzen
„ Leibes, Stechen in Gliedern, Kopfschmerzen
„ Aberwitz, und anderen schweren Zufällen, da-
„ von viel starben, welche aber davon kamen,

1580,, denen blieb eine Husten, und immerwährende
,, Heiserkeit.“

SPORISCH ab ORTENBACHAU, JO.
Tract. de Febre epidemia anni 1580; editus
cum Idea Medici. Francofurti 1582. 8.

STENGEL, IUC. de Natura, causis, &
curatione Morbi epidemici. Augustae Vin-
delic. 1580. 4.

† PORTI, ANTON. Libri III. de Peste.
Venetiis 1580. 4. it. Romae 1585.

† le PAULMIER, J. de Praeservatione &
curatione Pestis. Caëni 1580. (Utrum Gal-
lico an Latino sermone, mihi non constat.)

† SIGISMUND, JOH. (*Medikus zu Schweid-
nitz,*) *Görlitzer in der Pestzeit. Wittenberg 1580.*

WIERUS, JOAN. de Tussi Epidemia an.
1580; cum EJUSD. Tract. de Morbis in-
cognitis. Francof. 1583. 8. qui & ibid. an.
1599. 8. Germanico idiomate prodiit sub ti-
tulo: *Arzneybuch von etlichen unbekannten Krank-
heiten.*

1579† MASSARIAE, ALEXANDRI, (Pra-
xeos med. Prof. Patavini,) Libri II. de Pe-
ste. Venet. 1579. 4

QUER-

† QUERNTENI, s. QUERTENI, JOACH. Liber de Praeservatione & curatione Pestis. Erfordiae 1579. 4. (German. lingua publicatus, ut refert PASCH. GALLUS l. c. p. 334.)

† CHRISTIERNUS, JOAN. Qua ratione vita instituenda tempore Pestis. Slesvici¹⁵⁷⁸ 1578. 12.

† NEESSEN, JOAN. de Praeservatione Pestis & alior. accidentium. 1578. 4. (Libellus Germanicus juxta GALLUM p. 336.)

† CAROLI ARCHIDUCIS Constitutio¹⁵⁷⁷ edictalis circa Pestem pro Ducatu Styriae. LEBENWALDT.

† ALPHANIUS, FRANCISC. (Salernitan.) de Peste, Febre pestilentiali, & Febre maligna, de Variolis & Morbillis, quatenus nondum pestilentes sunt. Neapoli 1577. 8. it. Hamburgi 1618. 4.

† AUGENII de MONTE SANCTO, HORAT. Libri IV. de Modo praeservandi a Peste. Firmii 1577. (Italico sermone.)

† von BODENSTEIN, ADAM, philosophischer Rathschlag die Pest zu kuriren, Basel 1577. 8.

1577† DONZELLINI, HIERON. (Med. Veneti,) Commentarius de Praeservanda & curanda Peste. Venet. 1577. (idiomate Italico.)

† GABRIELLI, ANDR. Opus de Peste, (locupletissimor. Auctorum praesidio roboratum-) Bononiae 1577. 4.

† HEURNII, JOAN. (Med. Prof. primar. Lugd. Batav.) Liber de Peste. Lugduni Batav. 1577. it. 1600. 4. nec non EJUSD. Operum Tomo II. Lugduni Gallor. 1658. fol.

† MARINELLUS, JAC. de Peste & pestilenti Contagio. Venet. 1577. 4.

† MERCATI, MICH. (Med. Rom.) Commentarii de Peste. Romae 1577. (Italica lingua.)

† PISANELLI, BALTHAS. (Med. Bononiens.) Commentarius de Peste. Romae eod. an. (eodemque idiom. juxta GALLUM p. 349.)

† TRUNCONII, JAC. Libri IV. de Peste & pestilente Morbo. Florentiae 1577. 4.

† WARWICK s. VARVICHUS, JOAN.
(Med. Dan.) de Pestilentia. Hafniae eod.

PALMARII, JULII, Libri VII. de Mor-
bis contagiosis. Lutetiae 1577. & 1578. it.
Francof. 1601. 8. ut & Hagae Comitum
1664.

† Mediolani, Patavii, Venetiis, & alibi, 1577
praecipue in Italia Pestis, cujus contagium &
Venetiis Medicos inscios, ipsismet illaesis, 1576
transtulisse autumat GARNERUS. Venetiis
anno 1576. stragem 60000 hominum factam,
narratur in MANNAGETTAE & DE SOR-
BAIT *Pestordn. p. 19. der Wienerpestbeschrei-
bung &c.*

Constitutiones, Leges & Edicta quaedam-
Pestis tempore Venetiis & alibi annis 1576.
& 77. publicata, ex versione JOACH. CA-
MERARII, Filii; prodierunt cum HUIUS
Synopsis de Peste. Noribergae 1683. 8.

† MERCURIALIS, HIERON. (Med.
pract. Prof. Patav. dein Bonon.) Lectiones
de Pestilentia, (in quibus tam de Peste in
genere, quam speciatim & praecipue de Veneta
& Patavina tractatur.) Venet. 1577. ibid. 1601.
4. & in EJUSD. Opusculis selectioribus. ibid.
1644. fol.

1577† GARNERI, GEORGII, Liber de Pe-
 & ste, quae grassata est Venetiis. a. 1576. &c.
 1576 ex quo Opere majori desumta est EJUSD.
 Epitome s. Brachylogia Loimodes. Bruntru-
 ti 1610. 8.

† CENTURII de HORTENSIIS, AS-
 CANII, Libri V. in quibus exponuntur om-
 nes observationes, constitutiones, Ediſta pub-
 lice proposita, atque alia plurima, quae
 contigerunt in Mediolanensi Peste ann 1576.
 & 77 diligentissime collecta. Venetiis 1589.
 4. (Italico sermone, secundum PASCH.
 GALLI Bibl. med. p. 349.)

† RINCII, CAES. Disp. de Peste Medio-
 lanensi, quae anno 1577. Urbem afflixit;
 inserta JOACH. CAMERARII Synopsi, ci-
 tatae ad a. 1583.

1576† GLISSENTIS, ANTON. (Brixiens)
 Traſt. de Causis praeparantibus Corpus hu-
 manum ad corruptionem pestilentem hujus
 anni 1576. itemque generantibus Pestem, &
 illam saevioſem reddentibus. EJUSD. Tr. de
 Ratione victus & observandis ad praeserva-
 tionem necessariis tempore Pestis anno 1576.
 it. EJUSD. Responsio pro priori Traſtatu de
 Causis Pestis ad Apologiam HANNIBALIS
 RAIMUNDI, Veronensis. 1576. (Tres hos
 Li.

Libellos Italico sermone scriptos refert GAL-
LUS p. 349. Bibl. med.)

. SO MMENTII, THOMAE, Tract de 1576
Morbis, qui per finitimos Populos grassan-
tur, & num ad pestilentes referendi sint &c.
Cremonae 1576. 4.

+ STABILIS FRANC. Defensio ' contra
nonnullos, qui asserunt, Pudendorum inflam-
mationem non esse Pestis signum. Venet.
1576. 4.

+ GRATIOLI, ANDR. Commentarii
de Peste, de natura, causis & curatione il-
lius, una cum Catalogo omnium temporum,
in quibus memorabiles Pestes extiterunt. Ita-
lice: Discorso di Peste, di M. ANDREA
„ GRATIOLO, di Salo, nelquale si con-
„ tengono utilissime speculationi intorno alla
„ natura, cagioni, e curazione della Peste,
„ con un Catalogo di tutte le Pesti piu no-
tabili de tempi passati. " Venetiis 1576. 4.
His adjunctus est:

+ FERRI, SALADINI, (Ascolani) Tract.
antea non editus de Peste, Italico sermone
redditus a SALUSTIO VISCANTI. ibid.
eod. 4. (de quo posteriori vid. infra sub
ann. 1448.)

† JORDANI, THOM. (a Clausenburg, Med. Moravi) Pestis Phaenomena, s. Exercitatio de iis, quae circa Febrem pestilentem apparent. Francofurti 1576. 8.

† SIMONII, SIMONIS, (Lucensis, Medici in Moravia,) Artificiofa curandae Pestis Methodus, Libris II. Lipsiae eod. 4.

† WOLFII, HENRICI, (Med. Noriberg.) Tractat. de Peste. Argentorati eod. (idiomate Germ. scriptum refert GALLUS Bibl. med. p. 331.)

1576† Mediolani Pestis, cui expositus fuit
& LUDOV. SEPTALIUS, ejus Libros V.
1575 de Peste & pestiferis affectibus vid. supra ad
a. 1622. conf. BALLONIUS Epidem. Lib. II.

† Venetiis quoque Pestis. vid. Auctores ad ann. 1577. & 76.

† Mantuae Pestis atrocissima.

† SUSIO, GIOV. BATTISTA, Libro del conoscere la Pestilenza, dove si mostra, che in Mantova non è stato male di simil forte l'anno 1575, né s'è ragione valmente potuto predire, che vi debbe essere la seguente prima vera. Mantova 1576. 4. Latine: SUSIUS JO. BAPT. de Peste. Mantuae, eod. 8. PA-

† Panormi, alibique in Sicilia Pestilens & contagiosus Morbus.

† INGRASSIAE, JOAN. PHIL. (Promoted. Regni Sicil.) Liber de Pestifero & contagioso Morbo affligente Panormum & alia loca vicina ann. 1575 & 76; una cum Modo tam praeservandi, quam curandi se ab ista lue. Panormi 1576. Italico sermone editus; dein Latinis redditus & inscriptus: Brevis Methodus curandi Contagium, quod ann. 1575. & 76. Panormum & loca vicina invasit. Panormi 1576. it. in JOACH. CAMERA-RII Synopsi &c. de qua ad a. 1583.

† Pestis in Belgio, qua obiit CORNE-1575 LIUS GEMMA, celeb. Medicus Lovanien- sis hoc ipso anno, quo Plantinus, Typographus Antorfinus, sequentes Ejus Libros typis excudit elegantissimis.

† GEMMA, CORN. de Raro genere epidemicae Febris ac pestilentis; quod Opusc. prodiit cum *Ejusd.* Libris de Naturae divinis characterismis. Antverpiae. 1575. 8.

† IDEM, de ulteriori Transmutatione Febris pestilentis in Pestilentiam veram etc. Et hic libellus extat cum iisd. Libb. de Nat. div. char.

† 1575 TRINCAVELLI, VICTOR. (Med. Profess. Patav.) Tract. de Febre pestilentia-
li, junctus *Ejusd.* Explanationibus in GALE-
NI Libr. de differentiis Februm. Venetiis,
1575, fol.

† WERNER, JOH. *Pestregiment. Witten-
berg* 1575. 4. *Leipzig.* 1590.

† SCULTETI, BARTHOL. Tract. de
Origine Pestis, et ejus curatione ex PARA-
CELSI Libris concinnatus. Basileae 1575. 8
(German. lingua, ut refert, Gallus l. c. p.
329.)

*Bericht von der ungarischen Krankheit, Blat-
tern, und Ruhr. Wien* 1575. 4.

1574 Pestis apud Fribergenses in Misnia men-
tionem faciunt ARNOLD. KARNER Lib.
de Peste s. *Pestbüchlein*, et ex hoc MAN-
NAGETTA et de SORDAIT, nec non
LEBENWALDT cum aliis. Si autem vel ma-
xime discesseris, a nonnullis parum verisimi-
libus, quae de ea narrantur, satis pa-
tet, aliam potius Morbi Speciem particula-
ris fuisse, quam proprio significatu Pestem.

In pluribus locis grassata hoc anno
Febris epidemica, Hemitritaea vel Semi
ter-

tertiana dicta, & pro pestilenti habita, multis omnino exitiosa, a CORN. GEMMA cit. Tr. de Rar. gen. epid. Febr. ut & a JOANNE SCHENCK a GRAFENBERG (Observat. medicar. rarior. Libb. VII. Friburgi Brisgoiae 1606. 8. it. Francof. 1609. fol. Lugd. 1644. & auctior opera LAURENTII STRAUSS, Francofurti 1665. fol.) observata ac descripta.

† *Regiment in Pestzeiten. Nürnberg 1574. 4.*

† STRUPPII, JOACH. Sitipotiamatechnia Antidotarii antitrimastigi, i. e. Medela trium extremor. Dei flagellor. &c. Francof. 1574. 4.

† DONZELLINI, HIERON. ficto nomine EUDOXI PHILALETHIS, Apologia pro Libello de Febre pestilenti. Venetiis 1574. 4.

TORRES al. TOREUS s. de TORO, ALOISIUS s. LUDOV. de Febris epidemicae & novae, quae vulgo *Tabardillos* & *Puntos*, latine *Punctularis* dicitur, Natura, cognitione, & medela. Burgis 1574. 8. it Valentiae 1591. 8.

CONRADINI, BALTHAS. Febris miscellanea Hungarica theriodes. Argentinae 1574. Extat quoque sub titulo: CONRADINI, BALTH. Lib. de Febris Hungaricae ejusq.

ejusq. symptomatum curatione. Passaviae
1595. 8.

1573† OCCONIS, ADOLPHI, (tertii hujus
nominis Medici Augustani,) Medicae Con-
clusiones XXX. de Peste, ad Quaestionem:
Num Lues, quae Pestis dicitur, necessario
habeat adjunctam Febrem pestilentem, vel
putridam, vel hecticam, ita ut vel contenta
cordis, vel ipsius substantia putreat necessa-
rio; EJUSDEMQUE & alior. Augustanae
Reip. Medicor. jurator. Consilium contra
Pestem. Augustae Vindel. 1573.

† DROËTI, PETRI, (Medici e Schola
Parisiensi,) Consilium novum de Pestilentia.
Parisiis 1573. 8. it. Argentorati 1576.

† REUSCH, JOAN. Methodus praeca-
vendae, & vitandae Pestilentiae. Lipsiae
1573. 8.

† THEODORI, JAC. (vulgo TABER-
NAEMONTANI,) Consilium pro pestilen-
tibus Febribus. Heidelbergae 1573. it. Fran-
cof. 1587.. Germanica lingua illud scriptum
asserit PASCH. GALLUS p. 333.

† FETTICH, THEOBALD, (eines Worm-
ser Med.) Pestregiment; adjecto Opusculo:

*Wahrer Bericht von den Ursachen des englischen
Schweifes. München 1573. 4.*

† Pestis per universam Poloniam. LEBEN-¹⁵⁷²
WALDT. it. MANNAGETTA & SOR-
BAIT. *Pestord. p. 8. & 9. der Wiener Pestbe-
schreib..*

† Pestis in Hungaria & Italia. LEBEN-
WALDT.

† Constitutionis edictalis circa Pestem pro-
mulgatae in Ducatu Styriae mentionem inji-
cit LEBENWALDT.

† MAGISTRAT. GUILIELMI, Isagoge
therapeutica de Pestis saevitia, ejusque cura-
tione & praeservatione. Venetiis 1572. 8.

† LONICER, ADAM, (*Med. zu Marburg
in Hessen,) Ordnung vor die Pestilenz. Frank-
furt am Mayn 1572. ebendasselbst 1576. 8.*

† Vehemens Pestis Cremnitii, & alibi in¹⁵⁷¹
Regione montana Hungariae. LEBENW.

Apththae malignae in Glossanthracem a-
beuntes, observante GUIL. BALLONIO su-
pra ad a. 1640. citato, qui & exhibet con-
stitutionem anni 1571.

DON-

† DONZELLINUS, HIERON. de Natura, causis, & curatione Febris pestilentis. Venetiis 1571. 4.

† SOVIROLII, GUILIELMI, Disp. brevis de Peste. Bononiae & Parisiis eod. 8.

1570† Pests Tridenti, Veronae, Venetiis, in qua Metropoli 10000 hominum mortui, nec non Mediolani, immo per totam grassata Italiam. KIRCHER & LEBENW. in Chronicis Pest. ad. h. a.

† Pro Styria Constitutionem edictalem ratione Pests eod. a. publicatam memorat LEBENW.

† VALDANII, IJOS. (Veronens.) de Theriacae usu in Febribus pestilentibus Liber I. Brixiae 1570. Lib. II. 1571. 4.

† CALZAVELIAE, VINCENT. Tract. de Theriacae abusu in Febribus pestilentibus. Brixiae 1570. it. 1586. 4.

CRUSERII, HERMANNI, Commentarius in HIPPOCRATIS Libr. I. & III. de Morbis contagiosis. Basileae 1570. 8.

1568† Pests alicubi locorum in Gallia. vid PALMARIUM ad a. 1577. citat. p. 503. & 507.

† FABRI, CLAUDII, Tract. de Peste. curanda. Parisiis 1568. 8.

† PISTORII, JOAN. Liber de Vera curandae Pestis ratione. Franc. eod. 8.

† JOUBERT, LAURENTII, (Delphi-¹⁵⁶⁷ natis, Med. Regii,) Liber de Peste. Lugduni 1567. 8. it. in EJUSD. Operum Tomo I. Francof. 1599. ut & 1645. fol.

† Vincariae (Weimar) in Thuringia Pe¹⁵⁶⁶stem grassatam esse, refert ARN. KARNER *Pestbüchel*.

† Lugduni in Gallia Pestem fuisse, discimus ex JULII PALMARII Opere ad a. 1578. cit.

In Exercitu Maximiliani II. Imperatoris ad Comaromium orta dicitur Febris ideo *Hungaricae*, vel *Castrensis* appellatione veniens. DAN. SENNFRT. Lib. de Febribus, quem vid. supra ad an. 1653. Praecipuorum hujus Morbi Observatorum, deque eodem Commentatorum nonnullos, jam sub diversis indicavimus editionum annis.

† STENGEL, LUCAE, Quaestiones tres. I. an Stibium s. Antimonium aegrotantibus citra noxam exhiberi possit &c. III. An Pestem

ne-

necessario subsequatur Febris? Augustae Vind.
1566. 4.

1565 Epidemiae frequentes. Hiemali quidem tempore ulcera externa in collo ac cervice; verno Angina intra triduum vel quatrimum lethifera; post Pleuritis pestilens, ante septimum diem exitialis. vid. JOAN. WIERI Medicar. Observat. rar. Lib. I. sub a. 1657. cit.

† GALLI, ANDR. Fascis de Peste, Peripneumonia pestilentiali cum Sputo sanguineo &c. Brixiae eod. fol.

† Hamburgi Pestis.

† BOKELIUS, JOAN. de Peste, quae Hamburgensem Civitatem an. 1565. gravissime afflixit. Henricopoli 1577. 8.

† ab ALTOMARI, DONATI ANTON. Tract. de Febre pestilenti; in EJUSD. Opp. omnib. Lugduni 1565. fol. it. Venet. 1574. ut & 1600.

† BATAVOLI, CHRISTOPH. Liber de Peste. In Monte Regali 1565. 8.

† BORGARUTII, PROSPERI, Tract. de Peste. Venet. eod.

† GRATAROLI, GUIL. Theses de Peste. Basileae. 1565. fol.

† GUINThERII, JOAN. (Andernaci,) Commentarius de Pestilentia, in IV. Dialogus distinctus. Argentinae eod. 8.

† HOLLERII, JACOBI, Lib. de Morborum curatione, de Febris, Peste &c. editus a DESIDERIO JACOTIO, Vanderopano, & CHRISTOPH. BURGENSE, Confolentaneo. Parisiis eod. 8.

† PROCEL, JOAN. THOMAE, (Caesaraugustani,) Curatio Pestis. Caesareae Augustae eod. 8.

† Pestem in Sabaudia, & confinia Galliarum & Helvetiae, nec non Londini grassatam variae Historicorum perhibent relationes.

† Basileae 7000 homines Peste necatos tradit WURSTISIUS s. WURSTEISEN Chronico Basileensi.

Ex intemperie & frequenti, eaque subitanea a Julio in Januarium usque mutatione aëris natam Peripneumoniam epidemicam quasi pestilentem cum sputo sanguineo aliisque symptomatibus septimo vel octavo die

plerisque mortifera, praeter ANDR. GAL-
LUM sub. a. 1565. citatum, describit quo-
que REMBERTUS DODONAEUS, (Med.
Caesar.) in Medicinalium Observatt. Exem-
plis raris. Colon. 1581. Harderovici 1621.
Conf. quoque Sauvages Nosol. Tom. I. p. 472.

† OSWALDT, CHRISTIAN, (Med. zu
Kostanz,) nützlicher Bericht, einem jeden in
der Pestilenz zu wissen. 1564.

† de ODDIS, ODDI, (Patavini Phy-
sici,) Libri IX. de Peste & pestiferorum af-
fectuum, causis, signis, praecautione, & cu-
ratione &c. Patavii 1564. it. Venet. 1570. 4.

† SIBYLLENI, PETRI, (Med. Egrani,)
Liber de Peste. Pragae 1564. 4.

† DESSENI a CRONENBURG, BER-
NARDI, Commentarius de Peste. Coloniae.
eod. 4.

† REUCHLINI, ERN. Amuletum con-
tra Pestilentiam. Magdeburgi eod. 4.

1563 † Londini una die 1800 homines Peste
occubuisse, refert MATTH. UNZER ad
ann. 1615. citat.

† CORNICII, JACOBI, (Embdani,) ad-
versus pestiferae Luis Contagia in Dialogi
formam redactum Prophylacterion juxta &
Alexiterion. Vormatiae 1563. 8.

FIE-

† FIERAE, JOAN. BAPT. (Mantuani,) 1562
Quaestionum de Pestilentia. Mantuae 1562.

† LONAEI - BOSCHII, JOAN. Liber de
Peste. Ingolstadii 1562. 4.

† PHAEDRONIS de GELEINEN, GEOR-
GII, (Rodochei Med.) Halopyrgice, s. Ja-
trochemica Pestis epidemicae curatio. Basileae
eod. Inferta quoque EJUSD. Opusculis iatro-
chymicis quatuor. Francof. 1611. 8.

† SNEBERGERI, ANTON. (Tigurini,
Cracoviae in Polonia Med.) Medica-
mentor. simplicium s. euporiston Pestilen-
tiae adversantium, & quomodo iis sit uten-
dum, brevis Institutio. Tiguri 1562. 8. it.
ex editione HENR. a BRA. Leovardii,
1616. 8.

† AJALAE, GABRIELIS, popularia Epi-
grammata medica: Carmen pro vera Medi-
cina ad Luem pestilentem &c. Antverpiae,
1592. 4.

† Pestis integro anno per Europam gra-
fata, si fides narranti habenda LEBEN-
WALDTIO. Certe Galliam, praesertim Lu-
tetias Parisiorum calamitate ista laborasse,
probat PALMARIUS sup. ad a. 1577. citat.
p. 503. & 507., ubi se ipsum superasse Pe-

stem testatur. Forte autem ad haec tempora, sin ad annos aliquot praecedentes referenda sunt, quae ANDR. GRATIOL. versus finem Commentariorum Italico sermone exaratorum de Peste (vid. sub a. 1576.) scribit, hodiernis, vel recentioribus ab isto anno septuagesimo sexto saeculi XVI. retro computatis, Pestem in Germania fuisse, e Russia primo in Livoniam, inde in Sarmatiam & Pomeraniam, tandem in Saxonicas, Misnicas, Thuringicas & Rhenanas terras translata.

FOESII, ANUTI, Liber II. HIPPOCRATIS de Morbis vulgaribus Commentariis VI. & Latinitate donatus. Basileae 1560. 8.

1559† Pestis Delphenensis in Belgio foederato. vid. PETR. FORESTUM sub a. 1602. citat.

1558 Multae diversae in terris ac regionibus Epidemiae, secundum LEBENWALDTIUM.

1557 Gutturis morbus epidemicus. Forestus Lib. VI. Observ. 1. Tom. 1. p. 188.

† PELLETTARI, JAC. Compendium de este. Basil. 1557. 8.

† ZOVELLI, PETRI, (Carmignolens.) Comment. de Pestilenti statu. Venet. eod. 8.

An. 1557. 1556, 55, 54. Pestem plu-1557
ribus in locis adeo saeviisse, ut ne suppete-
rent quidem, quorum ope humarentur mor-
tui. Utrum vera Pestis, an aliud fuerit epi-
demici Morbi genus, judicandum erit e
symptomatum descriptione, qualem exhibet
LEBENWALDT his verbis: „ Diese Land-
„ sucht war mit schweren Schmerzen des Haup-
„ tes, schwerem Athem, Husten etc. der Hals voll
„ Heiserkeit; der Auswurf nur Schleim; aber
„ es folgte Verlust aller Kräfte, aller Speisen
„ Verdrusz, Aengstigkeit des Herzens. Sobald
„ eine Person ergriffen ward, bekamen es alle
„ im Hause ohne Unterschied, grosz und klein,
„ Manns- und Weibspersonen: viel aber gena-
„ sen wieder; ausser die Kinder, welche schier
„ alle starben, weil sie die Brust durch den Aus-
„ wurf nicht reinigen konnten. “

† Pestis Venetiis. BOCHALINUS, 1556
JOAN. FRANC. de Causis Pestilentiae Ve-
netae. anni 1556. Venet. eod. 8.

† de BONAGENTE, VICTOR, de Pe-
stilenti statu, & Problemata decem de Peste.
ibid. eod. 8.

† AGRICOLAE, GEORG. (Med.) Li-
bri III. de Peste. Basil. 1556. it. Gissae,
1611. 8.

1555† Pēstis in Agro Erbacensi ad Franconiam
pertinente. KLEIN, LUDOV. GODOFR.
Tentamen physico - medicum de Aëre, aquis
& locis Agri Erbacensis, atque Breubergensis,
largi Odenwaldiae tractus, cum Praefat. Hi-
storica quaedam tradente, p. 112. Lipsiae,
1754. 8.

† Patavii Pēstis. LANDI, BASSIENI,
Tract. de Origine & causis Pēstis Patavinae
anni 1555. 8

† PASINUS, LUDOV. de Pestilentia
Patavina an. 1555. Patavii 1556. 8.

† FRACASTORII, HIERON. Libri III.
de Contagionibus & contagiosis Morbis; in
EJUSD. Opp. omnibus, quae prodierunt
Venetiis 1555. it. 1584. 4. nec non Tomis
II. Monspeffuli 1622. 8. ut & Genevae 1628.
it. 1637. 8.

† PICTORII, GEORG. (Curiae superio-
ris Alsatiae Archiatri,) Libri II. de Peste
& Papulis puerorum. Antverpiae 1555. 8.

1554† Atroce Pēstem in Hungaria, Transyl-
vania & vicinis Regionibus saevientem LE-
BENWALDTIUS ad FINCELIUM de Pro-
digiis provocans ejus fuisse scribit na-
turae, ut aegrotantes vehementia dolorum

ac-

acti dentibus lacerarint propria brachia & manus, alter quoque alterum invaserit; misereque occiderit. Num haec vera Pests?

† de MOLINA, RODERICI, Modus praeservativus & curativus a Peste. Granatae 1554. 8.

† MONTANI, JOAN. BAPT. Tract. de Febribus pestilentibus; in EJUSD. Opusculis, quae prodierunt Venet. 1554. 8. & Basil. 1565. 8.

EJUSD. Explanatio in HIPPOCRATIS Epidemior. Libri I. Sectionem 3tiam Venet. 1554. 8.

† In Gallia Narbonensi Pests, in qua 1558 fulminis instar tactos inter deambulandum & colloquia periisse homines, refert FRANC. VALLERIOLA in Observationibus, & Enarration: Medicinal. quarum Libri VI. prodire Lugduni 1554. & 1573. fol. 1589. & 1605. 8. Venet. 1555. 8. Simile quid scribit HIRON. MERCURIALIS supra ad a. 1577. & 76. cit. de Peste, quae hoc ipso tempore Patavii & Venetiis grassabatur.

† CAPITANEI, PETRI, (Dani,) Prophylacticum Consilium antipestilentiale Hafnienfibus datum anno 1553. extat in THO-

MAE BARTHOLINI Cista Medica Haf-
nienſi edita. Hafniae 1662. 8.

† DALECHAMP, JACOBI, Libros III.
de Peſte, Lugduni 1553. excuſos refert
PASCH. GALLUS Biblioth. med. p. 145;
qui tamen forte iidem CHALINII, quos
Latinitate tantum donavit.

† DRYANDRI, JOAN. Liber de Peſte.
Marpurgi 1553. (German. idiomate juxta
PASCH. GALLUM. l. c. p. 335.)

† KENTMANN, JOAN. Lib. de Peſte.
Dresdae eod. 4. & Vitembergae 1568. (iti-
dem Germanice ſecundum GALLUM p.
335.)

1552† Peſtis in Hungaria, Austria, aliisque
Germaniae partibus, & Italia admodum ſae-
viens, teſte PETRO, ANDR. MATTHIO
LO Commentar. in Libros VI. PEDAC.
DIOSCORIDIS de Mater. medic. (Venet.
1585. & 1598. fol. Baſil. 1574. fol.)

Peſtem in exercitu Caroli V. Imperat.
hiemali tempore in Galliae conſiniis agente,
& in obſidione Metenſi conſtituto, ex frigo-
re & fame natam in annum 1555. transfert
ANDR. GRATIOLI chronolog. Peſtium ſu-
pra ad a. 1576. cit. Sed male omnino. Sal-

tus enim est integri triennii, quantum ad expeditionem ipsam, quae incidit in annum 1552. Neque tunc cum Peste affligebatur numerosus iste exercitus, sed aliis Morbis aëris intemperie & victus penuria causatis, siquidem & plerique, qui in manus Gallorum inciderant, sanitati brevi post fuerunt restituti.

† CHALIN de VINARIO, RAIMUNDI, (Monspeliens.) Tract. de Peste, Latinis redditus a JACOBO DALECHAMP, Condomiense. Lugduni 1552,

† REGIUS, JOAN. BENEDICT. de Causis & curatione Pestilentiae. Cracoviae, 1552. 8.

† HENERUS, JOAN. de Tristissimo Pestilentiae malo. Parisiis 1551. 12.

† TEXTORIS, BENED. Ratio praecavendae & curandae Pestilentiae. Lugduni, eod. 8.

† CORNARIJ, JANI, (Zuicaviens.) Libri II. de Peste. Basileae eod. 8.

ESTEVE, PETRI, JAC. Comment. in HIPPOCRATIS Libr. II. Epidemior. Valentiae eod. it. 1582. 8.

1550† BAUSNER, (Med. Transylvani,) Tract.
de Lue pestifera. Cibinii 1550.

† *Wie maa sich zur Zeit der Pest fürsehen
soll. Wien 1550. 4.*

† URSINI, JOAN. de Peste, eaque Me-
dicinae parte, quae in victus ratione consi-
stit. Alexandriae eod. 4.

1549 PICTORII, GEORG. Tuendae sanitatis
ratio, VII. Dialogis per sex rerum non na-
turalium ordinem conscripta. Basil. 1549.

1548† FUMANELLI, ANTON. Liber de
Pestis curatione. Venet. 1548. extat quoque
inter EJUSD. Opp. varia. Tiguri 1557. &
Magdeburgi 1592. fol.

† GOUPYLI, JAC. Versio Graeca Li-
bri RHAEZAE s. RHASIS de Pestilentia,
cum Castigationibus, prodiit cum EJUSD.
Annotationibus in ALEX. TRALLIANI,
Libros XII. medicinales. Lutetiae Paris.
1548. fol.

1547† Peste mere verminosa totam ferme Ur-
bem Neapolin orbatam incolis tradit LEBEN-
WALDT.

† Constantinopoli Pestem quotidie 10000 hominum rapuisse, alii narrant, non sine exaggerationis suspitione.

† Tridenti Pestis I.EBENW.

† TORSCHILLUS, CHRISTIERNUS s.1546
CHRISTIANUS, (Morfianus, Med. Dan.)
de Causis & cura Pestilentiae; cum Praefatione JOAN. PAULI RESENII. Hafniae 1546. it. 1552. & 1619. nec non in Thom BARTHOLINI Cista medica Hafniensi. ibid. 1662. 8.

† VADIANI, JOACH. Consilium contra Pestem. Basileae 1546. 8.

† d' ASSONVILLE, GUIL. de Febre pestilenti. Parisiis eod. 8.

† VASSAEI, JOAN. Commentar. in Lib. I. III. & VI. Epidem. HIPPOCRATIS ibid. eod. fol.

† KUEFFNER, JOAN. (Trochorei Med.) 1544
Lib. de Pestis Remediis, ex antiquiss. Medicis excerptus. Ingolstadii 1544. 8.

EJUSD. Lib. de Vitanda & profliganda epidemica Contagione, una cum Tabula curativa. eod.

KEPSEK, SIXTI, Consultatio de Cau-
sis & Remediis Epidemiae s. pestilentis Mor-
bi Bambergensium Civitatem infestantis.
Bambergae cod. 4.

1543† FERDINANDI, JAC. (Bariens.) Lib.
de Regimine a Peste praeservativo. Craco-
viae. 1543. 8.

† RIFFUS, GUALTHERUS HERME-
NIUS, (Argentorat.) de Victus ratione, &
curatione tempore Pestis. Francofurti eod.
fol.

1542† GUINTHERIUS, JOAN. (Anderna-
cus,) de Victus, & medendi ratione, tem-
pore Pestilentiae maxime observanda. Argen-
tinae 1542. 8.

† a LACUNA, ANDR. (Hispani Segov-
iens.) Compendium curationis, praecautio-
nisque Morbi grassantis, Febris pestilentia-
lis. ibid. eod. 8.

† TORELLAE, CASP. de Aegritudine
pestifera & contagiosa nuper cognita Consi-
lium; in JOAN. BAVERII Libro Consi-
lior. de Morborum curationibus. ibid. eod. 4.

† Atrox Pestis Constantinopoli. KIRCHER
Eadem calamitate Germaniam quoque afflictam,
nec non maximam partem exercitus Caesaris
&

& copiarum Imperii in expeditione Hungarica adversus Turcas periisse, refert LEBENWALDT,

DAMIANI, TERTII, Lib. peri Hydro-nusu, (i. e. de Febre sudatoria, s. vulgo, Sudore Anglicano epidemico;) junctus EJUSD. Medicinae theoreticae. Antverpiae 1541. 4.

Pestis in Silesia, quam alii ad solum Op-1540
pidum Francoftenium in Ducatu Munster-
bergenfi restringunt; quin & ibi veneficii ma-
gis, quam contagii pestilentis naturam pro-
dunt, quae de ea narrat LEBENWALDT
Chron. Pest. ad h. a.

† BUSCH, SEBALDI, Regimen pro Pe-
stilentia. Erfordiae 1540. 4.

† MASSAE, NICOL. (Med. Veneti,) Lib. de Febre pestilentiali, petechiis, & morbillis &c. Venet. 1540. it. 1556. 4.

† Pestis grassata. LEBENWALDT. 1538

† EMERICI, FRANC. (Oppaviani, Med. 1537
Viennens.) Opusc. de Peste prodiit cum
EJUSD. Libro inscripto: Medicorum auxi-
lior. dexter usus, ad veram HIPPOCRATIS
& GALENI mentem. Noribergae 1537. 4.

FUCHS,

FUCHS, LEONARDI, Liber VI. Epidemior. HIPPOCRATIS Latinitate donatus, & luculentissima Enarratione illustratus. Basil. ibid. fol.

1535† BENEDICTI, ALEXANDRI, Liber de Pestilentiae causis, praeservatione, & auxiliorum materia; in EJUSD. Opere de Re medica. Venet. 1535. fol. it. Basil. 1539. & ex emendatione MARCI HOPPERI. ibid. 1572. fol.

† AGRIPPAE, HENR. CORNEL. Antidota contra Pestem, ad D. Theodoricum in EJUSD. Opp. Tomo II. Lugduni 1535. 8 it. cum PETRI POTERII Centur. Curatio- num & singularium Observ. Coloniae Agripp. 1625. 12.

† VICECOMITIS, MATTHAEI, (Me- diolanens. Med.) Regimen contra Pestem. Venet. 1535. 8.

1534† GENGGERI, JAC. Consilium de Pestis regimine, praeservatione, & cura. Augustae Vindelic.

1533† Pestem grassatam, eodemque tempore famem, exundationes, terrae motus, & alias calamitates hominibus funestas narrat LE- BENWALDT.

† Pesti in Lusitania, inprimis Ulyssipone.¹⁵³¹
 GEORG. AGRIC. Lib. de Peste sup. ad a.
 1556. cit. & GRATIOLI Catal. Pest. quem
 v. sub a. 1576.

SCHILLER, JOACH. (Herderens. Germ.)
 Liber de Peste Britannica. Basil. 1531. 8.
 junctus ALEX. BENEDICTI Libro de Peste.

Annis 1531. 1530 & 29. per Italiam
 & Germaniam grassatae Pestis mentio fit
 Chron. Pest. LEBENWALDTII. Intellexis
 se videtur Sudorem epidemicum, qui An-
 glici nomine venit.

BENEDICTI, JOAN. Regimen de No-¹⁵³⁰
 vo & prius Germaniae inaudito Morbo,
 quem passim Anglicum Sudorem, alii *Gur-
 geationem* appellant. Cracoviae 1530, 8.

† Pestis in Hungaria & Germania, Soly-¹⁵²⁹
 manno illam devastante nata, ut opinatur
 GRATIOLUS. Inter Germanos autem Fe-
 brem quandam sudatoriam, sive Sudorem epi-
 demicum Anglicum in Belgio, & in Provin-
 ciis Germaniae Rhenanis tunc grassantem,
 multosque subito perimentem minus recte pro
 Peste reputatum esse, ex ejusd. GRATIO-
 LI aequae, ac ex AGRICOLAE aliorumque
 relationibus patet. De quo Epidemiae ge-
 ne-

nere, praeter eos, quos jam proximis sub annis indicavimus, adhuc sequentes isto aevo praedium subierunt Commentarii.

CASTRII, JAC. (Hasebrocani,) Epistola ad Medicos Gandenses de Sudore epidemiali, quem Anglicum vocant, Antverpiae 1529. 8.

FRISII, JOAN. Sudoris Anglici, exitialis, pestiferique Morbi, ratio, praeservatio, curatio. Argentinae eod. 4.

COMITIS a NEVENARE, HERMANNI, item RIQUINI SIMONIS de Novo hactenusque Germaniae inaudito Morbo, Hydropyretu, i. e. Sudatoria Febre, quam Sudorem Britanicum vocant, Judicia, II. Epistolis inter se explicata. Coloniae Agripp. 4.

NIDEPONTANI, JOAN. Liber de Sudore Anglico. Argentorati eod. 4.

RIQUINI, SIMON. Lib. de Hydropyretu s. Sudatoria Febris curatione. Colon. Agripp.

Vid. quoque de hoc Sudore Anglico SYLVII, JAC. (Med. Parisiens.) Opp. Medicor. Partem IV. Coloniae Allobrogum (s. Genevae) 1630. fol.

† **RHAZAE s. RHASIS, ABUB.** (cogno-
mento **EXPERIMENTATORIS,**) Liber de
Pestilentia, ex interpretatione **GEORG. VAL-**
LAE in lucem prodiit cum **PSELLI** Libris
II. de Viſtus ratione. **Bafil. 1529. 8. it. e Grae-**
co Latinis redditus a NICOL. MARCHEL-
LO. Venet. 1555. 4.

Totam fere Italiam Peste affectam fuiſſe, 1528
ſcribit **ANDR. GRATIOLUS.** Testimoniis
autem **HIERON. FRACASTORII** Lib. II.
Cap. 7. Operis ſupra ad a. 1555. citati &
GEORGII AGRICOLAE, nec non **FRAN-**
CISCI GUICCIARDINI *Historiar. ſui tem-*
por. Libro XIX. quantum ad cauſas calami-
tatis hujus attinet, uſus ſatis prodit, frequen-
tes & ſubitaneas aëris mutationes, copioſas
exundationes, aliaque inde incommoda occaſio-
nem dediffe Febribus malignis epidemicis,
ſtragique per easdem pluribus in locis factae.
Nec erat Pestiſ, ſed Morbus epidemicus,
quo tollebantur 21000 milites Galli ex hiſ,
qui Neapolin obſidebant. **MATTH. UNZER**
de Lue peſtif. quem v. ſub a. 1615.

ULSTADII, PHILIPPI, *Traſt. de Epi.* 1526
demia. **Bafil. 1526. 4.**

† An. praeced. a 1523. inde Peſtem Vin- 1526
dobonae, Norimbergae, Auguſtae Vindeli-
L cor,

cor. & Ulmae saevisse ; Mediolani vero centena hominum millia ejusdem furore extincta esse , narrat **LEBENWALDT**.

1525† Pestis circa ostia Padi nata fertur e putrefactione cadaverum Bello Mediolanensi occisorum , quae in fluvium projecta & ad mare pervenientia hujus aestu littori redebantur. **AGRICOLA & GRATIOLUS**.

1524† Hoc triennio continuo vehemens Pestis
1523 in multis Italiae locis , praesertim Romae ,
 & ubi neglectis, vel nimis tarde adhibitis iis,
1522 quae progressum impedire potuissent , cautionibus maxime saeviit anno 1524. **GUICCIARDINUS** Hist. Lib. 11. & 12. **GRATIOLUS** Catal. Pest.

1523† a **LUCERIA** , **LUDOV.** Lib. de Tueda , praesertim a Peste , integra valetudine , deque ejus morbi Remediis. Tolosae 1523. 4.

1522† **PAYER** , **WENCESLAI** , (de Cubito,) Consilium de Peste , junctum **EJUSD.** Tract. de Thermis Caroli IV. Lipsiae 1522. 4. it. 1614. 8.

1521† **FERDINANDI I.** Constitutio edictalis circa Pestem pro Ducatu Styriae memoratur a **LEBENWALDTIO**.

† DECEMBRIS, AUG. Tract. de Cogni-
tione & curatione Pestis; junctus JOAN.
BAVERII s. de BAVERIIS Consiliis de Mor-
bor. curationibus. Papiæ 1521. fol. it. Ar-
gentor. 1542. & 1593. 4.

† RUSTICI, PETR. ANTON. Tabulae
de Peste, Febri pestilenti &c. editae cum
iisd. BAVERII Consil.

† SALZMANN, D. H. *Ordnung wider die
Pest. Wien 1521.*

† STROMER, HENR. Observationes ad-1519
versus Pestilentiam. Lipsiae 1519. 4.

† FICINI, MARSILII, Liber de Epide-1518
miae morbo s. Pestilentia, ex Italico sermo-
ne in Latinum translatus ab HIERON. RI-
TIO. Augustae Vindel. 1518. 4. Genevae
1595. 12.

† BIEL, GABRIELIS, contra Pestem-1515
Sermo medicinalis, & de fuga Pestis Quae-
stio; inter EJUSD. Sermones de Tempore &
Sanctis. Hagenoae 1515. Antverpiae 1562. 4.

Pestis, sin verius epidemicus Morbus, ex-1514
fame ob diutinam obsidionem. PAUL. JOVI- &
US Histor. sui tempor. Part. I. Lib. 13. 1513

1513† BAYRUS s. de BAYRO, PETR. (Taurinens.) de Pestilentia, ejusque curatione per praeservativum & curativum Regimen. Taurini. it. Parisiis 1513. 8. nec non cum EJUSD. Tract. de Medend. corpor. humani malis. Basil. 1578. 8.

1511 Pestis, forte tantum Epidemia, decem circiter millibus hominum exitialis Veronae, Quam obsidebant Germani. GUICCIARDIN. Hist. Lib. X.

† Pestem eod. an. pluribus locis grassatam refert LEBENWALDT.

† Circa idem quoque tempus Constantino-
poli Pestis. FRACASTORIUS de Contag
Lib. III. Cap. 7.

1510† Pestes in Gallia grassabantur, praecipue Lutetiae. Venae sectiones & purgantia manifeste oberant: cardiaca tum alimenta, tum medicamenta prodesse experientia quam maxime testabatur. JUL. PALMARIUS de Morbis contagios. p. 503. & 507.

† Pestis hoc anno insignem hominum multitudinem subito abripiens, nullam tamen loci faciens mentionem, haec LEBENWALDTIUS prodit symptomata: Cephalalgiam

ve.

vehementissimam cum vertigine; carbunculos
admodum grandes sub auribus.

† VOCHS, JOAN. (Coloniens.) Opusc. 1508
de omni Pestilentia, & de diuturna Peste
Morbi Gallici. Magdeburgi 1508. 4. iterum
a JOAN. DRYANDRO editum Coloniae,
Agripp. 1537. 8.

† De Peste hujus anni speciatim agit 1507
VOCHS Opusc. cit. ad a. 1508. nec non
PETR. de BAYRO, cujus Librum indica-
vimus ad a. 1513.

† Impetus turbinis vehementiores, & gran- 1506
dines, terraeque motus secuta Pestis pluribus
regionibus communis, si fides habenda LE-
BENWALDTIO.

† Post intolerabilem Solis intemperiem, rei- 1504
que frumentariae penuriam tristissimam atrox
Pestis, juxta EUND.

† BEROALDI, PHIL. Lib. de Terrae 1508
motu & Pestilentia, Parisiis 1503. it. Ar-
gentor. 1510. 4.

† SALICETI, JOAN. Lib. de Pestilen- 1501
tia & ejus fuga. Tubingae 1501. 8.

MEMORIA PESTIUM

ET

EPIDEMICIARUM SAECULI

XV.

1500† Pests in Italia, praecedentibus exundationibus praegrandibus GRATIOLUS. Eadem in Germania, & per omnem fere terrarum orbem grassata. LEBENWALDT. Londini in Anglia 30000 hominum peremit. ID.

1499† PINTORIS, PETRI, Liber inscriptus: Aggregator sententiarum Doctorum omnium de praeservatione, & curatione Pestilentiae Romae 1499. fol.

1499 Exundatione Viadri, aliorumque fluviorum & nata inde aëris putredine orta dicitur Pests. LEBENWALDT. Verisimilius aliud Epidemiae genus.

Multo minus pro Peste verè tali habendus videtur Morbus epidemicus, a militibus Gallis, & stipendiariis Galliae Helvetis, sancta cum Arragonensibus pace, antequam naves in patriam reversuri conscenderent, otio-

sis & intemperantissimis, ebrietate praesertim contractus, autumnali aëre auctus, cadaverum insepulorum foetore gravior redditus, dein ad Arragonensem quoque exercitum transiens, quem describit PAUL. JOVIUS Hist. Part. I. Lib. 4.

† Pestis in Austria inferiori. *Chronicon* 1495
Mellicense.

† Juxta famem Pestis & Febres pestilentes. 1491
LEBENWALDT.]

† de TARANTA, VALESCI, (Proto- 1490
med. Reg. Gall.) Tract. de Peste & Epi-
demia. Lugd. 1490.

† Atrox Pestis in Anglia. KIRCHERUS 1489
ex NAUCLERO. Eadem quoque in Belgio sae-
viens Bruxellis circiter 30000 hominum in-
termit. LEBENW.

Hoc anno in Anglia quam maxime graf- 1486
satum dicitur illud Epidemiae genus, quod
Sudoris Anglici nomine venit, cujus tamen
initia referuntur ad a. 1483. utpote a quo
inde quinquies adhuc, semper quidem aestivo
tempore vel autumnali se manifestavit. E cen-
tenis hoc morbo laborantibus vix unum con-
valuisset ferunt, nec raro eandem personam
malo isto ter fuisse affectam. Transiit illud po-
stea

stea in Belgium, Galliam & Germaniam; Provincias inprimis Rhenanas invisit; ab anno tamen 1551. non amplius observatum. Potiores ejus aevi Scriptores huc pertinentes vid. supra ad a. 1531 -- 29.

1485† Pestem in Italia multis Urbibus & Oppidis innumeris peremtis funestam, sequentibus quoque annis continuata saevitia, Venetiis praesertim ab ineunte aestate, vehementius tamen autumnali tempore grassantem, nec hiemali cessantem, testimonio SABELLICI Decad. IV. Lib. 3. munitus refert GRATIOLUS

1484† FULGINATIS s. FULGINI, GENTILIS, alias SPECULATORIS, Ex positionum in AVICENNAM cum textu, Lib. V. contra Pestilentiam. Venet. 1484. fol. ibid 1566.

† ALBICI, (in Regno Bohemiae Physici, post Archiepiscopi Pragenses.) Praxis medendi; Regimen Sanitatis; Regimen Pestilentiae. Lipsiae 1484. 4.

1483 Mortifera lues in Italia & Germania, cujus intuitu Noribergae statutum, ut Urbe exportarentur extincti.

1482† Saeviit hoc anno in Gallia Pestis peracera, qua afflati dabant se ex tectis praeci-

cipites, aut in fluvium, aut puteos ruebant
ululantes. PHIL. BRIET. Annal. Mundi p.
780. edition. Vindobonens.

† Exundationem Tiberis, Padi, Danubii¹⁴⁸⁰
aliorumq. Fluviorum, submersa hominum &
bestiarum horrenda multitudine, secuta Pe-
stis. Secundum SEBASTIANI FRANK rela-
tionem GRATIOLUS.

† A mense Augusto¹⁴⁷⁸. Pests per¹⁴⁷⁹
universam fere Italiam, Florentiae circiter
150 homines quotidie mortuos, ferunt, Ve-
netiis triginta, & Brixiae Venetorum viginti
hominum millia toto grassantis morbi tempo-
re interemta. Brixiae initio Febris pestilen-
tis praeseferebat speciem; Medicis naturam
ejus minus recte callentibus, in contagium
abibat. MARSIL. FICINUS Libro ad a.
1518. cit. de Peste Cap. 2. 3. 23. GEO-
AGRICOLA Lib. sub a. 1556. de Peste. HE-
LIAS CAURIOLUS Chron. Brixiens. Hanc
Pestem jam anno 1477, ex principiis quidem,
quae nunc merito suspecta habentur, astrolo-
gieis praedixisse *Marsilium* istum *Ficinum*, se-
nem centenario majorem. refert LEBEN-
WALDT.

- 1475† Pectis in Italia exundationibus & foetore animalium putrescentium causam praebentibus, ut videtur GRATIOLO.
- 1471† Pectis atrox post calorem solito longe maiorem, siccitatem, agmina cicadarum devastantia, & procellarum violentiam. GRATIOLO. LEBENW.
- 1466† Parisiis 40000 hominum saevitia Pectis occubuerunt. MATTHAEUS UNZER ad a. 1515. cit.
- 1460 In Germania per tempus admodum breve Pectis naturae plane singularis viris tantum robustissimis exitio fuisse scribitur, saeminis parum, pueris adhuc minus. KIRCHER. Aliud Epidemiae genus, non Pestem significatu stricto intellexeris.
- 1453† Erfordiae in Thuringia Pestem 28000. hominibus interitum parasse, Exaggeratione sat manifesta narrat MICHAEL SAXO s. SACHS in Vita FRIDERICI III.
- 1450† Pectis in Italia, Germania, Gallia & Hispania, referentibus JUL. PALMARIO & GUIELMO RONDELET.
- 1450† ac praeced. 1449 & 48. Pectis per universam ferme Italiam adeo saeva, ut e centenis quibuscunque hominibus perpauci servassent.

vasse, scribantur vitam. BERNARD. CO-
RIUS Historia Mediolan. JOAN. TAR-
CHAGNOTA Istoria del Mondo Part. II.
Lib. 19. SALAD. FERR. Tr. seq.

† FERRUS, SALADINUS (Ascolanus,) 1448
hoc anno Librum de Peste elaboravit Latino
sermone, quem in Italicum idioma transla-
tum indicavimus sub a. 1576.

Quae de Peste hoc anno per omnem ter-1444
rarum orbem grassata leguntur in Catalogo-
Pestium LEBENWALDTIANO, vix meren-
tur fidem. Etenim NAUCLERI testimonium,
ad quod se refert, de gravi Pesti Eugenii IV.
P. M. temporibus totam quasi Europam af-
ficiente remota hac hyperbole magis ad ca-
lamitates annor. 1434, 38 & 39 quadrare
videtur.

† GAYNERUS, ANTON. (Papiens.) 1440
inter alios Libros postea Lugduni in lucem
emissos scripsit etiam de Peste.

† Basileae, ubi tunc celebrabatur Conci-
lium, Pestis, qua multi e Patribus ibi con-
gregatis, aliique viri insignes periere, teste
AENEA SYLVIO (posthaec sub nomine PII II.
Pontifice Max.) qui contagione ipsemet cor-
reptus convaluit, pestemque hanc singulari
descripsit libro.

1439 Pectis, quae verifimilius Epidemia tantum,
Brixiae Venetorum quotidie 70 circiter ho-
mines e vivis fustulit, fame caufata in Ur-
be hac obfella, cui addunt nonnulli aëris in-
temperiem. HEL. CAURIOLI Chron. Brix.
Tarchagnota cit. Lib. 19.

1438† Venetiis Pectis. GRATIOLI Catalog.
Pect. ad h. a.

Praecedens feptennium fertilitate, annonae-
que, & rerum omnium ad victum neceffaria-
rum caritate fumma notabile, annus hic exce-
pit admodum quidem fertilis, idem vero pe-
ftilenti, aliave mortifera lue ad vernum uf-
que tempus anni fequentis continuata, & mul-
ta loca depopulante valde triftis. Constantiae
4000 funerum, Bafileae autem quotidie 100
elata dicuntur. Aegrotantes, ex triduo
fomno expergefatti, mox in agone conftituti
erant. LEBENWALDT.

1435 In diverfis Germaniae regionibus Pectis
vel Epidemia adeo mortifera, ut Noribergae
decem millia extinctorum computarentur. *Idem*
Verifimillime fertilitas annorum praecedentium,
indeque nata famēs caufam praebuerant
calamitati.

† Pestis, sin verius Epidemia, qua in viis¹⁴³⁴
& campis incedentes subito procidebant, fa-
me causata. GEORG. AGRICOLA & ANDR.
GRATIOLUS.

† Brixiae Venetor. Pestis a fine mensis¹⁴²⁸
Martii usque ad finem Octobris sustulit 8000
hominum. HEL. CAURIOLUS.

† Pestis Neapoli. KIRCHERUS ex NAU-¹⁴²¹
CLERO.

† In Italia Pestis. Idem Eodemque teste¹⁴¹⁸
citato.

In Austria, Vindobonae inprimis & Neo-
stadii semestri continuo Epidemia permultis
lethifera. LEBENWALDT. Idem fuisse vi-
detur Morbus contagiosus, cujus in aliis Eu-
ropae partibus, praecipue in Gallia grassan-
tis descriptionem edidit PASQUIER libro: Re-
cherches de Maladies contagieuses. Cap. 24.

† Pestem grassatam Idem refert.

¹⁴⁰⁷

ME

MEMORIA PESTIUM

E T

EPIDEMIIARUM SAECULI

XIV.

1400† Pectis in Italia. GRATIOLUS Florentia triginta hominum millia abrepta putat juxta VOLATERANUM Sienae s. Senis illam saeviisse scribit KARNER Libro de Peste. Romae ingentem peregrinorum anni sacri saecularis causa tunc advenarum interiisse, legimus in Chronologia KIRCHERIANA.

1397† Pectis Genuae, immo per universam Italiam. Ex BLONDO, KIRCHERUS.

1394† Pectis in pluribus locis. LEBENW.

1391† Pectis, Eodem referente.

1382† Pectis in Europa & Asia vehementer grassata. RAIMUNDUS Lib. I. de Peste. JUL. PALMARIUS de Morbis contagios. p. 373. Praegae uno die 1116. homines peremptos narrat LEBENW.

† Pestis per totam Germanicam. Id. 1375

† Gravis Pestis, memorante RAIMUNDO cit. Lib. 1373

† Pestem afflasse Mediolanum, Venetias, 1369 Genuam, unde sequentibus annis totam Italiam affecerit, refert KIRCHERUS.

† Pestis admodum atrox in Lombardia; 1361 maxime funesta Parmensibus. Hac affectos non ultra biduum vixisse, scribitur. BERN. CORIUS Histor. Mediolanens. RAIMUNDUS cit. Lib. I. FRANC. PETRARCHA Rer. civil. Lib. III. Cap. 1 Avenione praeter ingentem aliorum extinctorum numerum novem quoque S. R. Ecclesiae Purpuratos s. Cardinales, & 70 Praelatos ea occubuisse, JOAN. VILLANII testimonio fretus asserit KIRCHER.

† Pestis in Germania & Anglia. GEORG. 1360 AGRICOLA.

† Peste magna hominum strages facta in 1359 ter Italos, & alibi per omnem fere terrarum orbem. KIRCHER ex Libro X. BLONDI. In quibusdam locis vix decem e mille hominibus superstites fuisse, hyperbole videtur. LEBENW. Quin & hoc momentum & alia, quae de hac Peste narrantur, potius ad fac. vi.

vissimam illam annorum 1348 & 49. retuleris. vid. PETRARCHAM cit. Lib. Rer. civil.

1357† Pectis in Hetruria, & in Foro Julii, unde fequentibus annis ad alias tranfit nationes. *Idem.*

1353† Pectis in Africa. LEBENW.

1349† Alicubi locorum adhuc reliquiae contagii peftilentis annorum praecedentium, quod hoc demum anno fenfim defuit. De quo mox. Vid. & fupra ad a. 1359. inprimis quae refert florentiffimus iftius aevi fcriptor PETRARCHA 1348.

1348† Pectis longe atrociffima, cujus quidem initia mox ab anno 1345. mox a fequenti 1346. repetuntur, ita ut inde ad 1349. integro faevierit quinquennio, exorta, ut creditur, in Tartaria majori, unde univerfam Afiam, Africam, Europam, ex Oriente quidem in Graeciam, hinc in Illyricum, & ex hoc in Italiam, Galliam, Hispaniam, Angliam, Germaniam & Poloniam translata, pervafit ifta lues tanta atrocitate, ut ea afflati alios foleo vifu, aut halitu enecaffe ferantur. Accessit Pecti & profluvium fanguinis, & ignis facer, morbi genus carnem ad offa exedens

dens celeriter. Florentiae sexaginta, vel se-¹³⁴⁸
 cundum nonnullos centena hominum millia
 elata, libri memorant Synchronorum. Basileae
 14 millia sublata, vero non absimile est. Nec
 mentitur forte calculus 124484. Religiosorum
 discalceatorum intra triennium extinctorum.
 Lubeeae autem 90 millia hominum periisse
 & ibidem aequae ac Erfordiae uno die 1500
 homines interemtos fuisse, exaggeratio vide-
 tur, quam & suspicamur merito in GUIDO-
 NE de CHAULIEU, qui Peste hac nonnisi
 quadrantem hominum in orbe relictum scri-
 bit; major ergo adhuc aliorum hyperbole,
 qua tantum quinta pars incolarum terrae su-
 perstes mansisse dicitur. Praeter PETRAR-
 CHAM jam cit. de calamitate Ihuus & pro-
 ximorum annorum vide RAIMUNDI Librum
 I. de Peste; HELIAE CAURIOLI Chroni-
 con Brixienfe; BERN. CORII Histor. Me-
 diolanensem; SABELLICI Decadis III. Li-
 brum 3; JOAN. TARCHAGNOTAE Histor.
 Mundi Librum XVI; JOAN. VILLANI
 Librum XII; SPANGENBERGII Chronicon.
 Symptomata praecipua recensent GRATIO-
 LUS Catalog. Pest. ad a. 1348. & LFBENW.
 p. 15.

1347† BOCCATII, Relatio Pestis Florentinae
1348 anni.

1347† De initiis & progressu Pestis vid. annum
1346 1348. Auctoresque sub eod. citt.
1334

1345† Noribergae plura hominum millia Peste
1337 necata. LEBENWALDT.

1333† Florentia, immo tota Hetruria, ut &
Germania magnam incolarum partem Pestis
perdiderunt saevitia. KIRCHER ex JO. VIL-
LANIO.

1320† Pestis grassata. LEBENWALDT.

1317† Pestis per universam Europam. KIR-
CHER. & LEBENWALDT.

1316† Pestis in Germania, Frisia, Flandria,
& Burgundia, continuis pluviis hiemalibus,
vernīs & aestivis, frugibus terrae & aëre
corruptis, indeque exortae fami tribuitur, ac
trientem hominum in regionibus istis sustulisse
dicitur. GRATIOLUS. In Longobardia
quoque saeviit; Brixiae Venetorum mensis
spatio ultra septem millia hominum peremit,
HELIA CAURIOLO teste.

1307† & praecedd. ab a. 1302. Dira Pestis in
Anglia nata. intra sexennium toti orbi com-
munis facta scribitur, KIRCHER.

ME-

MEMORIA PESTIUM

ET

EPIDEMIARUM SAECULI

XIII.

† Pectis in Italia, dein quoque in Belgio. 1285
KIRCHER.

Brixiae Pectis, fin rectius Epidemia ob fa- 1276
mem copiosissimis pluviis causatam. GRA-
TIOLUS.

† Pectis Classen S. Ludovici IX. Regis 1270
Galliarum in expeditione navali Africam ver- &
sus invasit, vel potius castra ejusdem Tune- 1269
tum jam obsidentis. Ipse Rex ea afflatus,
juncta dysenteria, obiit VIII. Kalend. Sept.
1270. Epidemiam alii arguunt, vel dysente-
riam pestilentem. Sicilia quoque saevam
experta est Pestem. KIRCHER. LEBENW.
BRIET.

† Mediolani Pectis adeo altas egit radices, ut 1254
multis annis omni arte humana tolli non potue-
rit. CAURIOLUS Chron. Brix. GRATIOLUS
Catalog. Pest.

1242† In Graecia, Italia & Gallia calorem ingentem ac siccitatem secuta fertur Pestis, vix decimam hominum partem in vivis relinquens. **LEBENWALDT.**

1234 Pestis, vel Epidemicus morbus in Longobardia aeque ac Anglia, frigore vehementissimo, secutaque rei frumentariae caritate natus. **BERN. CORII Hist. Mediol.**

1231 Romae Pestis, vel Epidemia post exundationem Tiberis maximam incolarum partem sustulit. **TARCHAGNOTA Part. 1. Historiae Mundi Lib. 14.**

1227 Pestis, aut Epidemia Romae. **GRATIOL.**

1218† Christiano exercitu Damiatum s. Tamiatum, nobilem Aegypti civitatem, firmissima turri in medio Nilo firmatam obsidente, Pestis nata dicitur ex fame, cadaverumque infepultorum foetore. **TARCHAGNOTA c. Lib. Periculosos tantum alii memorant morbos Nilo extra tempus excrescente tum causatos, tum auctos. BRIET. Annal. Mund. ad h. a. Eodem anno Ottonem IV. Imperat. dysenteria pestilenti occubuisse referunt Historiographi.**

† Copiarum Gallicarum expeditionem in¹²¹⁷ Syriam parantium insignis multitudo in Insula Cypro Peste extincta. KIRCHER.

† Pestis atrox in Syria exercitui Balduini¹²⁰² maxime damnosa. Eadem lues in Graecia. BRIET. & KIRCHER, quorum posterior calamitatem hanc ad a. 1201. refert.

S A E C U L O XII.

Quae de anni hujus Peste leguntur apud¹²⁰⁰ LEBENWALDTIUM, prorsus videntur suspecta, siquidem Attilae mors proxime praecedens, anni sterilitas, locustae, ac sublata precibus S. Severini calamitas, manifeste produnt saltum septem saeculorum ac dimidii; quo facto Auctor Pestem ab anno 454. ad a. 1200 transtulit.

Pestis aut Epidemia in exercitu Henrici¹¹⁹³ VI. Imp. Neapolin obsidente. TARCHAG-NOTA Part. 1. Lib. 13.

Pestis, Morbusve contagiosus copiis Fri¹¹⁶⁸ derici I. Imp. in Italia militantibus maxime & nocet. BERN. CORIUS Hist. Mediol. Eodem¹⁶⁶⁷ quoque periere viri principes, nobiles, nec non Episcopi, alique omnium ordinum homines quam plurimi.

1145† Atrox Pestis juxta Chronicon JOAN. TRITHEMII.

1135 Pestis in Longobardia, quam forte rectius pro Morbo epidemico habueris caloris aestivi excessu, frugibus siccitate depravatis, & fami tribuendo. vid. GRATIOLUM.

1130 Erysipelas pestilens, seu Ignis S. Antonii utramque Lotharingiam devastavit. Vid. SAUVAGES. Nos. Meth. T. 1. p. 451.

1127 Post hiemem algidissimam Pestis, vel qua-
& liscunque epidemia cum summa rerum ad
1126 victum necessariorum penuria. ID.

1125† Aërem tam piscibus praegrandi frigore necatis, quam pluviae abundantia corruptum, natamque inde in Germania Pestem refert GEORG AGRIC. Libb. de Peste.

1119 Circiter. Hiemale Frigus ultra modum vehemens sequebantur fames, brutorum strages, & pestifera inter Italos lues. GRATIOLUS.

17118 Grande frigus, frugum penuria, & Pestis, Morbusve epidemicus permultis exitialis. LEBENWALDT.

S A E C U L O X I.

† Pēstis exercitum Germano-Gallicum in 1098
Palaeſtina, inprimis Antiochiaē valde infe-
ſtans. GEORG. AGRICOLA.

† Pēstifera quoque lues Germaniae ipſi
funēſta. *Id.*

Magna lues per Italiam, Galliam & Ger-1094
maniam graſſata. BRIET. Annal. ad h. a.

† Vehemens Pēstis, cujus tempore Morbi1093
epizootici, fames in Germania & Gallia, ex-
undationes in Anglia calamitatem auxerunt.
LEBENWALDT.

† Pēstis plura loca & regiones afficit. *Id.* 1092

† & annis octodecim ante, ab a. 1071. Pe-1089
ſtem quaſi igneam, qualis & Hippocratis
aetate ſaevierit, furorem exercuiſſe. aegro-
tos gangraenae violentia nunc brachium, nunc
pedes vel crura perdiditſſe, multos dolorum
vehementia in rabiem actos in fontes ac pu-
teos ſe projecitſſe, narrat LEBENWALDTI-
US p. 14.

† Pēstis in Europa & Aſia. KIRCHER. 1084

vid. ſub a. 1089.

1068† Pectis. LEBENWALDT.

1065† Gravissima Pectis per orbem terrarum
grassata, eodemque tempore dira fames.
GRATIOLUS.

1057† Pectis in Macedonia. KIRCHER.

1054† Pectis in Germania. *Id.*

1038† Pectis. LEBENWALDT.

1031† Pectis. *Id.*

1022† Pectis in Italia. Devastavit quoque Con-
stantinopolin. KIRCHER.

1017† Pectis cum fame. *Id.*

1016† Pectis per universum fere orbem; inter
Italos major numerus extinctorum, quam su-
perstitum, si fides habenda BARTHOLO-
MAEI PLATINAE Vitis Pontificum, in
Benedicto VIII.

1006 Ex fame in Germania natam Epidemiam
funestissimam, sin aliunde ortam Pestem fac-
tissimam describit KIRCHER.

SAECULO X.

1000† Pectis & penuria victus. LEBENW.

Eadem

- † Eadem utraque calamitas per totum fe- 992
re orbem, post frigoris hiemalis aeque ac
aestivi caloris excessum, tristemque, ficcita-
tem. *Id.*
- † Pestis Venetiis. KIRCHER. 989
- † Pestis in Italia. *Id.* 986
- Frugibus calore & ficcitate perditis, Pe- 985
stis vel Epidemiae, LEBENWALDT.
- † Pestem in Italia memorat GRATIO- 983
LUS ex PLATINAE Vita Joannis XIV. Ad
annum 985. vel 986. potius referenda videtur
ista calamitas.
- † Pestis cum fame. LEBENWALDT. 979
- † Mediolanum Peste, quam vermibus e 940
pulvere generatis imputabant, adeo vastatum,
ut vix ullus incolarum superesse videretur.
CORIUS Histor. Mediol.
- † Pestis in Germania. KIRCHER. 940
- † Venetiis grassata Pestis. GRATIOLUS. 938
- † Iterum Pestis in Germania. KIRCHER. 937
- † Constantinopoli trecenta hominum mil- 930
lia Peste interemta feruntur. LEBENW.

912 † Pectis. *Id.*

910 † Pectis Constantinopoli. KIRCHER.

S A E C U L O IX.

898 † Constantinopoli Pectis. *Id.*

892 † Eadem ibidem grassata. *Id.*

865 † Eadem per omnem fere Asiam, referente *Eod.*

865 Exundationibus orta Pectis inter accolae Rhene, rectius Epidemia, simulque Epizootia. LEBENWALDT.

865 † Pectis in Britannia. Incredibili locustarum agmini, frugibus terrae & arboribus in Gallia perditis, ventorum vehementia in mare acto, undis extincto, inde in litus rejecto contagium nonnulli adscribunt. PLATINA in Vita Nicolai I. Alii hanc Pestem ingenti fami sociatam in annum 868. transferunt, Galliaeque partes ea potissimum affectas trientem incolarum perdidisse censent. LEBENWALDT.

856 † Romae Pectis anginosa, sin Epidemia exundationibus Tiberis causata. KIRCHER.

829 † Pectis in Graecia, Thracia & Bulgaria. *Id.* Simul pecudum lues. LEBENWALDT.

† Pēstis per univēsum orbem grāssari vi-811
sa. KIRCHER.

Frequentes & multifarii Morbi pestilen-806
tes. LEBENWALDT.

Hiemem tepidam & pluviosam secuta Pe-804
stis, vel certe Epidemia. *Id.*

† Pēstis in Italia, Germania & Gallia.801
AGRICOLA de Peste; TARCHAGNOTA
Part. II. Lib. 9.

S A E C U L O VIII.

Pari ex causa similis Morbus epidemicus800
illi anno 804. LEBENW.

Pestem, verius Epidemicum ex fame ma-776
lum Papiæ, a Carolo M. obsessæ. GRATIO-
LUS ex JO. TARCHAGNOTAE Hist. Mun-
di Part. II. Lib. 9. minus recte ad hunc an-
num refert, siquidem Papiæ jam biennio ante
victori se dederat.

Manifesto errore LEBENWALDTIUS773
huic anno tribuit Pestem Constantinopolita-
nam sub imperio Constantini Copronymi.
Quæ addit, satis produnt Pestem. annor.
745, & 46.

Huic

774 Huic anno vindicanda est Pestis vel Epidemia Papiensis, de qua sub a. 776.

760 † Pestis per universum quasi orbem grassatae mentionem facit KIRCHER.

751 Vel circiter. Huc ponit GRATIOLUS Pestem Constantinopolitanam & in Graecia vehementer grassatam continua forte per aliquot annos calamitate.

744 746 † Pestis, Bubonia dicta, ex Calabria &
747 & Sicilia, ut ferunt, orta Constantinopoli per triennium & ultra, maxime autem a. 746. tam graviter afflixit, ut cadaveribus deesset humus. Trecenta enim hominum millia in ista metropoli periisse dicuntur. Omnes quoque invasit Graeciae Insulas. KIRCHERUS auctores laudans antiquiores; it. BRIET. LEBENWALDT.

729 † Pestis in Syria & Graecia. LEBENWALDT.

717 † Constantinopoli, quam Saraceni obsidebant, trecenta millia hominum tum Peste, tum fame sublata. Ex PAULO DIACONO, aliisque antiquioribus GRATIOL. BRIET, LEBENWALDT.

† Brixiae Pestis tam saeva, ut faepe pa- 709
ter cum filiis, fratres cum sororibus simul
sepelirentur. HELIAS CAURIOLUS Chron.
Brix.

S A E C U L O VII.

† Pestis. LEBENW. 687

† Pestis atrox inter homines, pecorumque 684
lues. ID.

† Romae, & alibi in Italia ingens Pestis. 680
PLATINA in Vita Agathonis Pont. Ex PAU.
LO DIACONO, KIRCHER.

† Pestis, pecorumque lues. LEBENW. 670

† Dira Pestis. ID. 653

† Pestis Constantinopoli admodum vehe- 640
mens. KIRCHER.

† In Germania Pestis. GEORG. AGRICO- 618
LA de Peste.

Romae & in Italia Pestis, aut verius Le- 615
pra contagiosa, s. Elephantiasis, PLATI-
NAE Vita Pont. s. DEUSDEDIT.

608 Romae Pestis, vel Epidemicus morbus exundationibus & fame ortus. PLATINAE Vita Bonifacii IV.

603 † Pestis & fames. LEBENWALDT.

S A E C U L O VI.

591 † Atrocissima Pestis Romae saeviit. In-
& guinariam vocabant. Multi sternutando vel
590 oscitando vitam perdiderunt. Inde mos bene precandi sternutantibus. Extulit ea inter alios Pelagium II. Pont. Max. Germaniam quoque, Galliam & Hispaniam vehementissime invasit. GREGORIUS TURONENS. & juxta hujus relationem KIRCHER. it PLATINA Vit. Pelagii II. vid. & LEGEND. SS. in Vita S. Gregorii M. Minus recte GRATIOLUS huic Pesti assignat annum 584.

589 † Romae & alibi Pestis. LEBENW.

588 † Ibidem Pestis. ID. & KIRCHER. Sin error chronologicus hos auctores confudit, indubia sunt utroque hoc anno initia & progressus ejus, quae anno 590. atrocissime saeviit.

583 † Pestis admodum damnosa. KIRCHER.

† Pestis & fames. LEBENWALDT. 567

† Funestissima Pestis inguinaria e Liguria 565
 prorumpens, universam Italiam, speciatim
 Longobardiam vastans, Galliam quoque, Ger-
 maniam, ac omnem Septentrionem penetrans,
 PAULO DIACONO, S. GREGORIO M.
 & GREGORIO TURONENSI testibus.

† Vehemens Pestis in Italia. LEBENW. 557

† Ingens Pestis in Oriente saeviit orta, vel 544
 potius Aegyptiis eam communicantibus trans-
 lata ab urbe Pelusio. Constantinopoli quo-
 tidie 10000 hominum extincta esse hyperbole
 videtur PROCOPII nec alioquin integrae fi-
 dei Historici, forte & hoc loco male intel-
 lecti. EVAGRIUS hanc ipsam luem 52 an-
 nis continuis per orbem universum grassatam
 multas urbes incolis omnibus orbasse scribit.
 vid. KIRCHERUM.

Quae sub hoc anno de Peste memorat 541
 LEBENWALDTIUS, pertinent ad a. 541.

In Longobardorum deductae copiae Regis 540
 Francorum Peste, quae ibi grassabatur, in-
 fectae sunt, & maximam partem abreptae,
 Epidemiam malis cibis in regione diutinis
 bellis vastata, causatam intelliges ex LEO-
 NARDI ARETINI Libro II. Histor. Gothor.

538 Romae & in vicinia Pestis, aut verius Morbi epidemici, in exercitu Gothorum extrema fame, ac diutina obsidione originem debebant. PROCOPIUS de Bello Gothico. LEON. ARETINUS Lib. I. cit. Hist.

520 † Plura loca Peste affligebantur. KIRCHER.

S A E C U L O V.

496 † Itidem variis in locis grassata Pestis. ID.

484 † Vehemens Pestis in Africa. KIRCHER. juxta GREGORIUM TURONENSEM.

462 † Non solum Brixiae, verum & per totam Italiam Pestis tam saeva, ut pagi & oppida hinc inde prorsus destituta sint incolis. HELIAE CAURIOLI Chronicon Brix.

455 In Asia minori Pestis, sin aliud e sterilitate, & te, malisque nutrimentis ortum sive Epidemiae,

454 sive contagii genus, quo correpti corpore intumesciente, & putrescentibus oculis mox caeci redditi, post accedente tussi, triduo extincti fuerunt. In Palaestinam quoque transit, immo & in Europam EVAGRIO teste. Vindobonam etiam invasit, precibus tamen S. Severini hoc malo liberatam. KIRCHER. it. MANNAGETTA & de SORBAIT. Pest.

ord.

ordnung 2tes Kapiz. in Collectione saepe cit.
Wiener Pestbeschreib. Tb. I.

† Pestis & fames, imprimis Constantinopo- 446
 li. LEBENWALDT.

S A E C U L O IV.

† Ingens Pestis. KIRCHER. LEBENW. 377

† Pestis cum fame. LEBENWALDT. 334

† Vehemens Pestis. KIRCHER. LEBEN- 312
 WALDT.

Amida, Mesopotamiae civitas, a Persis 312
 obfessa, aëre cadaveribus infepultis corrupto,
 Pestem vel Epidemicum quodcunque malum
 experta dicitur, obsidentibus quoque funestum.
 AMMIANUS MARCELLINUS Lib. XIX.

S A E C U L O III.

† Pestis Romae & in Oriente, aliisque Im- 264
 perii Rom. Provinciis, TREBELLIO POL- &
 LIONE & EUSEBIO testantibus. 203

† Pestis ex Africa Romam delata totam 255
 ferme urbem desolavit. PAULUS ORO- &
 SIUS Lib. VII. auctor est, nec provinciam 254
 nec municipium, vel oppidum in toto Imperii
 N Rom.

Rom. ambitu extitisse, quae calamitatem hanc non fuerint experta. Saeviit enim nunc hic, nunc illic integro circiter decennio.

241 † Plures regiones Peste infestantur. **LEBENWALDT.**

225 † Pestis atrox per omnem Italiam. **ID.** Verum testimonia adlata spectant magis ad Pestem anni 188.

216 † Pestis in Italia, inprimis Brixiae. Lues quoque pecorum, **CAURIOLI Chron. Brix.**

S A E C U L O II.

188 † Tam ingens in Italia Pestis grassata, ut quotidie bis mille corpora Romae efferrentur, secedente Commodo Imp. in villam lauris confitam, pro salutari habitam odore suo adversus morbum pestilentem. **HERODOT. Lib. 1. DIONYSIUS HALICARNASSEUS.** Minus accurate **GRATIOLUS** huic Pesti assignat annum 185.

170 † Secundum alios 168. Romae, & per universam Italiam, multasque Imperii provincias Pestis, qua majorem Orbis non vidisse credebatur, neque diuturniorem, & famosissimae illi Atheniensi, a Thucydide descriptae, par judicata ipso **CLAUDIO GALENO** Autopta
ita

ita censente Lib. 1. de Differentiis Februm.
Orta dicebatur in Babylonia, hinc Romam
adlata contagio. JULIUS CAPITOLINUS
in Vita L. Veri Antonini Caesaris. FLAVIUS
EUTROPIUS Lib. X. PAUL. OROSIUS Lib.
VIII. Ad annum circiter 162. parum accura-
te rejicit eam GRATIOLUS.

† Gravis Romae & alibi in Imperio Pests, 141
cui tamen GRATIOLUS nonnulla tribuere vel
videtur magis ad illam anni 168. quadrantia. 140
Fames, annonae caritas, corruptique cibi alium
facile arguerent Morbum epidemicum: sed
pustularum simul fit mentio & ulcerum in cu-
te, juxta GALENI testimonium.

Judaeorum in Syria duce Barchocheba im- 132
postore defectionem a Romanis molientium vel
immensa multitudo interemta scribitur Peste. 130
LEBENW. Sin fame potius, Morbisque inde
oriri solitis.

SAECULO I.

Ephesi Pests, de qua tamen certi quid 92
vix est quod statuamus, quum PHILOSTRA-
TUS in Vita Apollonii aeque ac EUSEBI-
US ipse, Historiae sacrae scriptor, fabulosa
quaedam, & superstitiosa narrationi immis-
euerint.

N a

Ro-

80 † Romae Pestis quotidie 10000 hominum
extinxisse fertur. C. SUETONIUS TRAN-
QUILLUS in Titi Caes. Vita. KIRCHER.

78 † Pestis Romae vehementer grassata. LE-
vel BENWALDT.

77

70 † Romae atrocem Pestem fuisse, ID. affe-
rit, quam alii hoc quidem anno in dubium
vocant.

Pestis, quam eod. a. Hierosolymis obse-
sis saeviisse putat GRATIOLUS, hujus natu-
rae haud erat, sed grassabantur ibi Morbi
per pluribus exitiales, e dirissima fame orti.
FLAVIUS JOSEPHUS de Bello Judaico Lib.
VIII. Cap. 17.

66 † Romae uno autumno 200000 hominum Pe-
vel ste sublata scribuntur. SUETONIUS in Nero-
65 ne. EUTROPIUS Lib. VIII. OROSIUS
Lib. VII. Cap. 9.

ANTE CHRISTUM NATUM.

Praeter plures alias Pestes vel Epidemias
Romae & in Italia tum exundationibus, tum
fame causatas, inter maxime funestas refe-
runtur praecipue sequentes.

Temporibus Octaviani Augusti. Romae
lues cum strage insignis hominum multitudi-
nis ex intemperie aëris. DIOCASSIUS Hi-
stor. Lib. LIII.

ANNIS AB URBE CONDITA.

† Herodis regnantis anno 13tio Fames in- 729
gens Pesti conjuncta Palaestinam afflixit.
BRIET. Annal. p. 333.

Lues mortifera inter milites Roma- circ.
nos, in expeditione contra Parthos fame 718
urgente oleribus noxiis vefcentes. APPIA
NUS ALEXANDRINUS de Bello Parthico.

Pestis vel Epidemia Massiliae in Gallia, 705
ex fame. C. JULIUS CAESAR de Bello ci-
vil. Lib. II.

In C. Pompeji M. exercitu in Grae- circ.
cia Pestis vel Morbus epidemicus. M. 688
ANNAEUS LUCANUS Lib. XVI.

Lues exercitui Mithridatis in Asia val- circ.
de damnosa, ex fame & victu insalubri. ID. 670
de Bello Mithridatico.

† Pestis triennalis Romae, alibique 10- 644
corum per Europam & Asiam saeviit. EPITO.
MATOR LIVII.

630 † Pests atrox in Africa, eodemque tem-
 & pore Epizootici quadrupedum & avium mor-
 629 bi. Numidia octingenta hominum millia per-
 didisse, in ora maritima Carthagenensi & Uti-
 censi ultra 20000 interemta, Uticae vero, &
 in aliis Africae locis 30000 militum Roma-
 norum periisse, ibidemque uno die una tan-
 tum porta 500 juvenum funera elata legun-
 tur. DIODORUS SICULUS. it OROSIUS
 Lib. VIII. S. AUGUSTINUS de Civitate
 Dei Lib. III. cap. 31. SABELLICUS Decad.
 V. Lib. 9.

621 P. Corn. Scipione Africano Aemiliano Nu-
 mantiam obsidente Morbus pro pestilenti
 habitus esu nocivorum contractus. APPIA-
 NUS ALEXANDRINUS de Bello Hispanico.

605 Epidemicus morbus permultis militibus
 Romanis, sub. L. Marcio Censore Cartha-
 ginem oppugnantibus, lethalis ob aquas stag-
 ni insalubres haustas ID. de Bello Carthagi-
 nensi TITUS LIVIUS Histor. Rom. Decad.
 III. Lib. 9.

604 Morbi epidemici ex fama orti exercitui
 Carthagenensium in bello ad versus Massinissam
 Numidia Regem fatales. APPIAN. ALEX.
 de Bello Carthag.

589 † Roma vexatur Pestilentia, & fame. BRIET.
 Annal. Mundi p. 275, edit. Vindeb.

Per

† Per biennium Pēstis admodum saeva. 580
 Primum a bobus exorta dicebatur. Homi- &
 num plurimos, maxime servos sustulit, aegro. 579
 tantum plerisque ultra septimum diem non vi-
 ventibus: hunc transigentes longa Febre quar-
 tana laborabant. LIVIUS Decad. V. Lib. 1.

Pēstis, vel Epidēmia in Illyrico multitudine
 ranarum causata, credebatur, APPIAN.
 ALEX. de Bello Illyrico.

† Romae Pēstis per triennium con- 575
 tinuum haud paucos interemit. LIVIUS
 Decad. III. Lib. 7. Dec. IV. Lib. 10.

Constantinopoli Pēstis. FREIND Histor. of. 543
 Physic. part. 1. pag. 143. & seq.

Pēstis, aut verisimilius Epidēmia ex aëris 540
 autumnalis intemperie magnam edidit stra-
 gem, tam in Romanorum Syracusam obsiden-
 tium, quam in Carthaginensium castris, LI-
 VIUS Dec. III. Lib. 5.

† Romae saeviente Peste consulti libri 462
 Sibyllini monuerunt accersendum esse Aescu- al.
 lapium in urbem, quod illico factum, eodem 514
 sub forma serpentis Epidauro Romam trans-
 lato. LIVIUS Dec. I. Lib. 10. VALERIUS
 MAXIMUS Lib. 1. Cap. 6.

447 Romae Pests vel Epidemia ex aëris tam
 al. hiberni pluvii, quam aestivi intemperie.
 491 KIRCHER.

434 † Romae Pests. LIVIUS Dec. 1. Lib. 8.

428 Pests, vel Epidemici morbi in exercitu
 Alexandri M. ex India reduce grassantes, vi-
 etu parum salubri & fame causati. Q. CUR-
 TIUS RUFUS de Rebus Alex. M. Lib. IX.
 PLUTARCHI Vita Alex. M.

423 Romae sive Pests, sive Epidemia, quam
 al. alij aëris intemperiei tribuerunt, alii venesi-
 480 cio, cujus 170 Matronae damnatae sunt in-
 dice ancilla. Qua calamitate, undecunque
 nata, ambo consules M. Claudius Marcellus
 & C. Valerius Flacco sublati. LIVIUS Dec.
 1. Lib. 8.

421 † Romae Pests. BRIET. Annal. p. 205.

406 † Ibidem, & inter vicinos populos atrox
 al. Pests. ID. p. 200. GRATIOLUS Catal.
 460 Pests.

circ.

394 Pests Philippo regnante in Macedo-
 nia grassata fertur, narratione prorsus fa-
 bulosa & ridicula. ARISTOTEL. Lib. de
 Admir. CARDANUS. de Venen.

Morbi vel epidemici, vel contagiosi ianani- 391
 di causa Romae Dictator creatus L. Manlius, al.
 scilicet ut superstitiose clavum pangeret, 420
 quem etiam defixit. Idib. Septembr. ad dex-
 trum latus Iovis Capitolini, qua parte Mi-
 nervae templum stabat. BRIET. p. 194. KIR-
 CHER.

† Romae Pests atrocissima, qua elati M. 390
 Furius Camillus Dictatura functus, aequae ac &
 Censorum unus, Aedilis curulis unus, Tribu- 389
 ni Plebis tres. LIVIUS Dec. 1. Lib. 7. PLUT-
 ARCHI Vita Camilli.

† Pests Romae altero anno post M. Man- 371
 lium, qui Capitolium servarat, e saxo Tar- al.
 pejo praecipitatum. LIVIUS Dec. 1 Lib. 6. 402

Pests, aut verisimilius Epidemia inter Gal- 364
 los Roma capta, spoliata, incensa. ID. Dec.
 1. Lib. 5.

Pests aut Epidemia in Sicilia Carthagi- 358
 nensibus Imilcone duce arma contra Diony-
 sium I. ferentibus maxime damnosa. JOAN.
 TARCHAGNOTA Hist. Mundi Lib. 17.

† Romae Pests, cujus causa libri Sibyl- 355
 lini lecti, primumque in Urbe constitutum
 leaisternium. LIV. Dec. & Lib. iisd.

343 Romae Pestis, cujus tamen metus gravior quam damnum fuit. Forte Epidemia ex fame, ID. Dec. 1. Lib. 4.

323 † Pestem Athenis tam vehementer saeviisse, scribitur, ut nihil aequae Urbis hujus vires affligerit, conjunctis quoque ingentibus terrae motibus, marisque restagnationibus, quae multis Atticae & Euboeae locis vastitatem attulerint. BRIET. Annal. p. 176.

324 † Pestis eminenter sic dicta Athenensis, ex atrocissimis, quarum unquam reperitur memoria. Gravissimae hujus luis exordia repeti solent ex Aethiopia, unde Aegyptum, Persidem, Graeciamque pervagata est, maximo tamen Athenensium, leviori caeterorum Graecorum damno. Descripserunt eam, Autopta THUCYDIDES Libro II. de Bello Peloponnesiaco; (de quo Libri VIII. hujus Auctoris cum Adnotatt. HENR. STEPHANI, & JOAN. HUDSONI eleganter excusi Amstelodami 1731. fol.) nec non

† HIPPOCRATES aequae Coetaneus in Libr. Epidemiorum; T. CARUS LUCRETIVS de Rerum natura Lib. VI. (quod opus Lugduni Batav. 1735. Tomis II. 4. egregie impressum est;) CLAUD. GALENUS Lib. 1. de Differentiis Februm; PLUTARCHUS in Vita Periclis; & praeter alios plu-

res

res recentiorum ANDR. GRATIOLUS Catalogo Pest. sub An. Mundi 3563, quorum ultimus in brevem summam coniecit, quae de Pestilentiae hujus symptomatibus, propagatione, contagio, lethifera conditione &c. in Commentariis veterum extant prolixiora.

† Romae saeva Pestis. BRIET. Annal. 321
p. 175.

Eodem circiter tempore alicubi in Graecia, juxta HIPPOCRATEM in Epidem. & quidem ex aëris calidi & humidi intemperie.

Nec non in Aethiopia sive Pestis sive Epidemia, paludibus causam praebentibus. EUSEBII Chronicon.

† Romae Pestis, qua grassante Fidenates Aniene transmissa ad Urbem castra posuere. LIVIUS Dec. 1. Lib. 4. BRIET p. 174. 319
al. 311

Romae & ruri Lues pecudum e siti & Scabie ob siccitatem soli & pascuorum; unde contagium ad homines pervenisse scribitur. LIVIUS Dec. 1. Lib. 4. 317

† Tantam Pestis Romae fecit stragem, ut Senatorum quarta, Collegiique Tribunorum magna pars absumeretur. Duo consules elati sunt. ID. Dec. 1. Lib. 3. Forte alia Epidemia ex dirissima illo tempore fame. Ro-

282 † Romae Pestilentia multos hominum sustulit. LIV. ibid.

275 Juxta alios aliquot annis post. Pestis vel rectius Epidemia ex fame tristissima, & insalubri victu reliquiis exercitus Persarum a Graecis fugati, & sub Xerxe Rege patriam repentis exitiosa. HERODOTUS Lib. VIII, JUSTINUS Histor. Lib. II.

Decennio circiter ante; secundum alios pluribus annis post. In Theffalia Pestis vel Epidemia ex aëre corrupto, qui emendatus tandem, curatusque morbus dicitur combusta ingenti sylva. GRATIOLUS sub A. M. 3500.

222 † Romae gravis Pestilentia, cujus causa filii Tarquinii Regis cum L. Junio Bruto ad Oraculum Delphicum missi. BRIET. Anal. p. 153.

200 † Atrox Pestis in Aegypto regnante Amasi. LUDOV. CAELIUS RHODIGINUS Antiquar. lection. Commentar. Lib. XXIV, Cap. 22.

190 Delphis Pestis in vindictam Aesopi occisi. Fabulam lege in TARCHAGNOTAE Hist. Mundi Lib. VIII.

Pestis vel Epidemia in Agro Romano tem- 87
pore belli cum Fidenatibus sub Tullio Hosti-
lio nata scribitur ex foetore cadaverum in-
sepultorum; quam calamitatem alii rectius
ad primum inter Fidenates & Romanos bel-
lum referunt. **PLUTARCHUS** Vita Ro-
muli.

† Grassante inter Carnos Peste, instituta 78
Carnia, Iudi in honorem Apollinis, ut iis
placaretur ob vatem suum ab Heraclidis cae-
sum. **BRIET. Annal. p. 131.**

† Pestis ut in pluribus Italiae partibus, ita 47
& Romae, regnante Numa Pompilio. **PLU-
TARCHI** Vita huj. Regis.

Strages nocturna 185000. Assyriorum 24
ex acie Sennacheribi sub muris Hierosoly-
marum tempore Ezechiae Regis Judaeorum
huc non pertinet, nisi sub Angelo vindictam
hanc divinam in Regem & milites Assyrios
blasphemos exercente, Morbum intelligamus
epidemicum subito lethalem. **4. REGUM
XXIV.**

† Romae tam gravis Pestilentia saeviit, ut 16
plerique sine morbo extinguerentur. **PLU-
TARCHI** Vita Romuli. **BRIET. p. 123.**

Memorantur & in nonnullis Loimographorum aliorumque Histericorum commentariis Pestes annorum ab urbe condita 500, 420, 400, 302, 301, 263, 255. & 241. tum Romae vel in Italia, tum Carthagine, alibique grassatae, quas omnes partim discrepante calculo chronologico, partim errore manifesto in hos annos translatas in serie jam recensitarum silentio neutiquam transivimus, sed iis vindicavimus annis, ad quos referri eas inita computandorum temporum ratio suadere videbatur accuratior.

ANTE URBEM CONDITAM.

ANINS MUNDI SECUNDIAERAM DIONYSIANAM.

3017 Morbus sive Pestilens, sive Epidemicus triduo Hierosolymis & alibi in Judaea grassatus, e numeratione populi a Davide non sine fastu facta, ut interitu 70000. hominum tam Populi cum seba & Abialone defectio gravior, quam boni Principis dolore delictum ejus levius simul castigarentur. 2. REG. XXIV. 1. PARALIPOMENON. XXI. FLAVIUS JOSEPHUS Antiquitat. Judaicar. Lib. VII. Cap. 10.

Epidemia inter Philisteos quinque Urbium²⁹⁴⁰
 primariarum Arcam Dei profanantes, anu tu
 mente ac turpiter defluente, ut morbo tam
 ignominioso, quam atroci simul praesentis im-
 pietatis & praeteritae libidinis luerent poe-
 nam. I. REGUM 5. v. 6599.

† Pests per universam Graeciam, vi. circ.
 cinasque Asiae provincias excidium Tro-²⁸⁷⁰
 jae brevi intervallo secuta. LEBENWALDT.
 Res dubiae fidei.

Iisdem circiter annis. Pests vel Epidemia
 Trojanis exulibus in Creta Insula sub Aenea
 fatalis. P. VIRGILIUS MARO Aeneidos
 Libro III. Dubia, ut omnia Virgiliana de
 Troja obsessa & capta, ac de fati Aeneae,
 fabulis intermixta, sin prorsus ficta.

Pestilens morbus vel Epidemicus in-^{circ.}
 ter Graecos Trojam obsidentes, vapori-²⁸⁶⁸
 bus soli insalubris facilius tribuendus, quam
 Deorum in Agamemnonem animadvertentium
 vindictae. Primo bestias affecisse scribitur,
 ab his ad homines transisse, si vera tota haec
 fabula HOMERI Iliados Lib. III. aeque
 suspecta ac illa Virgiliana.

Pests vel Epidemia iuter Graecos^{circ.}
 Trojam apparatu bellico petentes, ob²⁸⁶¹
 cervam Dianae sacram ab Agamnanone in-
 ter-

perfectam, ut fabulantur Poëtae: TARCHAGNOTAE Histor. Mundi Part. I. Lib. 3. Res omnino dubia.

circ.

2806† Pectis per universam Graeciam, Thraciam & Cretam, teste HERODOTO, sin discrepante rerum ad sua tempora accommodatione forte una eademque calamitas cum utraque illa, de qua supra ad a.

circ. 2870.

2800† Trojae regnante Laomedonte Priami patre Pectis, qua Dii ulcisci credebantur perfidiam Regis. TARCHAGNOTA cit. P. & Lib. Incerta ut omnis Historia vel Fabula de Troibus,

circ.

2750† In Graecia sub Aeaco, Achillis avo Pectis, cujus causam fingeant Zelotipiam Junonis erga Aeginam Aeaci matrem, Intemperiem aëris, qui Junonis appellatione venit Poëtis, parum difficulter intelligimus. Eleganter satis, tanto minori autem certitudine descripsit hoc malum P. OVIDIUS NAZO Lib. VII. Metamorphosium.

circ.

2678† Gravis inter Pelasgos & Aborigines in Italia Pectis, a DIONISIO HALICARNASSEO & EUSEBIO tot saeculorum intervallo, immo plusquam sesqui mille-

hario tempore recentioribus descripta, ideoque minus certa. vid. LEBENWALT.

Hebraeorum 147 millia, ad reprimendas Populi, Deum ipsum in Mose contemnētis obmurmurationes, abripiuntur subito inflammatoria febre, excitata morfu venenum lethiferum inspirante serpentum, qui vel ideo, vel quod rutili ignium instar micarent, igniti vocabantur. NUMER. XXV. ²⁵⁸³

Vel praecedente aliquo anno intra hunc & 2545. Lue pestifera, morbove epidemico extincta 24000. ejusdem Populi ob turpem, & a Deo severissime prohibitam voluptatem cum scortulis Moabiticis, qua inclinantes ad idololatrarum superstitionem, vel isapietatem gentium, a vero Dei cultu alienarum sese praebuerant. NUMER. ²⁵⁸³

Eodem Populo carnes quasi extorquente per Mosē a Deo, missisque toto mense co- turnicibus, quae captu faciles incredibili copia castra circumvallabant, iis ita ingurgitarunt se quidam carnivori, ut simili Epidemiis modo ex crapula perirent ad multa millia, totumque hunc itineris locum tumulis distinguerent, unde nomen ei sepulcra gulosorum. NUMER. XI. ²⁵⁴⁵

2543 Angeli exterminatores, qui Primogeni-
 tos hominum, & animalium per totam Aegy-
 ptum nocte Paschali sustulerunt, referente
 MOSE EXOD. XII. nonnullis interpreti-
 bus Pestis, vel Epidemia repentine mortifera
 fuisse videntur.

Eod. a. paulo ante itidem in Aegypto Pe-
 stis hominum & jumentorum, factis ulceribus
 vesicarum turgentium. EXOD. X.

Quum autem nulla in Sacro Codice fiat
 mentio naturae, vel symptomatum ullius ex
 his quinque calamitatibus, quas Mosaicus re-
 fert Pentateuchus, ut nec earum, quae sub
 A. M. 3017. & A. U. C. 24. recensentur,
 immo & illius de anno 2940. indoles non
 adeo clara sit, ut certo definire possimus, ad
 quod Morborum genus pertineat, has omnes
 singulari prorsus Dei judicio decretas, acque
 ac reliquas ante U. C. indici huic tantum in-
 seruimus, ne ignorasse videamur, eas ex
 GRATIOLI quidem, LEBENWALDTII,
 aliorumque Loimographorum sententia in cen-
 sum sive Pestium, sive Epidemiarum venisse,
 quorum tamen opiniones, vel somnia exami-
 nare hujus neutiquam est loci.

Aevo Cecropis primi Atheniensium Regis, atrocissima Pestis per Aegyptum &²⁴⁹⁶ Aethiopiam grassata fertur. LEBEN-WALDT.

* * *

Accedunt adhuc nonnulli Authores, qui in serie ad annos suos desiderantur.

* * *

† SAMOILOWITZ, Lettre a l' Accademie de Dijon, avec Reponse a ce, qui a paru duteux dans le Mémoire sur l'innoculation de la Peste, a Paris 1783.

† EJUSDEM: Mémoire, ou la Description de la Pest, qui a régné dans l' Empire de Russie, & sur tout a Moscou &c.

† FERRO, PASK. JOS. *von der Ansteckeng der epidemischen Krankheiten. und besonders der Pest. Leipz. 1782.*

RAPPORT sur plusieurs Questions proposées a la Sotieté Royal de Medicine de Paris, par l' Ambassadeur de la Religion &c. a Malte 1781.

† RUTZKY, H. Diff. Inaug. de Peste. Argentorati 1781.

† STOLL, MAXIM. Rationis Medendi Parte II. praeter constitutionem anni 1777. de mense in mensem, & morbos observatos exponens, de Pestis quoque natura, causa, & curatione mentem suam depromit pag. 59. — 67.

BOERHAAVE HERM. in Aphorismis de cognoscendis, & curandis morbis brevem quidem, sed graphicam doctrinam de morbis epidemicis ab Aphor. 1404. usque 1413. complectitur; Pestis tamen eum ne verbo quidem meminisse, mirum iane est.

MESNY Direct. des Hopitaux Milit. Differt. sur la cause de Maladies epidémiques en Haye 1758.

PLENCIZ, MARC. Opera Med. Phys. Libr. de Contagio ad finem vergente. 1755.

DOVER, Medicum Anglum scripsisse an. 1732. the ancien Physician Legacy &c. refert SAUVAGES Nos. T. L. de Peste Simaea.

BOISSIER de SAUVAGES, FRANC. Nosologia Method. Tom. I. ad classem Phlegmasiarum Pestem, uti & febres exanthemati-

cas epidemicas retulit, & alios epidemicos morbos, ut Ephemeram Anglicam pestilentem, Synochos sudatoriam, variolodem, dysenteriodem, pleuriticam, milliarem; Typhos item varias, carcerum nempe, nosocomiorum, castrensem, Hungaricam, icterodem, & comatosam sub classe febrium continuarum; Amphimerinas vero febres sub classe remittentium collocavit.

† LIEUTAUD, JOS. Synopsis universae Praxeos medic. Amstel. 1765. pag. 28. de Peste.

HUXHAM, JOAN. praeter ea, quorum ad pag. 25. & 30. meminimus, scripsit quoque Dissert. de Variolis epidemicis anomalis ab an. 1724. mense Augusto incipientibus, & usque ad mensem Junii 1735. Plymuthi continuantibus. It. Opusc. de morbo colico Dannoniensium, eoque maxime epidemico anni 1724. Demum Dissert. de Angina maligna epid. anni 1741, 1742, & 1743. Denique de putridis, malignis, petechialibus febribus. Quae omnia & singula videsis Ejus Opp. Physico-medica Tom. III; ubi insuper sparsim & febris biliosae epid. & dysenteriae epid. & tussis, febrisque catharrhalis maxime epidemicae, & febris putridae, pestilentialis epidemicae, & Morbillorum epidem.

& Peripneumoniae, Pleuritidisque valde epidemicae exempla reperies.

SYDENHAM, TH. Operibus Medicis Tom. I. continet sequentes epidemicos morbos, utpote Anginam anni 1665; Aphtas an. 1685; Tussim epid. an. 1679; Dysenteriam epid. ab an. 1669. ad 1672; febrim sic dictam stationariam epidemicam; febres intermittentes epid. anni 1661; febrim continuam epid. ab an. 1661. ad 1664; Variolas item epid; febrim malignam, morbillosam, putridam, pestilentialem, Pestemque ipsam.

† DAVER Relatio de Peste Alepensi in Transact. philos. Vol. 53. p. 39. citatur a LANGE.

† MACKENZIE in Transact. Philos. Vol. 47. p. 384. de Peste.

† GIBERT, Observata in Peste Alesensi, Vid. SAUVAGES T. I.

PRINGLE *Von den Krankheiten einer Armee.*

SWIETEN. *Kurze Beschreibung und Heilungsart der Krankheiten, welche am öftersten in dem Feldlager beobachtet werden. Wien, Prag, und Triest 1758.*

PUPPELBAUM Differt. de febre maligna. Goettingae 1743.

† LANGE, MART. M. D. Corona-Transylvani Rudimenta Doctrinae de Peste. Vienne 1784.

TAUBE, *Geschichte der Kribel-Krankheit, besonders derjenigen, welche in den Jahren 1770. und 1771. in den Zellischen Gegenden gewüthet hat.* Göttingen 1782. 8.

Saunders, Will. *Nachricht. von einem Fiber, das mit einem bösen Hals verknüpft war, welches sich im September des Jahrs 1776. zu London zu zeigen anfing.* Impressa est haec relatio cum Opere: *Wilhelm Grans neue Beobachtungen cit. ad an. 1777.*

INDEX AUCTORUM

ALPHABETICUS

DE PESTE

* Indicat Autoptas, vel ex Autoptis Scriptores.

A braham a S. Clara	71.	B aldi	92.
Aestema	104.	Banelli	111.
Agricola	149.	* Barbette	76.
Agrippa	158.	Bartholin. Casp.	111.
Ajala	147.	Batrholin. Th.	78.
A lbicus	168.	Bassieni	150.
*Albrecht s. Albricht	40.	Batavolus	144.
Alexander	124.	Bauhin	119.
Alphanus	131.	Bauschner	82.
Alpinus	128.	Baufner	153.
Altomari	144.	Bayrus	164.
Andasilla	111.	Benedictus	158.
Anonymi	24. 48. 76.	* Benza	43.
	77. 95. 119. 128. 139.	Bergensis	124.
Antrchaux	12. 37.	Berger	106.
Appianus	198.	Beroaldus	165.
Aretinus	191.	* Bertrand	36.
Aristoteles	200.	Betera	95.
Arnifaeus	104.	Beza	90.
Affonville	155.	Biel	136.
* Astruc	34.	Bimi	74.
Augenius	107. 118.	Blondus	174.
S. Augustinus	198.	Blossius	101.
Ayrer	106.	Boccatius	178.

Boca-

Boccangelinus	117.	Castellus	105.
* Bochalinus	149.	* Castro Petr.	80.
Bodenstein	131.	* Castro Rod.	120.
* Boecler	38.	Castro Th.	84.
Boettiicher	41. 47.	Cauriolus	172
* Bokelius	144.	* Centurius	134.
Bompar	94.	Chalin	151.
Bonagente	149.	Chaulieu	177.
Bonfiglius	55.	* Chenot	9. 16.
Borgarutius	144.	Chicoineau	34.
Bra	107.	Christiernus	131.
Bradley	39.	Christino	73. 80.
Braüner	42.	Chytraeus	98.
Brietiis	46.	Clavarony	79.
Broncorus	99.	Clodius Bal.	100.
Brunner	128	Cloduis Cerv.	112.
Burgos	83.	Coitarius	112.
Busch	157.	Columbe	120.
Bustos	112.	Conring	79.
		Consilium Vindob.	29.
		— Hafnienfe	78.

Cabrera	83		
Cagnatus	109.	Constitutio edictalis	
* Caldera	79.		
Calzavellia	142.	Ferdinandi III.	82.
Camerarius	126.		85. 95.
Capellanus	125.	Ferdinand. II.	96.
Capellutius	86.	Ferdinand. I.	162.
Capitaneus	151.	Caroli.	131.
Cardanus	81. 200.		
Cardinius	92.	Corius	171. 177.
Carillo	118.	Cornarius	153.
Carmona	112.	Cornicius	146.
Cartagena	112.	Crafft	104.

Cra-

Crato	124.	Ellinger	123.
Cruce	92.	Ephemerides Nat.	
Curtius Ruf.	200.	Cur.	40. 41.
Cusumanus	112.	Epiphanius	92.
* Couzier	34.	Epitomator	197.
D alechamp	152.	Eraustus	121. 122.
* Daver	214.	Erndl	52.
December	163.	Esteve	153.
* Deidier 23. 33. 36.		Eusebius	193.
* Deleboe Sylv. 73. 75.		Eutropius	195.
Dessenius	146.	Evagrius	191.
Deusdedit	189.	Ewichius	127.
Deusing	79.	F aber	143.
Diaconus	188.	Facetius	112.
Diderich	52.	Ferdinand. Epiph.	92.
* Diemberbroek 66. 89.		Ferdinand. Jac.	156.
Dieterich	46.	Ferro	211.
Diodorus	198.	Ferrus	135. 171.
Dodonaeus	146.	Fettich	140.
Donzellinus 126. 132.		Ficinus M.	136.
	139. 142.	Fiera	147.
* Dorncreil	109.	Fincellius Joan.	119.
Drelincurt	67.	Fincellius Vinar.	127.
Droët	140.	Finck	109.
Dryander	152.	Fingellius	119.
Duraftans	102.	Fioravanti	91.
Duval	126.	Fischer.	24. 51.
		Flavius Jos.	196.
E ggerdes	29. 55.	Florentius	90.
Ehrnstein	11.	Fonseca.	100.
Eislinger	112.	Fontanus	74.
Ellein	83.	Forestus Petr.	110.
		Forestus Th.	122.

Fornenifius	126.	Golden	31.
* Fornes	34.	Gomesius	89.
Fracaftorius	150. 164.	Gomez	118.
Frambefarius	94.	* Gottwal	42. 52.
Frank	157.	Goupylus	154.
Freitas	107.	Grassius	55.
Frisius	160.	Gratarolus	145.
Fulgini	168.	* Gratiolus	135.
Fumanelli	154.	Grauchen	106.
Fuker	50.	Gravius	126. 128.
		Gregorius M.	191.
Gabelhofer	96.	Grossius	92.
Gabrielli	132.	Guarguantus	103.
Galenus	194.	Guicciardinus	126.
* Gallus Andr.	107.	Guinther	145. 156.
	144.		
Gallus Pasch.	111.	Haan	105.
Gardinus	92.	Habernfeld	90.
* Garnerus	133. 134.	* Habersack	69.
Gasser	112.	Haen	13.
Gaynerus	171.	Hahn	31.
* Gemma Jo.	118.	Hales	58.
* Gemma Corn.	137.	Halicarnassus	194.
Gengerus	158.	Heckius	107.
* Genfelius	49.	Hecquet	37.
Geoffroy	37.	Hedenus	118.
Gerbezius	46.	Heldius	58.
Gesler	113.	Helmont	85.
* Gibert	214.	Hemminus	122.
* Gifelerus	79.	Henerus	183.
Glaubitz	125.	Henzius	103.
Gliffentis	134.	Herbera	108.
* Goclenius	103. 106.	Hering	88.
Goekel	75.	Herodot	194.

Heur.

Heurnius	132.
Heiden	83.
Hird	24.
Hildprand	106.
* History of the &c	77.
	39.
* Hodges	77.
Hofer	42.
* Hoffman	41. 42.
Hollerius	145.
Homerus	207.
Honderlag	113.
Hornigh	90.
Hortensis	134.
Huffemaine	113.
Huxham	25. 30.
* Hippocrates	202.

Jacobus	113.
Jessenius	102.
* Imperialis	94.
Imfenus	126.
Ingram	58.
* Ingrassia	137.
Jordanus	136.
Joubert	143.
Journ. encycl.	12.
* — Of the plague	39.
Jouyse	99.
J. sp. v. H.	119.
Jtrensis	113.
Julius Capitol.	195.
Justinus	204.

Justus	88.
Juvelino.	80.

* Kanold	38. 41. 46.
	53. 54.
Kanutuis	114.
Kanutus	113.
Karner	113. 138.
Kentmann	152.
Kepfer	156.
Kircher	69. 79.
Klein	150.
* Kölefer	58.
Kornhauer	99.
Krugk	81.
Kueffner	155.

Lacuna	156.
Lamberiere	100.
Lamelin	95.
Lancellotus	91.
* Landi	150.
Lanericus	113.
Lange	215.
Langius	70.
Laurentius Nic.	104.
Laurentius Rhod.	83.
Lebenwaldt	62.
* Lebselter	118.
Leiva	119.
Lew	114.
Liddel	98.
Lieutaud	213.

Lipenius	119.	* Mollerus	Car.	50.
Livius Tit.	198.	Mollerus	Jo.	86.
Lonaeus	147.	Monetarius		114.
Lonicer	141.	Monspelius		99.
Loob	58.	Montanus		151.
Luceria	162.	Montesdoca		94.
Lutherus	97.	Montuus		97.
Lymbifanus	94.	Moret		64.
Lyonnet	87.	Muralt		39.
		Muratori		38. 39.

M ackenzie	214.	N aevius		82.
Maez	111.	Naclerus		167.
Magistrat	114.	Neeffen		131.
Manget	36.	Nitheimer		162.
Mann	64.	Nunez		111.
* Mannagetta	71.	O cchi Rizzeti	81.	83.
Manzuchelli	37.	Occo		140.
Marcellinus	193.	Ocyorus		123.
Marchinus	91.	Oddis.		146.
Marcquis	99.	Odomarus		103.
Marcus	93.	Olaus		121.
Mariti	20.	Olhafius		97.
Marinellus	132.	Olivera		109.
Marfilius Fie.	136.	Orosius		193.
Martinius	91.	Oswaldt		146.
Martinez	119.	P aaw		89.
Massa	157.	Palmarius		164.
Maffaria	130.	* Paracelsus	99.	109.
* Mathaeus	109.	Paraeus		104.
Matthiolus	152.	Parent		74.
Mead	28.	* Paris		7.
* Mercurialis	110. 133.	Paschalis	Gall.	111.
* Mertens	5. 11.	Paschasius		94.
Minderer	101.			
Moller	125.			
Molina	151.			

* Pasi-

* Pafinus	150.	Platina	184.	186.
Pasquier	173	* Plempius		78.
Paulini	109	Plutarchus		200.
Paulmier	130.	Portus		130.
Payer	162.	Procel		145.
* Peima	47.	Procopius		191.
Pelletarius	148.			
<i>Pestbeschreibung.</i>				
<i>Schlesische</i>	69.	Quatrammus		101.
<i>Wicnerische</i>	18.	Quatroux		99.
33. 43. 44.	65.	Quercetanus		105.
69 70.		Querentenus		131.
<i>Pestordnung.</i>				
<i>Duderstädt.</i>	76.	Raimundus		174.
<i>Hessen Darmstädt.</i>		Ranchini		85.
	91.	* Redlich.		67.
<i>Magdeburg.</i>	107.	<i>Rngiment in Pestz.</i>		139.
<i>Maynzische</i>	107.	Regius	70.	153.
<i>Efälzische</i>	107.	* Relatio Pest. Mars.		39.
<i>Rottenburg.</i>	96.			
<i>Wienerische</i>	33.	Rembertus		146.
	44. 70.	Reuchlinus		146.
<i>Wittenberg</i>	106.	Reusch		140.
<i>Wormsische.</i>	97.	Reising		102.
Perez	108	Rhases		161.
Pestaloffi	37.	Rhenaus		86.
Phaedro	147.	Rhodoginus		204.
Petrarcha	175.	* Rhumelius		107.
Philostratus	195.	Ricciolus		103.
* Pichari	45.	Richter		52.
Pictorius	150.	Riffus		156.
Pincier	119.	* Righius		94.
Pintor	166.	* Rincius		134.
Pisanelli	132.	Ripamontius		93.
Pistorius	143.	Riverius		99.
Platerus	80.			

Rivetti	19.	* Schoenborn	127.
* Rivinus	68.	Schoenfeld	125.
Roet.	75.	Schotanus	100.
Rodius	126.	* Schreiber.	29. 54.
Romatet	91.	Schroeter	105. 125.
Roudelet	170.		127.
Rota	94.	Sculteti	138.
Rottendorf.	72.	Sebizius	124.
Rudius	105.	Seiler	114.
Ruland	106.	* Senac	28.
* Ruffel	28.	Sennert	82.
Rusticus	163.	* Septalius	99. 136
Rutzky	212.	Seredi	18. .
		* Sestini	5.
Sabbellicus	177.	Sibillenus	146.
Sachs	170.	Sigismundus	130.
Sala	86.	Simonius	136.
Saladinus	172.	Snebergerns	147.
Salicetus	165.	Sommentius	135.
Salius	124.	Sopronius	49.
* Samoilow	it 23. 211.	Sovirollius	142.
Seracenus	123.	Spangenbergius	177.
Savariego	110.	* Sorbait	71. 73. 81.
Salzmann	163.	Sofs	58.
Saxonia	122.	Squarcialupi	115.
Scambalus	105.	* Staar	55.
* Schamski	47.	Stabilis	135.
Schedelius	114.	Steinheyl	115.
Schelius	90.	* Stengel C.	102.
Schenck	75. 139.	Stengel Luc.	130. 143.
Scheuchzer	38.	Stephanus	98.
Scheunemann	106.	Sticker	51.
Schiller	159.	Stockhammer	46.
Schmid	95.	Stockmann	76.
chnelbergius	114.	Stoll	212.
		Straufs	139.

Stro-

Strobelberger	97.	Trieffenbach	115.
Stromer	163.	Trillerus	31.
Strother	36.	Trincavellius	138.
Struppius	139.	Trithemius	182.
* Sufius	136.	Trunconius	832.
vetonius	196.	Tudecius	115.
Swieten	8.	Turnonius	115.
* Sydenham	33. 75.	Turoeensis	190.
	77. 214.		
Sylva	109.		
Sylvius Aen.	171.	Ulin	116.
Sylvius Jac.	94.	Unzer J. A. 3.	
Sylvius Deleboe	73.	Unzer Math. 99.	102.
		Ursinus	154.
T archagnota	171.	Urstifius	104.
Taranta	167.		
Tenzel	96.	V adianus	155.
Textor	153.	Valdanius	142.
Thalhufer	115.	Valeriola	151.
Theodorus	140.	Valerius	199.
Thiermayer	72.	* Valeffus	81.
Thomasius	123.	Vafaenus	155.
Thoner	84.	Vega	88.
* Thucydides	202.	Venetus	127.
Thyricus	15.	Verbezius	101.
Timaeus	78.	Veszpremi	23.
Topelstein	115.	Viana	79.
Torella	156.	Vice Comes	158.
Torella	156.	Villanus	177.
Torschillus	151.	Virgilius	207.
Transact. Phil. Angl.		Vivianus	91.
	48.	Vochs	165.
Traité d. l. Pest.	48.	Voetius	86.
Trebellius	193.	Vogler	77.
Trevifanus	121.		

W aez	111.	Ballonius	86. 136.
Wagner	92.	Barberet	81.
Wald	127.	Bauschner	82.
Waldschmitt	72.	Behrens	60.
Warwich	133.	Boerhaave	212.
* Werlosching	48.	Boiffier	212.
Werner	138.		
Wiels	54.	C amerarius	57. 59.
Wierus	79.	Cartheuser	14.
Willichius	116.	Casimirus	61.
Winther	73.	Chiocci	108.
Wolfhart	116.	Cleghorn	6.
Wolfius	136.	Corius	180. 181.
Wurstifius	145.		

X imenes	110.	D e leboe	25.
		Diocassius	197.
		Dover	212.

Z achias	35.		
Zacuti	88.	E steve	153.
* Zanaki	58.		
Zeisius	119.		
Zipperus	78.	F anoisius	75.
Zovellus	148.	Ferro	212.

AUCTORES

*De Epidemiis in genere
& speciatim.*

A micus	121.	G alenus	87. 138.
Anhorn	60.	Gahrlied	56. 57. 59.
Anonymus	95.		60. 61. 62.
		Genselius	40. 41. 47.
B aeck	17.	Gerbezilius	40. 41. 42.
Baier	53.		46. 48. 50. 51. 53.

H aller	30. 57.	N avier	24.
Harder	57. 60. 61.	Nicolas	4.
Hasenöhrl	20.		
Helmont	85.	P aier	8.
Heredia	78.	Palladius	128.
Hinke	15.	Petrus	77.
Hippocrates	13. 78.	Phrigius	86.
	86. 87. 110. 123. 128.	Pictorius	154.
	202. 203.		
Hollerius	145.	R amazzinus	53. 64.
Hoyer	59.		
Huxham	27. 29. 30.	Raulin	26.
	213.	Rayger	61.
		Richa	35.
L ancisius	53.	Ripenhaufen	19.
Lanzoni	33. 40. 41.	Rigler	4.
Lauter	20.	Rudius	105.
Lebenwaldt	148. 149.		
	154.	S arcone	17.
Loew	32. 33. 54. 60.	Schelhamer	56.
	65.	Schroeck	40. 41. 47.
Lucretius	200.		55. 59. 60. 61. 62.
Ludolf	24.	Schroeter	108.
Ludwig	13.	Settegast	15.
		Severinus	82.
M assa	157.	Sims	7.
Medikus	17.	Stegmann	60.
Mercurialis	110.	Stengel	130.
Mefny	212.	Swieten	8.
Meyer	6.	Sydenham	54. 74. 77.
Meyffonerius	87.		214.
Montanus	151.	U lstadius	161.
Montuus	97.	Unzer Jac.	3.

V alentin	61. 64.
Valesius	123.
Vasaeus	155.
Veling	15.
Wierus	130. 144.

G erike	7.
Geroldshofer	28.
Grube	73.

H ist. de l' Accad.	41.
Hoffmann Mau.	74.

AUCTORES

*De Contagio, & con-
tagiosis morbis.*

Aromatarius	98.
-------------	-----

Bichner	14.
---------	-----

Chiocci	121.
Coittarius	112.
Corius	181.
Cruferius	142.

Degner	31.
--------	-----

Eraustus	121.
----------	------

Forestus	110.
Fracastorius	150.
Franco	117.
Furstenau	30.

K epler	84.
Kueffner	155.

L ebenwaldt	62.
Lugar	22.

M ann	64.
Martini	6.
Menuret	4.
Mouffet	22.

N udov.	6.
---------	----

O cchi Hier.	83.
--------------	-----

P almarius	133.
Pasquier	173.
Perlinus	103.
Petrarcha	176.
Plenciz	212.

R humelius	100.
Righius	94.

Sebizius 83.
Skreta 73.
Typhus Castrens.
Sylva 109.
Unzer Jac. 36.
Vater 28. Dysenter.

Confer hic quoque
Auctores de Peste.

AUCTORES

De Febris continuis,
biliosis, & purridis
epidemicis.

Baeck 28.
Boissier 212.
Brüning 8.

Elfacker 7.

Fauken 8.
Fordyce 8.
Fournier 7.

Grainger 27.
Grant 6.

Hahn 32.
Heister 49.
Huther 9.
Huxham 213.
Jagemann 9.
J. D. D. M. 5.

Langfvert 9.
Loew 33.

Mertens 5.

Pacher 56.

Sauvages 27.

Schmid 9.

Sporisch 130.

Sydenham 78: 214.

Tirbi 7.

Tissot 16.

AUCTORES

De Febris malignis,
cum vel sine Exan-
thematibus.

Agricola 161.

Alphanius 133.

Apini 64.

Baumer 12.

Berdot 49.

Betera 95.

Boccangelini 117.

Boissier 212.

Buchholtz 9.

Burser 100.

Cagnatus 109.

Cardilucius 67.

Carmona 112.

Castro P. 82.

Chioc.

Chiocci	108.	Moraeus	74.
Coittarius	112.	Morellus	86.
Colden	31.		
Colle	101.	Occhi Rizetti	81.
Crato	124.	Oettinger	15.
		Olaus	121.
Forestus P.	110.		
Fournier	7.	Pacher	56.
Fracaſtorius	161.	Peima	40.
		Perez	108.
Gemma	139.	Pidoux	81.
Glaſer	21.	Puppelbaum	215.
Grant	6.		
Gratiolus And.	161.	Roboretus	122.
		Ruſticus	163.
Hahn	30. 31.	Sauvages	17. 20. 31. 42.
Haſenohrl	15.	Schleis	9.
Hoffman Frid.	65.	Schmid.	9.
Home	26.	Schroeter	108.
Huxham 25.	213.	Sommentius	135.
		Storchen	21.
Kretſchmar	16.	Strauſs	139.
		Sydenham	77. 214.
Langhans	27.	Sylva	109.
Loew 32. 33. 54. 62.		Sylvius Jac.	94.
	65. 67.		
Lopez	128.	Thiery	31
		Tinctorius	7
Malouin	26.	Tirbi	7.
Maſſa	157.	Torres	139.
Matthieu	15.	Tortus	49.
Mercatus	121.		
Meyſſeray	26.	Valdanius	142.
Montanus	151.	Veling	15.
Monteſdoca	94.	Wolf	75.

AUCTORES

*De Febris intermit-
tentibus epidemicis.*

Boissier	212.
Home	26.
Huxham	213.
Grainger	27.
Oliphant	21.
Reinhard	26.
Sydenham	214.

AUCTORES

*De Febre Catarrhali &
Tussi epidemica.*

Baker	14.
Baty	7.
Baumer	12.
Christan	2.
Grant	6.
Huxham	213
Lancisius	53.
Lebenwaldt	129.
Mellin	13.
Mertens	2. 18.
Metzger.	3.
Rammazzinus	53.
Reaumur	31.
Wierus	130.
Witver	2.

AUCTORES

*De Febre nosocomica,
& castrensi.*

Appianus	197. 198.
Ciera	4.
Cober	107.
Curtius	200.
Fonseca	100.
Gendre	97.
Lebenwaldt	62.
Livius	198. 200.
Lucanus	197.
Monro	19.
Mye	96.
Petrus	77.
Pringle	214.
Rottendorf	72.
Sauvages	31.
Sennert	82. 143.
Skreta	73.
Swieten	214.
Thiery	31.

AUCTORES

De Febris Hungarica.

Ayrer	93.
Bericht &c.	138.
Boissier	212.
Burggraven	96.
Cardilucius	64.
Cleophas	78.

Cober	107.
Conradinus	139.
Faber	112.
Facetius	112.
Federer	98.
Foker	6.
Gillenius	113.
Lebenwaldt	62.
Petræus	101.
Ruland	117.
Schuller	58.
Sennert	82. 143.

AUCTORES

*De Febre sudatoria,
sive de sudore
Anglicano.*

Agricola	159.
Benedictus	159.
Boger	27.
Caltrius	160.
Damianus	157.
Fettich	140.
Frisius	160.
Gratiolus	159.
Lebenwaldt	159.
Memoire de Mathem. &c.	40.
Nenevare	160.
Nidemontanus	160.
Riquinus	160.
Sylvius Jac.	160.

AUCTORES

*De Pleuritide, & Peri-
pneumonia epid.*

Dodonaëus	146.
Gallus And.	144.
Huxham	213.
Lancisius	53.
Romazzinus	53.
Sauvages	17. 146.
Sydenham	214.
Veling	15.
Wierus	144.
Zwinger	235.

AUCTORES

*De Dysenteria epide-
mica.*

Ayrer	106.
Baker	14.
Bericht &c.	138.
Bericht &c.	76.
Degner	31.
Forestus	122.
Gesner	16.
Hildanus	85.
Huxham	213.
Lebenwaldt	62.
Mertens	18.
Moniere	97.
Rolfinck	74.
Rottendorf	72.

Schoen-

Schoenfeld	125.	Lebenwaldt	120.
Sydenham	75. 214.	Leidenfrost	11.
Vater	28.	Mayer	10.
Waldschmidt.	73.	Oettinger	9.
Zimmermann	16.	Opitz	10.
		Keder	8.
		Sehebelt	10.
		Taube	215

AUCTORES

De Variolis epidemicis.

Alphanius	131.
Bericht &c.	138.
Huxham	213.
Lebenwaldt	62.
Perma	40.
Sauvages	17.
Sydenham	214.
Unzer Jac.	6.

AUCTORES

De Caritate, seu Caritativae comite. vulgo Krichelkrankheit.

Anonymus	12.
Arand	10.
Bericht &c.	10.
Boehmer	10.
Herrmann	11.
Huther	9.
Jageman	9.
Langvert	9.
Kesleri	10.

AUCTORES

De Angina epidemica.

Bartholinus Th.	84.
Broncorus	99.
Bruning.	14.
Carnevala	101.
Colden	31.
Forestus	148.
Grant	6.
du Hamel	37.
Huxham	213.
Keetel	14.
Lancisius	53.
Langhans	23.
Malouin	27.
Nola.	100.
Ramazzinus	53.
Sauvages	16.
Saunders	215.
Scambalus	105.
Severinus	82.
Sydenham	214.

Wie-

Wierus
Wilke

144.
19.

Heister 49. Febris sic
dicta **U**niversitatis
Altdorf.

Hist. de l' Accad. &c.

41. Erysipelas con-
tagiosum

Home 28. Ischias epid.

29. Febris lenta
epid.

Huxham 223. Mor.

bus colicus Dan-

noniorum maxime

epid.

Kannengiesser 25.

Elephantiasis ende-
mia.

Kepler 84.

Malouin 26. Epidemia
acutissima.

Medical observations

&c. 21. Scabies ul-
cerosa endem.

Mellin 13. Tussis con-
vulsiva Infant.

Paulini 56. Febris ver-
minos. epid.

Percival 34. Colica
Saturn. epid.

Pictorius 150. Papuli
Puerorum epid.

Quelimalz 25. Men-
tis alienatio epid.

Reder 8.

Ribeiro 25. Lues
Venerea epid.

AUCTORES

De Aphthis epidemicis

Ballonius

141.

Carnevala

101.

Dietz

12.

Huxham

213.

Ketelaer

74.

Nola

100.

Rolfinck

74.

Sydenham

214.

AUCTORES

De Epidemiis peculiaribus.

Bording 102. Cepha-
lalgia epid.

Bosch 18. Epidemia
verminosa.

Brüning 8. Icterus
epid.

Citesius 87. Colica
Saturnin. epid.

Fauken 8. Malignus
morbus Puerpera-
rum.

du Hamel 26. Ergot
Gallorum.

Sauvages 20. Gastritis
Sternocostalis
epid. 23. Carditis
epid. 25. Pemphigus
Helveticus. 27.
Typhus Icterodes
epid. 42. Purpura

verminosa epid.
182. Ignis S. An-
tonii.
Schmid 9. Febris ver-
minosa epid.
Sydenham 214. Fe-
bris stationaria epid.

Adami, Paul

Bibliotheca loimica

Vindobona 1784

Path. 8

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10470220-3

VD18 1167928X-002